

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXIX.

CHICAGO, ILL., 15. LISTOPADU 1917.

ČÍSLO 11.

Památce Fuegnerově!

(Ku dni 15. listopadu 1865.)

HLE, Otec náš!
Jak dnes by ta Jeho tvář mužná a milá
se skláněla dechem svým nad námi níž,
a světla jas z té čisté duše a ryzí
se rozléval po celém táboře v proud —
tak v živé se paměti rýsuje Fuegner,
naš veliký tvůrce a Sokolství sloup . . .!

Ta Jeho ryzost ku pravdě, k právu
povždy jen lnoucí, vznešená láska,
rozdílů vnějších nic nedbající,
ta byla jádrem povahy Jeho,
ta byla zdrojem Jeho všech činů!
On povždy hájil Svobody prapor,
prapor, jenž lidstva údělem věčným,
bez něhož není pro národ spásy!

Bylť vzorem všech občanských eností, byl člověk,
jenž pozemské všednosti prost jsa v své mysli,
jen ku lidstva výšinám duchem svým tíhnul,
ba zřídka kdy, možno říci, podobní žili
a sotva kdy rovna Mu najdeme dnes!
Řím, Athény neměly reků snad větších!

On z prachu chtěl všedního pozvednout všechny
a zasvětit bratry své k záměrům vyšším,
chtěl utužit nejen jich rámě, též ducha,
by v čas, až je zavolá otčina, stáli
co mužové stateční hájit ji krví!

A jest-li ten rekem jest nejšlechetnějším,
kdo nestavě před šikem činy své v odiv,
a hotov je nasadit život svůj pro vlast —
pak rekem tím Fuegner byl!!!
Co taký žil — co taký skonal! —

Tak o něm líčí nám genius Tyršův!
Sokolstvo jak zdárné Fuegnera děti
musí dnes v šlépějích Jeho jít v před,
aby se splnilo poslání v chvíli,
kdy vlast nás Sokoly do zbraně zve!

Jarka.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Velikým potěšením a hrdostí zároveň musí naplniti každého z nás, s jakou obětavostí lid náš upisoval větší i menší obnosy půjčky svobody první i druhé, jak veškeré téměř závody bankovní, české v těch kterých městech a různé firmy se přičiňovaly, aby dokázaly, jakž jsme loyální vůči této naší nové vlasti i dovedeme chápati potřeby její v těchto dobách zlých. Pokud se týče našeho ústředí Obce a jednotlivých jednot sokolských nezůstali jsme nikterak pozadu a jako dobří Američané všichni jsme ochotni položit vše co třeba na oltář vlasti, spolu s těmi, kdož již dnes slouží pod hvězdnatým praporem. K tomu ovšem náleží placení mimořádných daní, různých poplatků a přirážek, jakž vládou naší stanoveny jsou. A tu hlavně upozorniti dlužno na rozkaz úřadů poštovních, jímž se nařizuje poštovné na obyčejné listy uzavřené čili první třídy za každou unci váhy tři centy místo dosavadních centů dvou. Pouze tak zvané "drop letters", čili takové, jež dodají se v obvodu téže pošty, kde vzhovány byly do schránky, opatří se známkou dvoucentovou za jednu unci. Poštovní lístky musí míti známku dvoucentovou. Na dopisy do ciziny, to jest členy Mezinárodní poštovní Unie, zůstává poštovné pět centů za první a tři centy za další unci či zlomek téže. A povážíme-li, že peněz těchto a mimořádných poplatků vůbec potřebuje vláda naše pro naše hochy a jich vydržování i celkový stav, dojista jen milerádi podvolíme se předpisům, jež vešly v platnost již druhého tohoto měsíce.

Upozorňovali jsme stále na to, že sbírky naše mají-li býti účinné, musí se dít soustavně a jsme rádi, že v tak mnohých jednotách našich došlo pochopení a od slov, že hned přikročilo se ku skutkům! Tak je dnes již celá řada jednot a sborů Sokolek, jež zavedly si pravidelný poplatek desíti centů měsíčně na Č. N. S. a také odvádí, však jinde ještě se tak neděje a tu jen přišla výzva Pomocného výboru Československého v Chicagu v čas a naše ústředí schválilo, to jest, aby se platilo ve všech jednotách a sborech Sokolek za každého člena i členku deset centů měsíčně a z toho poskytl se Pomocnému Výboru dle přání jeho pouze a to jediný cent z každého člena. Spůsobem tím byla by podpora soustavná, fondy by se mohly zpravidlovati a dle výsledku sbírek spíše pokračovati zde na dobro politické akce československé, tam na pomoc všem trpícím zajatcům, dobrovolníkům, legionářům zmrzačeným, jich vdovám, sirotám a pozůstalým, at' již na té či oné frontě spojenců. Tedy deset centů pravidelného měsíčního příspěvku za člena, obnos tak nepatrný poměrně a bude-li se platiti všude a každým našincem, ve všech spolecích, organisacích a jednotách, na kolik tu může býti obnosů určitých a pravidelně odváděných, jež obyčejně více vydají, nežli nahodilé sebevětší obnosy příležitostné. Takováto národní daň již napřed dala by se odhadnouti a plány naše do budoucna dle toho formulovati čili učinil by

se jaksi počátek k novým zdrojům příjmů, o nichž nejednokrát psali jsme na tomto místě, dovolávající se "českého cítění českého člověka!"

Voláme-li po nezbytné kázni národní v této pro nás tak důležité době, máme na zřeteli, že pokud se Sokolstva týče, jeho kázeň, že v první řadě má jíti příkladem ostatnímu lidu vstříc. Jsmet' národním vojskem, jak lid již uvykl si na nás pohlížet a tu v řadách našich musí každý bratr a sestra pevně stát na svém místě určeném mu ku konání vlastenecké povinnosti, tu zkrátka nesmí jediný sval, jediná jeho buňka vypověděti službu. Za souhlasu vlády washingtonské zřizuje se národní armáda česko-slovenská v užím toho slova smyslu, v širším pak bude znamenati všeobecnou mobilizaci všech opravdových Čechů a Slováků, abychom se přesvědčili, kdo cítí svou povinnost přispěti jakýmkoliv způsobem ku vydobytí samostatnosti česko-slovenské. Každý dle svých schopností fysických sil a svých poměrů nalezne přiměřenou práci v tomto zápasu národním a proto zdůrazňujeme na tomto místě, že je nutno v zájmu našem, aby každý Čech a Slovák bez ohledu na tělesnou schopnost, stáří, povolání, stav a osobní poměry se nechal zařaditi do seznamu mobilisačního. Jest přirozeno, že pro skutečnou činnou službu vojenskou budou vybráni jen ti, jichž stáří a schopnosti fysické k tomu budou spůsobilými a že méně schopní budou zase přiřazeni pro jinou práci podřízenou sice, ale nejvýš nutnou ku vydržování dokonalého stavu česko-slovenské armády naší v poli. Dělníci, řemeslníci a různí odborní pracovníci, nehodící se pro činnou službu v poli, na frontě, budou zařazeni v pracovní armádu za frontou, kde potřeby a prostředky válečné se musí vyráběti a obstarávati v netušeném množství, aby fronta všim nutným byla nepřetržitě zásobována. A k tomu je třeba velké armády pracovníků ve všech oborech. Proto nikdo nemůže naléztí výmluvy, že by se nehodil k nějaké službě v armádě česko-slovenské, kdo není zrovna mladý a tělesně zdatný. Hodí se každý, třeba i chromý, jen když umí nějaké řemeslo, neb dovede rukama něco kloudného pracovati. Tolik dnes at' si každý poetivý Čech a Slovák uvědomí: kdo nemůžeš být rekem na frontě, v poli proti nepříteli se zbraní v ruce, buď rekem za frontou a s obětavostí a láskou ku svému národu pracuj pro ty, kdož zasvětili životy své svobodě jeho! Či jak mohl bys srovnat se svědomím svým, když bratři tvoji dávají s ohněm nadšení své životy v šanc, na sebe při tom nepočítajíce, jen na budoucí lepší osud svého národa myslíce, kdežto ty bys dřepěl někde za pecí, v bezpečném koutě, kam lomož válečný nezaniká a při plné míse se těšil, jak budeš jednou užívati té budoucí zlaté svobody svého národa? Nezasluhoval bys potom, až naši stateční junáci vítězně se vrátí ku prahům domovským, aby tobě ten, jenž v boji ztratil pravou ruku, dal ti levou přes tvou zbabělou tvář taký políček, až by unikla z těla tvá bídná duše ne-

zasluhující, aby užřela první záblek paprsků zlaté svobody národa, z něhož jsi byl vyšel a jemuž nebyl's životem svým obětoval ani stébla? Pro zbabělce a zrádce v dnešní době není v řadách našich místa a ten, kdo chce dnes slouti Sokolem v pravém smyslu, musí to dokázati ne hubou, ale skutky! Každý at' dá v obět' tolik, kolik může, jen když přispěje vůbec! Každý cent, každá krůpěj krve a každá ochotná ruka v jakémkoliv práci dnes počítá! Proto ta všeobecná mobilizace národní má býti pro nás měřítkem, kolik nás je opravdu poctivých a upřímných Čechů a Slováků, kdo jest s námi a kdo proti nám! Každý Čech a Slovák od stáří 17 do 60 let necht' dá se mobilizovati pro česko-slovenskou armádu ihned bez rozpaků, bez vypočítávání, bez rezervy, neboť každý den oddalování znamená v očích spojenecké komise, naši vojenskou kampaň řídící a financující, neschopnost a neochotu spolupojovati za dosažení našich národních cílů, již spojenci a Spoj. Státy jako spravedlivé a oprávněné přijali ve svůj program. Spojenci musí býti skálopevně přesvědčeni, že za našimi požadavky nestojí pouze pár nadšených pracovníků a bojovníků, nýbrž celý národ česko-slovenský až do posledního jeho muže! To bude vážit v nynějším boji a to bude rozhodovat i po skončeném zápase na mírové konferenci. Desetimilionová armáda uvědomělých Čechů a Slováků musí moeným hlasem svým pro právo a spravedlnost otrásti do základů celým vzdělaným světem a přesvědčiti nejvyšší tribunál mírový, že jsme jako jeden národ schopni svobodu a právo své vydobýti si za každou třeba cenu! "Bud' padnout, neb zvítězit — mít všechno, neb nic, neb kdo méně chce, jak by nechtěl nic!" tu našim heslem dle Tyrše musí být! Jen tam svět hne se, kam se síla napře! A proto vzhůru všichni bratři svorně bez rozdílu za naši povinnosti národní! Dnešní-li doba nás zastihne nepřipravenými, neb lhostejnými vůči našim tužbám nejvyšším, pro něž jsme vždy horovali a krásnými vždy hesly ovíjeli — pak sundeje me beze všeho náš dosud čistý štít sokolský, aby pohany nedoznal těžké! Lépe jest sebevraždou sejít s tohoto světa, nežli žíti bez studu život bídny, zbabělý a národu neprospěšný! —ař.

Nejsme my sami, již stěžovali si mnohokrát, že venkov a hlavně český farmer nikterak v poměru svého majetku a výdělku nemůže se přirovnati, z daleka přirovnati ku prostému českému dělníku ve městech a větších osadách vůbec. Také český obchodník a lidé profesionální, odborníci a jiní ve městech učinili daleko více na prospěch české věci a každého podniku národního, nežli ti "naši bodří farmaři", jakž zvykli jsme jim říkati, dříve, nežli měli jsme příležitost většinu z nich prozkoumati to české ledví a cítění! A vidíte i americké listy stěžují, že venkov jejich v koupí bondů svobody, jiných podniků občanských, v podpoře Amerického Červeného Kříže, vyhýbání se povinností vojenským a podobně také se smutně vyznamenal, ba na některých místech počítalo se farméry za různé potřeby, protože bylo pro vládu naší a na vzdor

tomu, že v těžké době, více, nežli za obyčejných poměrů a v době míru. Není zrovna pěkné vysvědčení a my litujeme, že by i naši lidé na venkově měli si bráti příkladu z těch, již načiehli byrokracií a konservatismem, jestli ne naprostým zpátečnictvím a sobectvím. Jak jinak naproti tomu vyjímá se T. J. S. v South Omaze, ze samých dělníků pozůstávající, když koupí hned na prvu výzvu za \$2,500 bondů i pečuje o to, aby prodalo se nejméně za padesát tisíc těchto bondů svobody našincům dotyčné osady. Tak bylo skoro v každé jednotě sokolské a kde finanční poměry nedovolily jednotě, aby bondy koupila, koupili jednotliví členové a členky, dle možnosti i vedení snahou našeho ústředí, jež rovněž a v čas koupilo bondy svobody ve větším obnosu, ukázali jsme znovu a znovu, že Sokolstvo plně chápe úkoly své, snaží se i hotovo jest k obětem všem, na dobro staré i nové vlasti naší! Český New York, Detroit, Cleveland a s nimi ovšem české Chicago, jako Pittsburg, Philadelphia a jiná místa, kde naši jsou, po všech státech Unie, všichni se činí a pracují, jako pracují naši v St. Louisu, Milwaukee, Cedar Rapids, St. Paul, Minneapolis, Omaha, San Francisco, Oklahoma a jinde, kdežto farmáři mající tolik a tolik osmdesátek a více konají poměrně nejméně.

V příštím čísle přineseme krásné seskupení podobenek těch bratří nadšených a hochů dobrých, již pod hvězdnatým praporem a jako dobrovolníci hned po vypovězení války šli z jediné jednoty sokolské Havlíček-Tyrš v Chicagu, aby nasadili životy své i krev svou za demokracii celého světa a svobodu malých národů, jakž byl prezident Wilson v prohlášení svém naznačil. Dnes již na tisíce našich bratří chopilo se zbraně, jsou téměř na všech frontách a zejména ve Francii, různých táborech a cvičí pilně a tu jen s uspokojením, obdivem a uznáním snah našich hrdinů a jich velikých obětí voláme ku všem těm doma zůstavším a zvláště starším i ženám našim: "Na svá místa a na záchranu našeho budoucna!"

Vojíní, hoši naši, již čtou mimo češtiny i anglicky, nemohou dostati od nás do Francie lepšího daru, jako když jim předplatíte některé naše noviny volné a pokrokové a po případě i ten list náš sokolský, když i rozšíříte všude tam, kam se dosud neposílal, čili vojákům, již snad dosud členy našimi nebyli. Vedle toho kupte jim ob čas nějakou dobrou knihu a zasílejte jim co možná díla vybraná a pokroková, volná naprosto, neboť tam kde "Bůh dovoluje ve své všemohoucnosti takové vraždění se lidu na vzájem, jest dobré, když ti naši hoši budou moci čísti a jiné soudruhy své nechati čísti také něco záživnějšího a s pravdou poznanou se shodujícího. Takovou duševní pastvu najdete v seznámech našich svobodomyšlných publikací českých a z anglických v seznamu "Truth Seekera". Adresa, kamž lze si dopsati jest: "The Truth Seeker", 62 Vesey St., New York, N. Y. Vmyslete se jen do rozpoložení

vojáčka našeho, když v táboře v neděli "slouží se nějaká ta mše svatá", aneb kněz a jeptiška jej obtěžují, jestli v nemocnici se nalezá, na frontě a jinde, někdo jim "neomylnost bible" vykládá, jako "slova božího", jak vhodné tu jsou pomůcky, práce Ingersolla, Thomase Paina, Bennetta, Mortona, Inemana, Taylora, Renana, Remsburga, McCabeho, Davidsona, Putmana a jiných a jiných, jež za několik centů dostati lze, aby za tisíce a tisíce dobra se vykonalo právě tam, kde to náboženství křesťanské nejlépe ukazuje, jak vlastně křesťanským vůbec není.

Ponurý, smutný listopad! V něm poslední záchvív svéží přírody odumírá a země halí se ve studený háv... Máme i v dějinách našich po slunném létě zlaté svobody a české slávy těžký, žaluplný a dlouhý listopad...! Tak 8. listopadu 1620. na Bílé Hoře naposledy krvavě zapadlo slunce české slávy a svobody a přišla po něm na národ náš dlouhá zima bídy, poroby a utrpení. Vyhasly šťastné druhdy krby a v nich uhostila se cizácká lůza, odumřely české písně na rtech a náš jazyk opovržený sotva šepotem zazníval v zapadlých chatách venkovských. České knihy jezovitským fanatismem páleny a Čechům násilím vočkována bohabojná kultura německá. Spali jsou jsme dlouhým spánkem, an zdálo se, že národ náš bude navždy vymazán z dějin národů živých, že stihne nás osud nešťastně zašlých Slovanů polabských. A všechnu tuto bědu a ponížení zavinila jednak neblahá naše nesvornost, ten kletý, odvěký znak Slovanů, hlavně pak zpupnost panských stavů, jednajících jen v mrzkém prospěchu sobě vlastním, bez ohledu na vůli lidu celého národa. Však v nešťastném odboji jejich, za nějž celý národ náš tak strašným způsobem, že naplnil úžasem celý svět, byl trestán vražděním nevinných a ničením všeho, co jen český znak na sobě neslo, stihnul i panský stav krutý osud popravou předních pánů na lešení staroměstském, vypovězením a konfiskací majetků odbojné šlechty. Hrdinská smrt', již podstoupili nešťastní páni, sice v dějinách smířila viny jejich, leč národ musel za ně vypít kalich utrpení až na dno. Dnes na pohromu bělohorskou nutno nám vzpomínati jako na odstrašující příklad a pro doby budoucí čerpati z něho poučení, že jen mravnost a kázeň, síla a svornost všech tříd a vrstev celého národa jest jedinou zárukou jeho trvání, pokroku a svobody! Máme toho doklady z dějin i na starých Řecích a Římanech, že dokud slyneli uvedenými vlastnostmi, byli svobodnými a nepřemožitelnými, jakmile však se dostavila nekázeň, rozmařilost a lačná touha jednotlivých stavů po osobním prospěchu, přišla pohroma a zkáza celého národa. V dnešní těžké době národní kázeň a vědomí součinnosti na důležitém úkolu ku vydobytí samostatnosti naší musí naplniti každého jedince, neb jen tak možno čeliti nepříteli mnohonásobně silnějšímu. Ach, ještě ten smutný listopad! V něm Sokolstvu zvonily ty hrany nejsmutnější... 15. listopadu 1865 předčasně zachvátila Morana nejšlechetnějšího syna národa českého, zakladatele a prvního starostu Sokola pražského, nezapomenutelného

Jindřicha Fügnera. Po tříleté nejvyšší plodné a obětavé práci na prospěch milého mu Sokola musel odejít ten, jemuž prospěch a blaho národa bylo nejvyšším cílem života a jemuž obětoval existenci svoji i celé rodiny s láskou a oddaností, jaké v životě českém nebylo a sotva kdy bude. Básník Jan Neruda v Národních Listech napsal nad jeho katafal-kem tato významná slova: "Jindy rozléhal se tu zvuk mužného velení, dnes vane tu šepot dušený, úzkostlivý; jindy létali zde mladíci vzhůru po stěnách do závratné výše, dnes strmí tu do výše černý katafalk, pokrytý vavříny a planoucími svícemi. A na vrcholi jeho stojí rakev a v rakvi té leží mrtev Fügnera, bratr a otec náš... Nebohý národe! Kolik, že jsi měl již mužů takých, kteří tě mohli více věnovati než svůj cit a myšlenky své a kolik že jsi jich měl, kteří obdařeni statkem, nejen život svůj i ten statek obětovali tvému blahu, nepočítajíce pro sebe, neoučtujíce? A první, který mezi tebou vyvstal, který dokázal, že také mezi námi může zroditi se muž hotový obětovati vše pro blaho národa, který v šlechetnosti své vyrovnal se nejšlechetnějšímu synům bohatých, velikých národů — první ten muž musel předčasně odejít, aby osvědčilo se opět na našem národu, že chudému samo i teplé slunko dříve zachází! Kdo ti bude, lide můj, druhým Jindřichem Fügnerem, kdo dovede jako on zapomínat sebe, kdo...? A po 19. letech zdárně klíčečím díla Fügnerova znovu žalně rozevzvučely se hrany po hnízdech sokolích, když 9. listopadu v 1884. pochovávalo Sokolstvo s poctou v pravdě královskou svého největšího bohatýra ducha, geniálního tvůrce Sokolství, velikého náčelníka svého, Dra. Miroslava Tyrše a uložilo drahé pozůstatky jeho vedle spoluzakladatele a věrného druha, Jindř. Fügnera ve společné kobce na hřbitově Olšanském. Tam ve stínu tmavých cypřišů pod štíhlým obeliskem, na jehož temeni s roz-pjatýma perutěma střeží bystrý sokol posvátného místa klid, tam odpočívá nerozlučná dvojice bohatýrů sokolských, o nichž možno říci, že Fügner Petrem byl, t. j. skálou, na niž postaven byl dům sokolský a Tyrš Pavlem, jenž duchem svým oživil dílo Fügnerovo! Veliký duch těchto tvůrců dnes vznáší se nad námi a v jich zraecích nemá otázka se nese k nám: "Sklame Sokolstvo poslání svoje v dnešní těžké a rozhodné chvíli národa našeho, to poslání, jež nám co svatý odkaz zanechali? Ne! Naše skutky jistě dokáží, že marně jsme nesili, že hesla naše nejsou planou, zvučnou frází a Sokolstvo americké, že v zápase za svobodu národa našeho bude státi v první řadě! Však ještě jedna čestná vzpomínka! Dne 15. listopadu r. 1670. skončil v Amsterodamě největší paedagog a písmák, učitel národů, Jan Amos Komenský, jehož heslo: "Ve zdravém těle zdravý duch" tvoří dnes hlavní podstatu tělesné výchovy a v moderním školství pro primární základy uznán Komenského systém vyučování slovům obrazy. Tak největší bojovníci a šířitelé výchovy tělesné: Komenský, Fügner a Tyrš pochováni v lůno země v smutném pro nás listopadu, aby snad ledovou kůrou zahalila příroda srdce jejich, jež žárem sva-

tého ohně nadšení rozněcovala za živa dřímající hrdost našeho národního vědomí! Nehynoucí čest památce jejich zůstane navždy hluboko vryta v srdce všech upřímných Čechů-Sokolů! —ař.

My známe jednoho našeho hocha, jenž sloužil již po dobu války evropské ve čtyřech armádách, snaže se pomoci co nejvíce. Byl s námi na Balkáně v srbské, pak černohorské družině, konečně po návratu do Ameriky dal se do řad vojska kanadského a nyní slouží Strýčkovi Samovi v aviatické škadroně, kamž dostal se vlastní pílí a přičiněním. A tento hoch dobrý, jenž prvý strhal štíty s rakouským orlem spolu s druhými bratry, Sokoly o památné schůzi manifestační v Plzeňském pivovaru v Chicagu, při prohlášení války Rakouska malému Srbsku, poslal si minule na bank své úspory, aby po válece poslány byly jeho mamince drahé do vlasti a bond svobody, který si byl koupil, ač v armádě nové vlasti, aby odevzdán byl v plné své hodnotě Českému Národnímu Sdružení, kdyby se mu aviatikovi něco stalo . . . Tomu se říká obět', tot' vrehol nadšení a vzor, jakých rodí jen těžké doby jako ona přítomná na osvobození všech národů a zachování světa celého myšlenkou demokratismu a humanity.

Loučili jsme se v Chicagu, New Yorku, Omaze i jinde s těmi hochy našimi, již přidali se dobrovolně k armádě naší, jež ve Francii se tvoří. Loučili jsme se s nimi způsobem bratrským, proto že víme, že lidé tito ani okamžik neváhali, životy své za všelidskou svobodu věnovati, ani na chvílenku nezdráhali se k obětím na prospěch staré vlasti své! Budeme vzpomínati jich, jako všech těch druhých našich junáků sokolských, již dnes jsou v poli, těch hochů českých všech i slovenských bratří, aneb padli již na poli slávy. Jako většeti šťastnější budoucnosti všech národů utiskovaných, porobených a nepřitelem společným deptaných, šli jste nastavit v boji prsa svá. My reků svých a junáků velikých nemůžeme zapomenouti a co nezměrný vděk provázel je v místa, kam povinnost volala, v myslí své slibovali jsme si, že hodnými se chceme státí jejich obětí, nebot' oni všichni, at' dnes živí, aneb již mrtví, jsou nám ti praví vzorové sokolští, udatných srdcí, jež spolu s námi stejné měli stesky, touhy a sny o lepších lidech budoucna, věrnějších a pevnějších, čili charakterů českých, jakž chtěl je míti náš veliký zakladatel . . . Chceme-li zůstatí věrni našim ideálům, všemu tomu co po leta po sokolsku jsme učili, tužíce těla svá i mysl svou za svobodu, volnost a bratrstvím lidu, musíme dnes od slov řečených a psaných přistoupiti ku skutkům, činům, jako jsou ony těch dobrovolců našich . . . A pomstítí smrt těch, již padli neméně jest naší povinností! Tu pouhé slovní vzpomínky nestačí, jako až příšerně vyjímalo by se, kdyby ti co jen "pro forma" vedou, měli aneb nemajíce závazků zvláštních, chtěli by zůstatí pozadu. Bylo by skoro jako na těch jatkách, kde bílý, dobře krmený vůl vždy prošel 'cestou smrti', jakž člověk jej vedl, aby

druhé kusy dobytka na porážku tím spíše a samy bez hluku a zmatků, pod kladivo porážče se dostaly. Ano, bylo by příšerné tam, kde dnes my všichni silnou máme víru ve šťastnější budoucnost lidstva, život plný práce, víru v slunce, krásu a lidská srdce nadšená i mysl volnou . . .

Častokráte jsme si stěžovali, že na velikých sjezdech různých jednot podpůrných nedostalo se tomu našemu Sokolství, ani povzbuzení k práci, ani uznání toho všeho, co na výchovu dorostu českého vykonáno bylo v našich tělocvičnách, z nichž tolik zdravého členstva přichází do českých organizací pojišťujících a podpůrných vůbec. "Zdravého členstva" opakujeme, protože i sám Strýček Sam tuto naši přednost a tento výsledek naší výchovy tělesné byl uznal o posledních cdvodech. A prohlídky jeho byly přísné, jen co jest pravda a víme ze zkušeností vlastních z odvodní komise. A tu jen mile nás překvapilo, že Západní Jednota Česko-Bratrská na posledním sjezdu svém v Cedar Rapids, Ia. odbývaném přijala mezi jinými i resoluci následujícího znění: "Resoluce ve prospěch Sokolské Obce v Americe. Majíce na zřeteli společnou práci ve prospěch našeho dorostu, z něhož doufáme čerpati naše členstvo a sice zdravé tělem i myslí, usneseno jednohlasně, by použito bylo našeho Bratrského Věstníku ku výzvam rodičů i mládeže, aby evičirny sokolské, jakož i evičení byly pilně navštěvovány, tělocvik zdraví prospěšný pěstován, dále aby řády i členy ZČBJ., sokolské sbory a jednoty byly všemožně podporovány. Za resoluční výbor, Šimon Rokusek, před., Jaroslav J. Eliáš, taj." A jestli nezůstane jen při pouhých slovech resoluce, jestli skutečně tomu Sokolstvu všude, kde Západní Jednota své řády má, podá se ruka bratrská ku postupu jednotnému, o co získati se může ve vlastní organizaci, její utužení a v práci národní zvláště.

V minulém čísle uvedli jsme výňatky z řeči poslance V. Klofáče "O poslání nár. sociální strany v českém národě" a odporučili zároveň bratřím našim ku bedlivému pročtení celé řeči s tím úmyslem, aby ti, kdož šmahem odsuzují hned nepochopitelné jim směry a zjevy, učinili si správný pojem, proč my hájíme socialismus jako nezbytnou ideu v našem programu sokolském a jakému druhu jeho se nejvíce přibližujeme. Prosti všech vlastních posudků té neb oné strany sociální, držíce se zásady, že v nynější pokrokové době nelze snahy a ideje jakékoliv prostě ubíjeti klackem, uvedli jsme pouze to, co bratr Klofáč, všem známý, nadšený pracovník pro uznání politických práv národa našeho, byl napsal a pronesl o proudech různých stran sociálních. Nebylo tudíž úmyslem naším vyvolávati jakoukoliv polemiku, aneb roztržku v době, kdy nutno svorně pracovati, bez ohledu na strany a přesvědčení, pro společný všech nás cíl. Jestliže dnes česká sociální demokracie zde v Americe (viz vzácný příklad clevelandských socialistů) pracuje s námi pro budoucí

blaho národa, pak je to jenom pro nás potěšitelným důkazem, že v pravém socialismu otázka čistě národní musí přirozeně zaujmouti přední své místo, má-li posláti jeho přinést žádoucí nápravy a povznesení nejen z hmotné, ale i duševní bídy všech tříd a vrstev našeho národa. Národní cítění sblíží nejvíce sporné různé strany ku práci společné, jak toho dokladem dnešní doba! Internacionalismus a všelidství u nás nemůže naprosto vykonat nápravu, neboť jest to stavění ode střechy zrovna tak, jako když naši hlasatelé budí národní cítění v širokých vrstvách lidových, při tom však odnárodnění svých vlastních dětí přehlížejíce! Článek náš obsahoval: úvod, výňatky z Klofáčovy řeči v uvozovkách a závěr, avšak, byv zařazen do redakčních úvah, které jsou sázeny bez odstavců, pozbyl tohoto roztržení a nedopatřením ku konci úvodu vynecháno na úkor souvislosti za větou: "A hlavní příčina této dnešní mizerie a smutných poměrů v Rusku leží v neuvědomělosti jeho lidu, spočívá v tom, že — "tolik různých stran a neustálených směrů, v extrémy až sahajících, v tom neblahém převratu bije se mezi sebou o nadvládu, že při tom na nejpřednější požadavky a čest celého národa se zapomíná. Vina toho nespočívá v sociální ideji, jak mnozí se snad domnívají, nýbrž v rozporech o ni a proto uvádíme posudky z brožurky před námi náhodou ležící." — A nyní následují citáty posl. Klofáče, končící zásadou pravého demokrata. Jestliže tyto citáty "Spravedlnost" považuje za snůšku nesmyslů, jest to její věcí a má zajisté své důvody pro to, zrovna tak jako ostatní uvedené argumenty (jako: "vstoupíš-li do soc. demokracie a platíš příspěvky . . . atd.), jí se přičítá, může opět řadou dokumentů po ruce majících ze svého stanoviska potvrdit — nemá však práva vinit nás z nepoctivosti tvrzení, jež není naším vlastním! Náš je pouze závěr o socialismu sokolském, opírajícím se o zásady: "rovnosti a bratrství", zásady to pravého demokrata prýštíci z touhy po povznesení všeho lidu českého, z lásky k vlasti, volnosti a svobodě! A na těchto vyslovených zásadách poctivě i na dále trváme, at' se to komu líbí, či nelíbí! —ař.

Nové, jakoby bylo vydáno heslo: "Ti starší a ženy naše k nové musí práci!" V tělocvičnách našich jinak bylo by pusto. Starší měli by cvičiti v družstvech svých, třeba jen prostná, aby dorostu a mládeži byli příkladem, kdežto ženy měly by vésti mládež, kde sil cvičitelských již nemáme, protože cvičitelové, Sokolové jsou vesměs tam, kam volala je svatá povinnost vlastenecká, jsou s těmi tisíci a tisíci našich bratrů na všech frontách, at' již dobrovolníci, legionáři, aneb pod hvězdnatým praporem armády americké. A takto uvažujíce, prohlížíme si na příklad oběžník skvostně vypravený místní jednoty Y. M. C. A. a tu přesvědčujeme se, co ti starší vše konají a jak cvičí. Jsou tu třídy mládeže, dorostu, mladíků a starší, jako obchodníci, odborníci a jiní lidé profesionální, již nemajíce jindy času, zajdou si do tělocvičny ve vždy připravené, aby zahráli si v míč, zaevidovali prostná, aneb si i zaplavali. Cvičiti

lze kdykoli a každou dobu denní i u večer ovšem. Cvičitelové jsou vždy pohotoví, kdežto výbory zvláštní dohlížejí, aby byl všude naprostý pořádek a kázeň. A na poradním výboru našli jsme s naším lékařem a odborníkem, jehož práce čtenářstvu svému v každém čísle předkládáme, to jest Dr. W. S. Hallem, i jméno bratra našeho, člena Plzeňského Sokola, Fr. Zajíčka. Jest tu i obrázek jak otec tedy br. Zajíček starší cvičí se třemi syny svými, z nichž dva dnes jsou v armádě i libují si, že výchově tělesné za mnohé otužení co děkovati mají. Již jednou na podnět br. Zajíčka jsme upozornili na sestavení starších družstev z kruhů obchodních a jiných, jakž cvičiti by mohli v těch kterých našich Sokolnách a dnes zdá se, že jest zvláště doba vhodná, máme-li věci naší co nejvíce prospěti.

Bratři Poláci již na sta poslali dobrovolníky svých do tábora v Kanadě, kde shromažďují se jejich junáci, aby šikovali se pro polskou armádu do Francie, jakž děje se se schválením dotyčných orgánů vládních. Americký Červený Kříž pak ihned učinil kroky, aby se i těmto dobrovolcům dostalo všeho toho, co mají naši v armádě americké i upozornil nás, děkuje nám za všechnu péči a snahu ve prospěch této humanitní organizace v našich kruzích i získávání členstva a hmotné podpory vůbec, že postará se o každého našeho vojáčka, jako vždy mile rád sprostředkoval různé ty naše zásilky našim zajatcům, trpícím a válkou postiženým našincům a bratrům slovanským, legionářům atd. Netřeba tudíž tříštiti sil, neboť větší zásilky kamkoli bez tak jen mohou se poslati Americkým Červeným Křížem a pod jeho dozorem, jinak by se mohlo lecos přihoditi, všeliké balíčky posílají a podobné. Americký Červený Kříž pečoval vždy bez rozdílu o všechny trpící a nešťastné a nyní, když i naši jsou v tom děsném zápolu, učiní co nejvíce pro každého z nich. Jinak by se mohlo stát, že některý vojáček dostal by třeba najednou pět čepic, z pěti stran a druhý by neměl žádné, ten by měl jeden sweater a druhý jeho třeba tři, jiný spodní prádlo menšího čísla, kdežto ještě jiný třeba žádné. Proto Americký Červený Kříž vše shromažďuje ve svých sběrnách, zásilky roztrídí, balíčky stejně pro každého jedince upravuje dle individuální potřeby a na místě pak dle toho i rozděluje ze svých skladišť v Paříži a jinde. Však i zde se pomáhá, když třeba! Tak minule jeden z našich hochů cestou na Východ, nalezaje se v americkém vojsku, ztratil svůj ruční vak a v něm všechno spodní prádlo, sweater a jiné, jakž máť si jej byla na cestu vypravila. Zmínil se o tom soudruhům a nežli se tento bratr náš nadál, již tu byla zásilka všeho, co třeba z ústředního Amerického Červeného Kříže. Dostal nejen spodní prádlo, sweater a jiné, ale i jiné drobnůstky velice vhodné. Uvádíme, aby se znalo, kde rovněž soustřediti nutno činnost svou a pro všechny naše bez rozdílu.

Naši v Čechách, ačkoliv vysazení jsou různému pronásledování, bídě a žalu, neochabují a když ne-

mohou evičiti odborné síly, bratři evičitelové, jichž na sta pohynulo, eviči bratři starší a ženy — eviči a co jest hlavní to své budoucno — mládež obého pohlaví, dorost a ženy. Čili ve výchově sokolské na vzdor zlým dobám se jednoduše nepřestává. Viz dopis na jiném místě. A to mělo by býti pro nás pobídkou, abychom i my se činili, neomlouvajíce všakou liknavost těžkou dobou a podobně. I u nás mohly by se Župy přičinili a hlavně ve větších městech, aby povolaly z jednot síly nejschopnější, starší, aneb ženy ku vzájemnému se poučení, jak dlužno pokračovati, aby sokolská mládež naší zůstala. Jestli ženy v tom ohledu doma divy činí, proč by nemohly ženy naše do práce vychovatelské se dáti, proč by nemohly je síly zbylé ještě v takovém malém kursu chicagském, new yorském, clevelandském a podobně poučovati, jak si věsti, jak s mládeží si hráti, jak evičiti a Sokolství našemu připoutati spíše, nežli nechati ji rozběhnouti docela po ulicích a “desákových divadlech”. Jest na pováženou. Dá se provésti jen trochu dobré vůle. Netřeba do theorie nějaké jíti hluboko, jako lépe prakticky doložiti co se hodí a co nikoliv, aniž bychom snad jen výhradně náradí používali. Cože? Že jste se již pokusili, že nebylo dosti přihlášek, že takové malé kursy mnoho nevydají? Inu, nevydají, učitele a evičitele, odborníky třeba nevychovali, ale ukážou naším ženám, naším sestrám cestu jak pokračovati a co dělají i v dobách mimořádných. Nebudeme-li nic dělati, nebude nic . . . Či nestálo by za pokus, či ženy naše jsou snad méně obětavé těch tam ve staré vlasti? Jakékoli stanutí znamená smrt, nu a my nechceme přece shnutí docela na těle svém a v myslích svých, projevech, úsudech a posudku a nechceme-li, tož dle psaného i konati máme!

V “Dělnickém Sokole” čteme: “Sbor D. A. S. N. Y. ve své schůzi, dne 16. října konané, přijal za platné mnohé a cenné návrhy. Tak jmenoval čestným členem svým Dra. Milána Štefanika. Sbory naše i jednota neplýtvají takými tituly, však užil-li ho kdy který sbor, užil ho sbor New York ve chvíli rozhodné a vůči muži, jehož skromnost překvapuje a práce vykonaná v údiv přivádí. Tuším že sbor Hudson Co., to byl, který první jednotě naší v počátcích affery se spisovatelem Kar. Horkým, pronesl slova rozhodného v zájmu dr. Štefanika a tehdy v duchu jsme mu vděčili. Dnes sbor N. Y. vykonal povinnost svou tak, jak jí jen vykonat mohl. Kdo měl příležitost být se Štefanikem ve styku, poznal v něm zosobněnou obětavost, bezmeznou sílu duševní, neobsáhlou lásku k národu a cit pro jeho právo. Nejsme z těch, kteří by pěli v notách nad liniemi, ale pravíme, že dr. Štefanik byl a bude zlatým písmem zapsán v historii boje za volnost a svobodu národa Česko-Slovenského.”

“Mějmež vždy na mysli přičinění usilovné dokázati vzdělaností, čeho jest schopna žena osvojená.”

Lad. Klácel.

PAMÁTCE NAŠICH JUNÁKŮ . . .

Na sta nových rovů přibýlo a tisíce obětí hrozného zápolu odpočívá zde pod mohylou srbskou, v Dobrudži, na ruské frontě celé, zejména pod vesničkou Cecovou, u Zborova, dále na frontě italské a hlavně na všech těch památných místech, kde bili se naši bratři, legionáři pod prapory francouzskými a anglickými. Co české krve již prolito a na kolik bude ještě těch obětí, jež Sokolstvo milerádo kladlo na oltář osvobození staré vlasti své, jako obrození a demokracie celého světa. A mezi tím co nové zavzněly povely, co řady naše šikují se zde pod hvězdnatý prapor veliké této Unie, co naši již stihli do Francie hotovi k boji, co dobrovolníci naši ve značném počtu konají již svou povinnost, spolu s družinami i těch dobrých hochů našich, již hlásili se za v čas k plukům kanadským, co volání do zbraně se ozývá ze všech koutů světa, kde naši jsou, aby připojili se ve Francii k armádě československé, jakž i zde se utváří, stojíme dnes již nad čerstvými rovami, těch prvních z našich českoamerických řad . . .

Jest listopad, měsíc to, kdy vzpomínáme udalostí v dějinách našich nejdůležitějších, bitvy na Bílé Hoře a poroby českého národa, jež pak přičiněním Říma a a Habsburků následovala. A již tato vzpomínka samotna měla by nadehnouti nás k odvetě, měla by roznítiti všecken žár opravdových českých srdcí a myslí statečných proti odvěkkému našemu nepříteli, neboť chvíle jako jest ona přítomná nevrátí se hned tak a v dějinách lidstva jistě nepočítalo by se s národem naším, kdyby vlastní silou o práva svá a volnost se nehlásil, zpečetí uje osud svůj jen vlastním hrdlem, vlastní krví a statky vůbec! A s tím větším úsilím vrhati se bude junáctvo naše v boj tento měsíc zvláště, když vzpomene si, že bylo v den poslední listopadu 1631, kdy konečně bylo sňato a pohřbeno jedenácte hlav starých pánů českých s věže staroměstské mostu Karlova kde na potupu porobeného národa pomstou vlády i klerikální havěť a na postrach vystavěny byly po popravě, jež zlomila odboj český . . .

Za starý ten odboj český zlomený, dnes nový odboj všech nás, všeho lidu svobodomilovného, lidu světa celého!

Pro nás Sokoly měsíc tento rovněž vykazuje dny nad jiné památné. Tak dne 9. pochovali jsme roku 1884 velikého svého tvůrce Dr. Mir. Tyrše, kdežto v den dnešní připomínáme si, že roku 1865 zemřel Jindřich Fuegner, zakladatel Sokolstva, toho Sokolstva, jež pamětlivo příkazů mistra svého, abychom sloužili národu českému i prospěchu národa československého a Slovanstva i nadechávali se láskou k vlasti a láskou k svobodě, snaží se, pokud síly stačí jíti ve šlépějích těch, již proti tyranii Říma a Habsburků stavěli prsa svá, těch velikých otců našich. Dne 15. listopadu zemřel v Amsterdamu a pohřben v Naardenu veliký “učitel národů”, Jan A. Komenský a roku 1883 Josef Barák, rytíř pera a obhájce národní.

A tu vzpomínáme též bohatýrských dob českých, kdy neohrožení Husité se jménem Huso-

vým na rtech nadšeně vrhali se vedením Žižky, vůdce svého, v boj a vítězili. Vzpomínáme, kdy i dnes šikujeme se, že bylo to nadšení, síla, vědomí pravdy a poctivost vedle kázně, jež byly tajemstvím úspěchů vojů husitských . . .

Šešest stromů na malém hřbitově ve Skoplje a v Dževdželiji, v nové oblasti srbské, jakoby vyprávěl i o těch našich bratřích a sester, již jménem humanity pracovali s námi v nešťastném Srbsku. List za listem padá a nám zjevují se dva rovy br. Dr. J. Káry a sestry S. Gučové a dále rovy bratra Synáčka i sestry Hamplové v Albanii, jež v celé té spouště hrobů ubohých našich zajatců a obětí skvrnitého tyfu i pohrom válečných, nad jiné zdají se vynikati, jako ty nové rovy sokolských junáků, již s Kanad'any do Francie stihli první, aby první obětovali ži-

Ant. Nedělka.

voty své i s těmi, kdož pod hvězdnatým praporem nastoupili na místa jejich.

List za listem padá! Smrt nelítostně kosí život jeden za druhým a my poznenáhlu zvykati si musíme na zvěsti truchlivé, na zvěsti, jež k většímu ještě vzdoru a pomstě povzbuzovati musí, ku zvýšené činnosti národní a obětím vytrvalým, k činům sokolským! "Nestačí zbraň, nestačí nadšení, jak děje našich dnů opět ukázaly, když ku zbrani není mužů úhodných a k nadšení síla bez ochabnutí. Pozdě a marně vzhopit se bez přípravy k odporu, když hodiny zkoušky zahřmí a zaduní!" Tak Tyrš řekl nám a my sotva lépe utíti můžeme jeho i těch našich junáků světlou památku jako když do jednoho kdy k činu čas hlásiti se budem ku svým praporům . . .

Šikujeme se a znovu, ku předu voláme, majíce na paměti ty hochy naše, ty bratry statečné, hrdiny a junáky čistého zrna, jako zejména byl br. Ant.

Nedělka, člen místní jednoty Havlíček-Tyrš, jež dala zápolu našemu syny nejlepší, byla prvou z prvních v tom ohledu, jako jednotu v Clevelandu k níž náležel druhý bratr padlý rovněž v památné pro nás bitvě u Lensu ve Francii, A. Brožek, člen Sokola Havlíček, ano i druh jeho J. Nagl, kdežto již v dubnu na bojišti s Kanad'any zemřel prvý hoch český br. Jan Loskot. Na tolik našich bylo raněno, aneb do této chvíle co píšeme tyto řádky zemřelo na poli slávy těžko říci prozatím, ale tolik jisto jest, že těžké doby nynější naučiti musí nás myslet, nejenom číst, ale slovo psané v řeč skutků přeložit, aby nebylo výtky z těch nesčetných hrobů našich hrdinů v budoucnu, že nekonali jsme všichni povinnosti své. Takých výtek nesmí být a protože myšlením jest člověk člověkem, a skutek především sluší muži i ženě obětí schopné, sluší Sokolu i sestře jeho, tož tedy znova ku předu, znova k práci a vzhůru na hordy nepřátel, na místa padlých, necht' jiní nastupují, nebot' "kdo dnes má naději oprávněnějších a lépe zaručených na svobodu lidu svého a staré vlasti, jako národ náš." Spějeme dál! Cesta jest snad obtížnější, snad i zcela jiná, nežli jsme kdy se nadáli, nežli jsme kdy a zprvu sobě vytkli. Jiné tužení, jiné ale za největšími poklady lidstva veškerého a v tom poznání sklonivše na okamžik šíje své v obdivu hrdinosti našich reků, přes rovy jejich musíme dál a stále v před . . .

PŘÍLEŽITOST PRO UČITELE TĚLOCVIKU.

V době poslední nejlépe se ukázalo, že tělesná výchova národa mnoho značí a zavedení tělocviku na školách veřejných, vyšších, učilištích mnohých, kolejích a na universitách jest jen nutné v době, kdy k vůli utužení mysle mnohdy tělo a vývoj jeho se zanedbával. Školní rozvrhy skoro všude dnes již tělocvik jako předmět povinný zahrnují a tu příležitosti pro učitele tělocviku jest mnoho, tak jako pro evičitele i evičitelky, jichž třeba na místa uprázdněná odchodem sil mladších a nejschopnějších, těch kterých jednot tělocvičných. A tu naskytují se dvě hlavní otázky pro ty, již by se tělesné výchově povoláním věnovati chtěli. Jsou povinnosti tohoto odboru příjemné, aneb odpuzující? Vedou k ozdravení svěřenců i vlastního, aneb jest stav to vážený, spolu s náležitou odměnou, postačitelnou za všechnu tu námahu, vedle všech těch příležitostí možných a se naskytujících ve službách společnosti vůbec?

Již v našem dorostu sokolském měli bychom hochům našim zdůrazňovati, že snad není ani krásnějšího povolání jako ono učitelské, vedle toho, že evičenec náš procházející školou sokolskou získává před jinými ve vlastním utužení mysle i těla, aby tím spíše úkolu učitele tělocviku se oddati mohl jiných, protože sokolský tělocvik provádí se dobrovolně v organizaci spolkové, zbudované na zásadách demokratických to jest ve snaze poskytnouti tělesných eviků co největšímu okruhu lidí. A protože jest konečným úkolem Sokolstva povznést tělesnou zdatnost veškerého lidu, má takový náš evičenec, jenž vyučování tělocviku na školách veřejných, hřištích,

v parcích, plovárnách a jinde i v těloevičných ústavěch dosti příležitosti, aby se uplatnil a jestli evičenka i ona v mnohém v tom ohledu může prospěti. Okolnost, že naši evičitelové ve vojště skoro každý hned ze začátku byl poddůstojníkem, dnes mnohý jest důstojníkem, že vývinem těla svého a schopností mysle nad jiné vynikli, dokazuje, že v oboru tomto výchovném veliké jest pole pro mnohé naše mladší síly, mnohá příležitost ku vlastní přípravě. Pravda ještě tu a tam dosti jest předsudku, zejména proti ženskému těloeviku, ale to vše pomine a míst bude dosti, zejména i tam kde dnes jen samý jest Turner a těch našich tak málo, poměrně hodně málo.

Zákonodárny mnohých států Unie přijaly zákony, jimiž výchova tělesná po zásluze konečně doznala svého opodstatnění na školách, ústavěch státních a podobně. Vliv takovýchto zákonů jest ovšem nemalý a daleko zasahá. Čili bude třeba vhodných učitelských sil, odborně vzdělaných a utužených, již by úkolům těmto upřímně a poctivě se věnovaly, pracující posilou jedinců k utužení celku. Na školách obecných těch kterých států zejména ženy, evičitelky budou v nejbližší budoucnosti hledány, aby připravily tu a tam pole práci mužských evičitelů a učitelů na školách vyšších, kolejích, universitách a podobně. A jaká byla by tu výhoda zejména i pro Sokolstvo v tom, kdyby naši místa podobná zaujímali v počtu co největším, zejména tam kde jsou jednoty sokolské a takovýto učitel napomahal by i k výchově evičitelů a sboru evičitelského své jednoty sokolské, evičitelka sboru Sokolek. I hmotný prospěch byl by nemalý. V ochotnění pouhé nevěříme, to již jsme řekli stokrát. Mimo to učitel těloeviku, takovýto sokolský odchovanec, když prošel by školu normální čili ústav těloevičný, přinesl by nám i mnohé nové poznatky hygienické, fyziologické a vše to co se naučil, snaže se věnovati úkolu, nad který věru, že hned tak není! Mimo to zanesl by vše to krásné konečně z výchovy sokolské i tam, kde by působil to jest vše co souviselo by s vysokým, všestranným vývojem evičenců, dobrovolně sloužících celku i naučil by Američany pohlížeti na školu a činnost naši a soustavu Tyršovu nejen s obdivem, ale i všechny ty snahy naše o připravenosti národa, jakž veliký tvůrce náš byl nás učil, mluvě o "veliké a silné Helladě."

V poslední době jest nedostatek učitelů a evičitelů, evičitelek, odborníků zdatných. Řekne se, že zavinily mimořádné poměry, budiž, ale pokud nás se týče bolestí tou trpěli jsme vždy a stále. A jestli někdy některý náš borec odhodlal se ku studiu na těloevičném ústavě, některá sestra šla do školy těloevičné brzy toho nechala, aneb jestli neminuli se povoláním vlastním, tož jistě zapoměli vytrvat, zapoměli, že pouhé vyjítí ústavu nestačí, že stále dlužno studovat, stále se učit a stále vše co nové pozorovati, posuzovati a všem moderním požadavkům se přispůsobovati.

Jest pravda dále, že mnoho sil i nepovoláných leckde učí těloeviku, ale to právě mělo by naším evičícím tím větší býti pobídkou. Praxe jejich ze

školy sokolské jest dobrá, o theorii se pak jedná a té věnovati se lze jen na ústavě k cíli tomu založeném a výchově tělesné věnovaném. Dnes již nestačí býti nějakým vynikajícím athletem, aneb silákem, abychom místa učitele těloeviku dosáhli, dnes třeba míti vhodný podklad, vedle těloevičné hbitosti a zkušenosti i zkušenost vychovatelskou, odbornou a naprosto svědomitou, jakž každého paedagoga si náš Komenský byl představoval, trpělivého a obětavého, jenž všechny síly své úkolu posvátnému zasvětil na povznesení budoucna svého národa i jeho posilu. Takový evičitel-učitel musí rozuměti methodě, jak svěřencům svým předmět podávati. Musí znáti vlastní účinky těloeviku a vystihnouti co pro jedince se hodí a co pro celá družstva i jednotlivé třídy. Musí být člověk mravních zásad, čistý a muž celý, jenž znal by, že tělesná výchova dobře vedená, soustavně a pravidelně vede k bezprostřednímu a nejzřejmějšímu účinku těloeviku na člověka, to jest po stránce zdravotní i zajišťuje výsledky fysicky, mysle i mravní, kdežto jakékoli přepínání a jednostrannost vésti by mohly k různým poruchám a nevhodnostem demoralizujícím. Takový evičitel, člověk čestný jest tedy vychovatel v pravém toho slova smyslu, vychovatel, jenž vyniká nad jiné, protože každý obor druhý posilou a utužením mysle i těla na vzájem spojuje a všem dohromady prospívá, napomáhaje mimo to k šíření vlasteneckých snah, volnosti a povšechné úrovni výkonnosti a otužilosti, vedle pořádku, osobní hygieny jedinců a rozvoje celku.

Jest to podivné tudíž, že máme tak málo našich lidí českých, Sokolů pak zvláště, na místech učitelských na vyšších školách, na kolejích a v ústavěch různých a kde jsme měli, byli buď jedinci zvláště nadšení, aneb tací, již sotva vyhovovali, protože jim náležitá příprava i nadání scházely, aneb dostali se na místo proto, že "dovedli evičit pouze". Takovéto síly nám zrovna by ku cti nebyly, jako spíše ti, kdož jdouce s pokrokem a postupující poznání dnes zaujímají místa odborníků na slovo vzatých. Netřeba je zvláště jmenovati, pokud pak se týče ženského těloeviku a dětského o práci jejich často se dozvídáte v technické části listu našeho.

A přirovnáme-li platy učitelů na vyšších školách a školách normálních s oněmi učitelů těloeviku, jichž příprava a studie jest neméně důležitá, vypadne toto přirovnání jen na prospěch poslednějších. Platy ty obnáší od \$120—\$250 měsíčně a v některých případech ještě více. Postavení společenské takových učitelů pak jest neméně důležité, protože připravuje jak muže, tak ženu příští generace, čili material budoucího národa. Utváření a výchova budoucího občana jest v rukou takového učitele a po stránce sociologické jest úkol to výchovy nejkrasší. Vliv jeho jest nejen fysický, k ozdravení lidu, síle a života schopnosti jeho svěřenců, ale jde i dále k utužení mysle a sociálních vztahů celé společnosti, jakž projevuje se činností ním vedenou, zejména celých družstev v zápolu vzájemném, na čemž i vývin charakterů dojísta měrou značnou spočívá. Povinnosti

jeho jsou tudíž jen krásné a úkol šlechtitný. A připojíme-li k tomu i činonst takového našeho bratra, jenž i pro jiné ani svých by nezapomínal v šiku našem a pomáhal k výchově sil i v našem středu, vedoucích i evičících jaké tu příležitosti a co počínů hodných usilovnější námahy a práce.

J. V. Nigrin:

NAŠE ORGANISACE.

Byl jsem vyzván pořadatelem listu našeho, abych znamenal své paměti o počátcích organizace a práce našeho lidu, při vypuknutí přítomné Velké Války. Vyhovují rád jeho přání z mnoha důvodů. Činnost našeho lidu ve veliké válečné době bude vždy tvořiti důležitou a zajímavou kapitolu v dějinách našeho národního života, v které by nemělo nic chyběti. Proud udalostí pak řine se tak mocným tokem, že mnohé co nedávno ještě bylo střediskem naší pozornosti brzy se zapomíná a to tím spíše, když vůdčí síly se mění, staří odchází do pozadí a ti novější přirozeně své práci větší důležitost přikládají. Přítomný záznam nebude zcela úplným, tak jak by si jej historik přál: nebot' dnes dosud není času ku kritickému posudku, anebo k objasnění některých kontroverzí bez kterých obrátek doby nemůže býti úplným.

Bylo to v sobotu 25. července, v den kdy rakouské ultimatum hrozilo Bělehradu, bud' skloň hlavu v jařmo, nebo rozpoutáme furie války, kdy, jak obvykle, sešel se v restauraci p. Mattase na 26. ulici malý hlouček vlastenců, aby porokoval o tom, co týden dal. Byli to Sokolové Jos. Mach, K. Vinklárek, F. Šustek, J. V. Votava a J. V. Nigrin. Tentokrát byla předmětem debaty hrozící válka a bylo hovořeno, jak bychom se zde v Americe zachováti měli, jestliže by hrozící válka skutečně vypukla. V neděli odpoledne dne 26. bylo v debatě pokračováno. Noviny přinesly zprávu, že srbská odpověď Rakousku zdála se tomuto nepostačitelnou a že toto odvolalo svého zástupce z Bělehradu. Toto bylo uznáno zmíněnými bratry za krok nejvýše vážný a bylo přikročeno k utvoření organizace a sebráno \$8.00; br. Nigrin byl pověřen, aby učinil další kroky.

J. V. Nigrin, navštívil proto v pondělí ráno p. J. R. Pšenku, tajemníka bývalé Č. A. T. K. a zdělal mu, že v přítomné krizi bude nutno upozorniti americkou a možno-li světovou veřejnost na stanovisko českého národa oproti hrozící válce. Pan Pšenka nechtěje ničeho podniknouti na vlastní pěst svolal schůzi Č. A. T. Kanceláře a o vše se zajímajících na týž den — v pondělí 27. července, večer, do altánku v zahradě Plzenského pivovaru.

Této schůzi byli přítomni Sokolové: J. F. Štěpina, (předsedal), J. V. Nigrin (tajemník), J. R. Pšenka, Em. Beránek, Jan Fučík, V. Skřivánek, dr. Rudiš-Jičínský, pak p. Emil Bachman, Jos. Anděl, p. Šembera, p. Link, J. Tvrzický-Kramer, a Srb J. Palandič. Účel schůzky vysvětlil J. V. Nigrin právě mezi jiným:

“V Čechách musí býti naši krajané, ač s jednáním rakouské vlády nesouhlasí, zticha a proto jest na nás, zde, v zemi svobody, bychom protestovali proti barbarské a pro nás bratrovražedné válce. — — — Rozplameňme požár nadšení v českých srdcích. Nová doba musí přinést Svobodu i Čechám!” (Viz Svornost, 28. července 1914.)

Konečně navrhoval br. Nigrin okamžité svolání veliké protestní schůze, ve které by český lid odsoudil jednání Rakouska, které hrozí rozšířit požár války nad celou Evropou, a učinil tak jak z důvodů humánních tak i národnostních co členové monarchii utlačovaného národa.

Návrh byl podporován br. Štěpinou a Jičínským avšak narazil na odpor konservativního elementu přítomných, kte-

ří si nepřáli tak rychlé a energické jednání s výmluvami vyčkat, je na to krátká doba, bude-li přšet lid se nesejde a bude to fiasko. Situaci zachránil Srb Palandič, který odpovéděl na dotaz Nigrina kolik Srbů se sejde i kdyby přese-lo: “dva tisíce srbských junáků přijde protestovat proti tyranii Rakouska.” Toto rozhodlo, a bři. Štěpina, Nigrin, Skřivánek, Bachman, Jičínský měli obstarati přípravy.

Manifestační schůze chicagských Čechů se konala v den prohlášení války Srbsku.

Na zítří, v úterý, dne 28. července, byli jsme ohromeni zprávou, že naše obavy se žel splnily — válka byla prohlášena. V krátké době natiskla Národní Tiskárna bezplatně 15,000 letáků, jejichž rozšiřování se dělo za řízení výboru. Nigrin navštívil redakce, obstaral řečníky. Skřivánek nejen, že roznášel plakáty ale dal natisknouti několik tisíc pásek v amerických barvách s proročným heslem: “To hell with Austria!” (Za tyto jsme utřžili \$29.00.)

Večer byl pavilon Plzenského pivovaru natřískán. Snad nikdy nehostil takové davy nadšených vlastenců a jistě nikdy nezažil takého nadšení jako, dne 28. července 1914. A dosud nikdy nevěnovaly anglické listy takovou pozornost Čechům jako nazítří, dne 29. července, kdy všechny ranní listy i večerníky přinesly dlouhé zprávy o schůzi na přední straně a téměř šmahem otiskly resoluci schůze ostře odsuzující válečný krok černožluté říše. Chicagský německý tisk, zvláště “Staatszeitung”, německý a zvláště rakouský konsul zuřili.

Na této schůzi bylo vybráno přes \$400.00 — což nejlépe mluví o nadšení přítomných a založen byl Česko-Slovanský Červený Kříž, organizace k úlevě bídy způsobené válkou a ku konání dalších prací jak je přinese doba. Jelikož pak názvu Červený Kříž jest dovoleno užívati toliko úřední organizaci vládní byl tento titul změněn na Česko Slovanský Pomocný Výbor.

(Dokončení.)

K 15. LISTOPADU.

(Psáno v Plzni, v Čechách 1916. Došlo přes Švýcary.)

Přes půl století — lidský věk — přešel od úmrtí prvního starosty sokolského. Ačkoli po 50 letech není již mnoho těch, kteří pocítili jeho osobního, tak mocného vlivu a třeba, že nezanechal JINDŘICH FUEGNER psaných děl a nezachovaly se nám příležitostně řeči jím pronesené, z kterých bychom stále vycit'ovali jeho velikou osobnost, nevybledla nikterak jeho památka; žije stále mezi námi jako příklad ztělesnění sokolských ctností.

Jindřich Fuegner byl člověk neobyčejný (Tyrš). Ano, byl to pravý bohatýr duchem i srdcem (Jos. Mueller). Duše šlechtitná a měkká, a při tom člověk úplně samostatný a názorů svérázných. Za vše, čeho dosáhl, za své společenské postavení i své vzdělání děkoval pouze své silné vůli, neúporné vytrvalosti a neúnavné pracovitosti, bylť on samoukem takřka ve všem. A tento muž, vždy věrný své povinnosti, že nedopřál sobě ani v neděli oddechu, ani při nesmírné své zaměstnanosti obchodní nepřestal toužiti po vyšším vzdělání a vyšších státech. Ba i v dobách, kdy nejtěžší hmotné starosti na něho doléhaly, vše krásné a vznešené nalezlo v něm obdivovatele.

Měkká duše, cítil starosti a bolest jiných a pomáhal kde mohl. Někdy až příliš štědrý, ale obava, aby neodepřel snad pomoci potřebnému, bránila mu býti jiným. Nekonal dobře s vtíravou blahovůlí, ale vždy skromně, raději nepoznan, z pouhého přesvědčení o rovnosti všech. Svému demokratickému smýšlení dal nejlépe průchod na památné schůzi dne 27. března 1862 návrhem, aby členové jednoty jako projev skutečného bratrství si navzájem tykali.

Cítil bezpráví a příkoří činěné nejen jednotlivci, ale i celku. A poznání, že Čechové jsou na svých právech zkrá-

cení, jakož i touha po politické svobodě a odpor proti absolutistické formě vládní přivedly ho k tomu, že se odloučil zcela od svých starých přátel, a že stal se uvědomělým a nadšeným Čechem.

Fuegner nebyl myslitelem nebo vědcem, který otevírá nové obory vědění nebo ukazuje nové cesty lidstvu, ba nepoložil ani ideového základu Sokolství a přece etíme v něm spoluzakladatele Sokolstva, neboť on ztělesniv v sobě všechny etnosti občanské, krajní obětavostí umožnil uskutečnění ideálů sokolských a nejkrásnější dal příklad obětování se jednotlivce zájmům celku.

Proč opakují se tyto věci známé a dříve již vybranějšími a vzletnějšími slovy pověděné, dnes, kdy při tomto výročí zasloužil si Fuegner jiných oslav? —

Padesát let přešlo — jest opět sychravý listopad. Těžké mlhy — dusivé a tížící zahalují obzor i dobu. Cítíš však i jejich blahodárný účín? Oko sice marně pátrá po dalekých — i mysl více v nich tuší než zírá — ale ony odloučily tě od všeho vnějšího, cizího, od všeho, co stojí mimo — osamocují a nutí k soustředění. Spoléháš pouze na vlastní důvtip a víš, že pouze vlastní silou dojdeš cíle.

I jedinec i celek hledá pomoc ve vlastní síle; hledati ji jinde, znamená přiznati se k slabosti. Propracovati se však k vlastní síle, není lehké, k tomu patří osvojiti si mnoho z etnosti Fuegnerových. Především nutná silná vůle, chtít se povznést nad obecnost. To však neznámená chtít ze strachu před umenšením vlastní životné radosti přezíratí kruté rány, jež život všude zasazuje, ale třeba pomáhati hojiti tyto rány a zmirňovati bolest zasažených. K této lidumilné práci najde dnes každý dosti příležitosti. K sebedůvěře vede pak cesta přes sebezpoznaní a duševní oprostění. Pouze svobodný může býti silným, avšak nikdo nemůže dáti svobody — jet' svoboda v první řadě statkem duchovním; být svobodným, znamená pouze zůstatí si věrným za všech okolností.

Nikdy nebylo nám tolik třeba vlastností Fuegnerových, jako v dnešní době. Necht' každý snaží se zdokonaliti především sebe, a státi se podobný Fuegnerovi ve svých poměrech, a až se bude domnívati, že jest již silným člověkem, necht' s láskou vzdá sílu svou myšlenky a zapře svou osobnost pro zájem celku.

To jest nejvyšší kázeň a to bude nejlepším uctěním památky Fuegnerovy.

SOKOLSTVU ČES.-AMERICKÉMU.

Braťt! Žijeme v době, kdy každý muž, každá žena — ba i každé dítě přináseti musí oběti, aby válka, do které naše republika byla proti vůli své ztržena, skončila vítězstvím lidskosti, vítězstvím práva — aby na vždy potlačen byl odporný, zpupný militarismus, který téměř celý svět v plamen zhoubné války byl uvrhl.

Jest nyní všeobecně uznáváno, že světový mír zajištěn může býti jen vítězstvím spojenečů a k tomu cíli všemi silami pracovati jest dnes povinností každého člověka — žádná obět' nesmí nám býti těžkou.

A v době této i Sokolstvo česko-americké prodělává těžkou zkoušku.

Těšíme se, že vítězství spojenečů přinese národu našemu samostatnost — ale ústy dra. Štefanika, delegovaného k nám válečnou radou spojenečů, bylo nám zděleno, že chceme-li svobodu své staré domoviny dobýti, musíme též dokázati, že si svobodu tu zasloužíme — že nedůstojno bylo by nás na boj ten z povzdálí klidně se dívati, nechat příslušníky jiných národů bojovati a krváceti a pak hlásiti se pro sebe o ovoce jejich vítězství. Naši bratři v zajetí již promluvili. Po hrozných útrapách válečných znovu vstupují v řady bojujících, odhodlaně čelí novým svízelm, po druhé neohroženě

čelí smrti v boji za svobodu svého národa a při tom zraky své upírají k nám v toužebném očekávání, jak zachová se ve chvílích těchto Sokolstvo americké.

A tu dovolte, bratři, abychom zde uvedli slova br. Dra. L. J. Fishera, pronesená v památné schůzi chicagské, kde jmenovaný předseda Nár. Sdružení o povinnostech Sokolstva pravil následující:

“Obrácím se zejména k vám, bratři Sokolové, kteří z dusného ovzduší rakouské tyranie zanesli jste veliké učení Tyrsovo do této volné země, aby pod hvězdnatým praporem zazářilo novými vzněty, aby novými květy rozpučelo a aby promluvílo ve chvíli, kdy několik milionů našich bratří a sester v Čechách s utajeným dechem naslouchají, jak odpoví nositelé dědictví Tyrsova v Americe v této hodině dvanácté. Vzpomeňte, co už před 50 lety hlásal Tyrš svému Sokolstvu, vzpomeňte, jak vytyčoval jeho budoucí program: “Ne slavná minulost, ne stálé poukazování k veliké minulosti, ale jará, činná přítomnost, přítomnost bohatá obětmi jeho synů, zaručuje jediné lepší budoucnost každého národa.” Tak hlásal Tyrš v letech 60. minulého století svému Sokolstvu a ta slova, bratři moji, nepozbyla posud na svém významu, ba měli bychom si je stále uvědomovati právě v době dnešní. Vzpomeňte, jak často stavěl nám Tyrš před oči velikolepé vzory řecké z té doby, kdy stará Hellada mohla býti bezpečná, svobodu svou opírajíc o mohutnou hrud' a nezdolnou odvahu svých synů, vzpomeňte, že jeho jediným ideálem bylo, povznést mládež milovaného národa svého na podobný stupeň soulaďu sil duševních a tělesných, učiti ji zapíratí samu sebe, považovati prospěch svůj za nic — národ a jeho prospěch za všechno. Bratři! Duch Tyršův, toho Tyrše, který v roce 66. sám žádal, aby s druhy svými mohl nastavití prsa v průsmých českých pohraničních hor proti valicím se hordám německým — přichází, aby shlédl, zda jeho Sokolstvo nosili jsme v srdci, to pravé, uvědomělé a zocelené Sokolství — či zda jsme pouhými fángličkovými hrdiny, kteří nejsou ani hodni vyslovovati jména drahého, mrtvého svého vůdce...”

Tak promluvil předseda Nár. Sdružení o dnešních povinnostech amerického Sokolstva.

Bratři! Podepisujeme každé slovo, které jmenovaný řečník pronesl o povinnostech Sokolstva v době dnešní. Nenáležíme ale k těm, kteří ve chvíli nadšení zavírají oči své před skutečností, kteří dnes nechtějí viděti ty četné překážky, které Sokolstvu česko-americkému v cestu se staví a které mohou zaviniti, že to Sokolstvo česko-americké nebude s to splniti naděje v ně kladené v takové míře, jak se snad očekává.

Předně jádro našeho junáctva odešlo již na bojiště ještě před prohlášením války Spojenými Státy; co mužů schopných a nadšených nám zbylo, ti přihlásili se dobrovolně pod prapory americké po první výzvě presidenta našeho a konečně ti, kteří nešli dobrovolně, byli později k vojenské službě povoláni a mnoho jich ještě na zavolání čeká. To připomenouti pokládáme za svoji povinnost v zájmu Sokolstva česko-amerického, aby nikdo nedával se svést k nespravedlivému posudku o nás, kdybychom dnes do pole s česko-slovanskou armádou nevyslali takový počet našich junáků, jak se snad očekává.

Ale bratři! jest v řadách našich posud mnoho takových, které věk od služby Spoj. Států osvobozuje; jest posud v řadách našich mnoho takových, kteří nemají žádných vážných závazků rodinných, jest mezi námi posud dosti těch, kteří nejsou občany Spoj. Států a nepodléhají povinnosti branné v této zemi — a na ty spoléháme, k těm se obracíme, od těch očekáváme, že povinnost svoji v této těžké době vykonají a dokážou, že Sokolové jsou schopni nejen slov, ale i činu!

Na zdar! J. Čermák, starosta Sok. Obce v Americe.

Cyril Popelka, tajemník.

T. Vonášek, jednatel.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB.
CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Dr. J. RUDIŠ JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Editor:

Spoluredaktor:

JAROSLAV KOŠAŘ, 1928 So. 63rd Court, Berwyn, Ill.

SUBSCRIPTION \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně Do Čech \$1.0

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zdeň tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednání V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednání Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednání zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídloví se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

V. Lipský:

PO PADESÁTI LETECH.

Těloevičná Jednota Sokol v New Yorku slavila ve dnech 13. a 14. října padesáté výročí svého založení a své činnosti. Slavnost, jak původně určeno, měla býti pořádána ve velkých rozměrech a mělo k oslavě této býti pořádáno též velké župní evičení a závody.

Než válečné poměry nynější donutily nás k odložení veškeré okázalosti, ku které již přípravy zahájeny byly a uskrovniti se na tichou oslavu pouze v nejužším kroužku naší rodiny sokolské. Nestalo se tak snad z té příčiny, že bychom dostali přímý zákaz veřejné oslavy, nýbrž učinili jsme tak z vlastního přesvědčení v nynější vážné době, kdy národ náš nachází se v přímém boji za svoji svobodu, kdy bratři naši na bojišti krváčí a zmírají.

Měl býti pořádán též velký banket téměř veškerého členstva jednoty, na nějž si každý po malém obnosu dle jak po čtyry léta schraňoval a naň se těšil, avšak rozhodnuto jinak. Obnos takto nastřádaný věnován šlechtnému účelu co základ pro naše bratry vojiny, by budou-li při svém návratu jakékoli pomoci potřebovati, tato jim poskytnuta býti mohla. Základ tento činí přes 2500 dollarů.

Župní závody též nepořádány, pořádáno pouze veřejné děti a Sokolek a to pouze z nejbližšího okolí, a čistý výnos věnován Čes. Nár. Sdružení.

Místo veškerých těch slavností, na které se mnozí z našich starých pracovníků dětinsky těšili, pořádána pouze slavnostní schůze jednoty, k níž pozvány naše Sokolky, klub Příznivkyň a manželé Sokolů a zástupci jednot sokolských z nejbližšího okolí. Z množství blahopřání, jichž se jednotě naší od jednot sokolských dostalo, možno souditi, že našim svátku v duchu podílela se celá naše Obec Sokolská a nebude tedy od místa, zmíním-li se poněkud obsírněji o naší skrovné oslavě, která ač jednoduchá, přec na svém významu netratí a snad jednou po letech bude mluvití budoucím, že i v do-

bách radostných obětovali jsme svému národu, když povinnost nám kázala.

Sešlo se nás čteně v sobotu večer, 13. října do naší slavnostně vyzdobené těloevičny. Byly tu též v hojném počtu naše Sokolky, naše Příznivkyň a zástupci okolních jednot sokolských, mezi nimiž i zástupci jednoty z Baltimore. Slavnostní nálada a vědomí vážného významu této schůze bylo zřiti u všech přítomných. Před zahájením schůze hrála hudba, řízená naším bratrem kapelníkem F. Turkem několik čísel, čímž slavnostní nálada ještě zvýšena. V 9 hodin starosta br. Josef Modr zahájil slavnostní schůzi a přivítav vřelými slovy přítomné, objasnil proč ustoupili jsme od okázalých slavností připomenuv, že i většina našich evičenců nastoupila dobrovolně vojenskou povinnost. Vzpomenul jediného dosud žijícího a na slavnosti přítomného zakládajícího člena naší jednoty, br. Aloise Wokála, což vyvolalo bouři potlesku. Ve své řeči vzpomenul též zásluh zemřelého dlouholetého pracovníka, evičitele br. Jana Pavlika i jiných zemřelých členů, kteří síly své věnovali věci sokolské a požádal přítomné, by povstáním vzdali jim čest. Poukázal, co až dosud vykonáno a jak chceme dále pracovati ku zdatu věci sokolské. Po té přečetl pamětní list, jenž zní:

“Slavice dnes padesáté výročí trvání Těl. Jednoty Sokol v New Yorku, vzpomínáme zaslých dob a vidíme v duchu před sebou, kterak z malé sazeničky zasazené před padesáti lety do půdy této nové vlasti nový vyrostl mohutný kmen, k němuž dnes s důvěrou pnou se naše naděje pro příští časy. — Ve veliké historické chvíli, kdy národu našemu po třistaleté porobě znova svítá naděje na obnovení ztracené samostatnosti, cítíme, že v nynější dějinné chvíli Sokolstvu česko-americkému ukládají se nové, velké povinnosti — v první řadě povinnost pomáhati co nejušilovněji ku znovudobytí svobody národa našeho, přinášeti oběti nejen na statečích, ale i na životech. — Svoboda národů rodí se vždycky jenom z půdy, jež zrosena byla krví jejich nadšených synů a tak bude i se svobodou českého národa. Sokolstvo české přineslo již na tisíce obětí na životech na bojištích ruských i francouzských a Sokolstvo česko-americké řadí se teď pod hvězdnatý prapor Spojených Států amerických, aby pomohlo vybojovati ten obrovský boj za svobodu a za demokratické ideje. Jednota naše, která vždycky dostala svým národním povinností, i teď v této velké historické době učiní se bude, aby mohla zaujmouti čestné stanovisko, jaké jí nynější doba ukládá. V dnešní památný den vzpomínáme také všech těch bratrů, kteří za uplynulé půlstoletí obětavou svou prací přispěli k rozkvětu jednoty. Vzpomínáme vděčně té celé řady Sokolů, kteří po leta z čisté lásky pro věc s námi pracovali a jež uprostřed jejich práce smrt ze středu našeho vyrvala — vzpomínáme našich vynikajících činovníků, kteří po dlouholeté, velké práci pro vždy odešli. — Čestná a vděčná jim budiž paměť. — Vstupující v druhé půlstoletí své činnosti, uvědomujeme si, že bude nám pracovati se zvýšeným úsilím, s novým nadšením a s neumenšenou vytrvalostí, abychom mohli dostáti novým povinností, jež vedle Sokolství též národ český nám nyní ukládá. Slibujeme dnes v památný den, že učiníme vše pokud síly naše stačí, abychom novým úkolům se etí dostáli.”

Po té ujal se slova předseda slavnostního výboru, br. L. C. Frank, který ve své řeči poukázal na hluboký význam našeho jubilea, předvedl stručně dějiny jednoty, význam postavení vlastního stánku a poukázal na obsáhlou činnost jednoty naší různými odbory vykonávané i na to co vše v této vážné době pro českou věc vykonáno a ujistil, že i nadále dostojíme povinnosti naší vůči svému národu. Řeč jeho s pozorností vyslechnuta a bouřlivým potleskem odměněna.

Následovalo čtení telegramů a dopisů, jichž byla hezká řada a které pak předány časopisům k uveřejnění, což tyto učinily.

(Dokončení).

DOPISY.

V Písku, v Čechách, 10. dubna 1917.

Milý příteli! Přijměte ode mne srdečný pozdrav, jakož i od Vaší tety, byla u mě. Vyložil jsem ji vše. Byla velice potěšena, že se Vám tak daří. Vše jde dle samostatnosti (pařížské), kterou jsme tak pohrdali. Vypravování „Jak se daří pod ranami války jest zcela správné. Zdali pak znáte Kahouna, Jos. Ten jest u 75 reg. a víc mých i Vašich kolegů slouží vesele? Já jedu do Prahy a pak jistě ke kadru jako všichni ostatní budem se těšit z té vojny. Pozdrav na všechny známí, též pozdrav na kadeta Tuskany-ho od jeho pana bratra a jeho celé rodiny. O míru stále nic nového. Prosím, pište brzy, budu čekat. Na shledanou v naší vlasti. Se srdečným pozdravem Váš přítel Rudolf.

Carpiagne, 2. července.

Váš dopis z 22. června jsem 6. srpna obdržel. Pokládal jsem si za povinnost přečísti jej všem kamarádům. Zvláště všichni ti, kteří dosud nedovedli vyvětrati svůj zbytek rakušáctví páchnoucí kabát, měli by si jej přečísti.

Jak je u nás v Čechách? O této otázce rozmlouváme takřka denně. Současně vzpomínáme na své drahé, od kterých byli jsme oderváni, jakož i na ty, za které jsme se měli bít a prolévat svou českou krev. Při vzpomínce na první zalévá se nám zrak slzami, při druhé však krví, pěstě se sevrou, zuby zaskřípají — krev se bouří. Mnoho z našeho středu hledá ulehčení v řadách srbských a na nás zbylých je povinnost dělati čest našemu národu svým vystupováním.

Zvláště lístky od invalidů, kteří se dostali domů, vyvolávají časté rozhovory o poměrech u nás. Tito byli na své cestě všude slavnostně vítáni, takže to až mnohým hlavy popletlo. Záhy dostavilo se vystřízlivění. Mnozí za svého pobytu zde nemohli uvěřit, že by bylo i u nás tak zle, při svém návratu uviděli na vlastní oči strádání svých krajanů. Oči byli jim otevřeny. Dovolují si přiložit lístek psaný takovýmto domů se dostavším invalidou. Kamarádi, o kterých mluvím, byli vesměs v našem lágru a jako invalidi vyměněni za srbské invalidy.

Na jiném lístku též píše: Buďte spokojeni a věřte novinám, které čtete (Sokol, Svornost, Samost. a Hlasatel) — úplná pravda. Peněz dost, ale — ne.

Noviny dochází a jsou horlivě čteny. Udalosti v Rusku kalí sice částečně naše naděje, leč doufáme, že Kerenský se svou železnou vůlí stane se opět pánem situace a podaří se mu spojití všechny živly ku potření nebezpečného nepřitele.

Mnoho dobrých, obětavých, nezištných synů ztratila máť naše Čechie v Srbsku a Albanii. Nebylo jim dopřáno podílet se na práci k osvobození své milované otčiny, lpíci tak drahnou řadu let pod upírem ssajícím jeho krev. Chvilu k svržení tohoto netvora jest tu a proto povinností každého Čecha jest všemi silami pracovati k dosažení nám mocnostmi již slíbené svobody. — Ku konci tohoto dopisu dovoluji si apelovati na Vaši dobrosrdečnost doktore a žádám Vás o laskavé zaslání nějakých čes. knih vzdělávacích jakož i hudebnin pro housle s průvodem píana neb houslové kvarteto. Budeme Vám velice povděční. Hrozím se propasti v mých vědomostech během války vzniklé. Z Čech jsou české knihy z dopravy za hranice vyloučeny. Psal jsem tam několikrát, leč marně. Zasláný ček vyplacen mi bude asi příští týden.

S mnoha pozdravy Vaší et. rodině, trvám v účtě oddaný Jos. Šil.

Kdes na Rusi, 7. července.

Milovaný bratře Jeníku! Přijmi ode mne dnešním dnem vřelý polibení a tisícero pozdravů. Jsem na odvážném kroku

budoucnosti osudu proto je to tím významnější. Zítřka, 8. července l. p. 1917 odjíždím s celou naší organizací v počtu 57 osob z místa zaměstnání do zápasového batallionu, kde nejpotřebnější povely a vše nejpotřebnější se budeme evičit k nejrychlejšímu odchodu v prvou linii nepřátelského ohně. Přijmi moje loučení, bratře, s myslí veselou. Jsem v duši vesel ba skoro hrdý na to, že mohu být činným v historické, pohnuté to době — ne z přinucení, tak jako jsem šel v pole v Rakousku, nýbrž teď mne tam táhne přesvědčení, — přesvědčení to hluboké, odchované myšlenkou sokolskou, citu národního. Umíratí budu a chei na poli slávy v tom vědomí, že okovy našemu národu spadnou jednou pro vždy a vidím již budoucnost naši — budoucnost skvělou — v jasném obraze, a vidím i zároveň poraženou tu pýchu a spupnost německé světovlády. Je mi ale v duši velmi líto, že nemohu svým drahým aspoň takový vzkaz poslati. Stane-li se co se mnou neopomeň jim nevědomým běh věci objasniti a rozložiti. Bud' jim pak i na dále mým bratrem a podle možnosti se starej by mi v pořádku vzrostli a žili v duchu, za který já dnes jsem ochoten život položit. Zkrátka vyhov moji jediné prosbě a vychovej moje děti v řádné a poctivé členy českého národa a vyzbroj je do života jen dobrým školním vzděláním. Vyhov mě ať já třeba písemně neb ústně poděkovati Ti nebudu moci. Zde u p. inženýra Kratochvila v závozu u Čecha si ukládám nějakou částku peněz a v pádu mé smrti budou odeslány mému oteci a proto se postarej, aby moje paní to dostala. Časopis až po zdělení adresy můžete mě posílati z redakce na frontu. S hřimavým, bratrským Na zdar! Tě srdečně zdraví a vřele líbá Tvůj bratr Věkoslav.

Carpiagne, 20. srpna.

Nezapomenutelný br. pořadateli! Právě dnes obdržel jsem prostřednictvím br. Vokřála zasláné noviny a jedno číslo našeho „Sokola Amerického“ z měsíce června, který mě po otevření přivedl v úžas, při spatření uveřejněný v něm můj dopis ze dne 10. dubna. Při odeslání byl jsem dalek myšlenek br. doktore, že jej použiješ k něčemu podobnému, neb kdybych býval měl jen dost malé tušení, byl bych hleděl vše jinak napsati, neb vím určitě, že leckterá naše milá sestra po přečtení si pomyslí: „To jest zajisté nějaký — bečlák — když takto plativě píše! Vřelě dobře víš, že spisovatelství není moje zaměstnání! Doufám, že mě drazí bratři a milé sestry prominete, i Ty drahý br. pořadateli, že jsem Tě obtěžoval, neb vím, že každá minuta u Tebe v dnešní době jest drahá a rozpočtena na důležitější věci než co já jsem Ti psal.

Jménem všech zdejších našich dobrých hochů přijměte všichni tisícový dík za četbu nám zasílanou a hlavně Tobě br. pořadateli jsme zavázáni povinným díkem, že jsi za nás naši prosbu tlumočil. Též vřelý dík br. Vokřálovi za milý lístek ze dne 1/7. a správné zasílání novin každý týden!

Z listů Vámi zasílaných dovídáme se o všem, o těch velkých obětech Vašich, které tak vznešeně konáte pro naši milovanou vlast', jsme hrdi na Vás draží bratři a sestry, že vždy Vy jste byli mezi prvními, kde bylo potřeby pomoci ubohým a utlačovaným bez rozdílu, vždy Vy jste s láskou a obětavostí svorně ve spojeném šiku neúpornou prací k získání dobra pomáhali. Dokázali jste světu, že jste vykonali a konáte to, co bylo Vaší svatou povinností, ba i mnoho více a jedině Vám jsme povinováni nenahraditelným díkem za Vaše dobré skutky, které jsou uznány od celého našeho utlačovaného národa, který by nikdy bez Vaší pomoci nedocílil takových úspěchů ve svých dávných cílech jako do dnes má.

My všichni, kteří v nynější kritické době musíme nečinně přihlížet se zavřenými pěstmi na Vaši ohromnou práci, našim velkým přáním jest: „Kéž Vaši velkou obět' všechny vespolek doprovází hvězda svobody svorně, společ-

nou silou k úplnému zničení našeho tyрана a k osvobození nám všem tak drahé vlasti!" Kéž již brzy přijde den, den který vyplní největší přání všeho trpícího lidstva, kdy spatříme vláti nad naši matičkou Prahou prapor, červeno-bílý — prapor úplného vysvobození z rukou "Germánů-barbarů". — Těšíme se na den, kdy budeme moci Vás přivínout na svá prsa a Vám za vše osobně poděkovat v naší svobodné "Čechii", tento den bude pro nás posvátný.

Když tak někdy v prázdných chvílích mluvíme o našem osudu, věř br. doktore vždy první vzpomínka bez pochlebování náleží Tobě a Tvé milé družině a většina z nich říká: "Nebýt v bratrském Srbsku našeho milého doktora tak jsme se nikdy nedočkali vzkříšení a osvobození a již dávno někde nad našimi hlavami by rostla tráva, a protože Tě br. pořadatel snažně prosím zachovej nám dle možnosti Tvoji vzácnou přízeň i na dále, víš, že brzy přijde zima a vánoce a nám každá maličkost, kterou nám můžete zaslat udělá nevýslovnou radost. Budeme Vám vděční! Předem tisícere díky! Pro dnešek končím, nechej bych napsal zase nějaký nesmysl jako po prvé, bych se nemusel červenat. Prosím oprav a odpusť pravopisné chyby. Nezapomeň na učebnice Čes. Angl. V dopise přiložen lístek od jednoho kolegy invalidy, který as s 200 druhými letos v měs. únoru z našeho lágru byl vyměněn. Jak se dočteš z listku, mnoho z nich jest znovu ve frontě. Úsudek si udělej sám! Barbaři! Museli být tito ubožáci, kteří tolik vytrpěli znovu poslání do boje?

Jiný píše podobně a mezi jiným: "Bouráme starou chalupu a pomalu stavíme novou?" Zajisté porozumíš jako já br. doktore!

V očekávání Tvoji brzké zprávy, zdravím Vás jménem všech našich nezlomitelným "Na zdar!"

Josef Váha.

Na Moravě, 5. července.

Milý Příteli! Srdečný pozdrav a mnoho vzpomínek jakož i díky za lístek, který jsem od Vás dnes obdržel. Jsem stále v stejnokroji, o civilu ani pohádky. Několik mých kolegů poznalo již i zbraň. Žití jest zde krásné máme svobodu avšak jenom když má pasírku. Žijeme si tak jako jsme žili na našem dlouhém cestování Albanii. Věřte, že závidíme Vám všem. Váhy mám již jenom 67 a bylo přes 80. Bárta jest poloviční. Děkuji panu Krtičkovi za lístky a podobenky mě zpět zasláné. Počasí jak na Sahaře. Sklizeň bude hojná, BUDE-LI. Věřte všemu čemu jsme nevěřili my. Vše úplná pravda. O Vašem životě soudí se tak jako o životě . . . Vy však víte jak Vám jest a jak bude, a my zde také. Vám však trochu lépe. Na zdar!

Josef.

Italie, 26. srpna.

Milý bratře! Změnil jsem adresu a proto Tvůj milý lístek šel trochu dále, než za okolností normálních. Knihy, které jsi mi poslal jsem dostal do S. Maria C. V. velmi brzy, ale tam si je zadrželi bratři, kteří tam byli v nemocnici a přivezli mne je teprve včera. Noviny ještě nedošly. Zejména na "Amer. Sokola" se těším. Srdečné díky za laskavost i oběti, které jsi mi přinesl, jen proto, že jsme oba "Sokoli". Snažím se ze všech sil, abych byl opravdu Sokolem, nejen tím papírovým, ale pravým, jak o něm snil Tyrš, jak o něm má představu náš národ. Národním vojskem jsme měli být, národním vojskem bud' me. Dnes padla doba slov, ne lesklých hesel, je doba činů. Jsa zde náčelníkem starám se pilně o to, aby žádný z bratří nezůstal pozadu v plnění povinností k národu a vlasti. Vlast volá — Zpívali jsme "Vlast máti až nás zavolá" — Nuže tedy okamžik je tu a není tedy nikoho žádnou zvláštní zásluhou, jestliže uposlechne volání jejího a staví se do dobrovolnických řad české armády — která, kéž by už byla formovaná také z nás, zajatečů v Italii. Je to

naší národní povinností, ale je to také naší sokolskou povinností. My "Sokoli" jsme přede všemi ostatními stavět se do prvních řad už proto, že jsme za to přijímali odměnu. Zač jsme byli od celého národa bez výjimky po tolik let hýčkáni, ctěni, výhodami zahrnováni? — Jen proto, že jsme si říkali národní vojsko a že jsme slibovali v daném okamžiku dát silnou páži do služby vlasti a národa. Proto "Sokol" musí být dobrovolníkem. Kdo není dobrovolníkem, není "Sokolem" neprávem požíval všech těch výhod, kterých nám národ poskytoval — je zrádce. Kdo nebyl "Sokolem" může snad váhat — Sokol nikdy.

Rozepsal jsem se o naší palčivé otázce a přál bych Vám, abyste i Vy tam v Americe se dostali přes tento kámen úrazu s tak malými ztrátami jako my tady. Ještě jednou srdečný dík sokolský jménem všech bratří a "Na zdar!" naší neodvislosti.

Joža Mánek, t. č. náčelník.

Long Beach, Cal., v září.

Milé sestry dallaské! Tímto zasílám Vám všem vespolek svoji milou vzpomínku, nevymáje ani bratry z nichž mnozí snad již naposled se s Vámi byli rozloučili. Škoda, že nemohu být přítomná, abych stisknouti mohla pravici našich spolupracovníků, již odchází od nás za svojí novou vážnější povinností, aby se snad s námi nesešli dlouho — snad na dočasně. Přání naše: aby št'astně přestáli bouři, rozkácených živlů na poli národů a svobody maják i vítězství vydobyli naši drahé vlasti — provázeti je bude na jejich cestách. Odchází nám bratři milí. Kdo zaujme jejich místa? Zůstanou snad prázdná, opuštěná? Budeme snad my jen pohlížeti na místa jejich činnosti?

Ó zajisté ne! Když slíbily jsme my ženy tehdy při schůzi vzdělavacího odboru — k činnosti svoje síly. A vím, že jedna každá z nás plnití budeme svoje povinnosti. Vždyť přičinily jsme se vždy i když tu byli naši bratři s námi — a nyní učiníme tak dvojnásobně. — Menší informace o Vašem spolkovém životě podává mě moje sestřenka Marie Kosourova. Již brzy budu opět mezi Vámi! Těšila jsem se, že se zde v Los Angeles seznámím se spolusestrami, avšak náhoda mě toho nedopřává. Jak jsem zvěděla jest jejich činnost malá. Příležitostně seznala jsem pouze rodinu obě. Krále a pí. Schvarecové spolupracovníci Sokolek. Necht' přijme můj srdečný pozdrav. — Jak jest mě známo, pořádá jejich spolek výlet do Holly Woodu minulé neděle! Lituji, že jsem se nemohla účastnit a vyříditi všem pozdrav dallaských Sokolek.

Růžena Partykova.

V Paříži, 20. září.

Obdrželi jsme přemilé Vaše listy, drazí bratři, spolu s důkazem nejlepší, že Sokolové američtí nás nezapoměli, to jest byl přiložen check na 1,728 franků určených našim invalidům, našim zmraženým dobrovolníkům a legionářům i jich pozůstalých sirot a vdov. Jelikož oficiální potvrzení nemohu odeslati dříve jak po členské schůzi Sokola, která bude za 14 dnů, píši zatím tento dopis, za prvé by Jste byli klidni, že obnos došel a za druhé, že v okamžiku kdy mě nitro vře za všechny naše hochy, již z obnosu toho obdrží podporu ve své truchlivé existenci, city nejpříjemnějšími budu Vám moci aspoň přibližně naznačiti radost, kterouž jím Váš velikomyslný dar sokolský působí. Nikdy mi nepřišlo na mysl, že dnes, kdy i Vy v zámoří máte své hochy-dobrovolníky — budete pamatovati na nás, kteří jsme byli dříve "českou Amerikou", ne-li úplně, tož aspoň z veliké části zapomínání, vyjma Sokolů ovšem. Proto jsme nikdy nežádali pomoci pro nás. Nezazlívali jsme české Americe, neboť jsme té zásady, jak v osobním, tak společenském životě: svépomoci a spolehání se sama na sebe. Tlumočili-li jsme Vám své myšlenky, byla to radost z Vaší práce, byl to stisk ruky mladším spolubojovníkům, v které jsme věřili,

že nás budou následovat. Neklamali jsme se, neboť Sokol učinil zadost povinností svým všude. S velikým zadostiučiněním a hlubokou radostí se přiznávám, že jsem poznal mezi Vašimi hochy, již jsou u nás ve Francii, vlastence uvědomělé a neznající meze obětavosti a byt' mnozí prostí hoši, tož s city velkodušnosti ojedinelé. Zrovna tak mezi hochy v kanadské armádě. Jedni jako druzí ze svého vojenského platu, ovšem na zdejší poměry, kde hoši dostávají 25 centimů denně, královského, poslali pro naše hochy "kanadští" 135 frs. a v 16. pluku Vašem 253 frs. Malička noticka jest o tom v našem "Věstníku"; však každý kdo se nad ní zahlubá, musí byt' jat obdivem, jak bratrsky soucítí "Vaši" s "Našimi". A což teprve kdo by četl prostý dopis Václava Uxy, který byl duší této, této — . . . nu, nenalezám ani slov dosti silných pro pojmenování. Jeho slova mi tanou stále na mysli, ačkoliv jest tomu již přes měsíc co jsem četl jeho list. Píše asi toto: "Zaslaný obnos sebraný mezi námi, není darem, ani almužnou, ale je to splátka na náš dluh, který povínujeme Vaším dobrovolníkům. Lituji, že jsem si nepospíšil se sbírkou ihned po výplatě, takže někteří hoši nemohli mi dát, než malé částky, které jsem jim chtěl vrátit. Však rozmyslel jsem si to a doufám, že napříště budu Vám moci poslati více." Tak píše našemu Výboru Obce a ještě jiné krásné myšlenky tlumočí. Dnes jsou nedaleko našich hochů, již právě sestoupili od Verdunu a od Mrtvého muže, kde opět útočili. Legie bude nepochybně vyvíčovat americké trupy v praktickém bojování i budou se asi scházet pravidelně a častěji. Do dnes jen několik hochů mělo příležitost pohovořit si s Vašimi. Tato fakta a mnoho jiných, péče Vaše o bratry naše zajatce, zásluky šatstva a co hlavního Vašich novin a Vašeho "Sokola" zvláště a jiné a jiné, jsou posilujícími pro nás a současně zárukou, že nejen Sokolstvo, ale celá naše Amerika bude plnit svoji povinnost až do těch hrdel, jakmile ji naše revoluční vláda povolá do česko-slovenského vojska, jež se s hořečnou rychlostí buduje. A tu věru, že na mnoha místech po těch zajateckých táborech list Váš konal práci buditelskou, sokolskou a upravoval cesty spolu s druhými zvěstmi z Ameriky. Zajatce, mnohé bratry Jste nejen zachránili životu, ale i na mysli je posilující vrátili Jste vlasti své a k povinnosti národním. Za Váš dar jsme i my Vám tedy neskonale vděční. To, že jsme se neobraceli na Vás nenavzděčuje, že bychom měli pro hochy naše všeho dostatek, ba naopak němě a kolikráte se zoufalostí pěli jsme Ant. Sovy: "My budem stále v starých bojích žít a tytéž žaly do dna pít. To stejné bude; převalí se čas, leč žebrák v hadrech bude zas . . ." I na dotaz Tvůj drahý bratře, zda by bylo dobře poslati něco ze šatstva atd. pro vdovy a sirotky, pro ženy dobrovolníků a jejich děti a pro chudinu naší obce vůbec, což by obdrželi na vánoce, nezdráhám se, ba naopak cítím povinnost říci, že vše bude vítáno, za vše bude blahořečeno a sta lidských srdcí bude štěstno, pošle-li nám Pomocný Výbor v Chicagu, Sokolstvo a česká Amerika vůbec také dary a hmotné zvláště. Vidím draží bratři a sestry Vaši velikou a ušmírnou snahu přispět nám zde a nejvíce nás těší, že jest to z vlastní iniciativy, kteráž jedině může vésti ku zdárnému výsledku, neboť pevná vlastní vůle zdolává ty největší překážky. Věřím a pevně doufám, že dalšími skutky nás přesvědčíte . . .

Jest nás celkem jedenácte set potřebných a dobrovolníků i příslušníků. Jsou tu naši i z Ruska a Rumunska a ovšem ze Srbska. Ti nemají ani duše ve Francii. Proto draží bratři a sestry, máte-li tolik dobré vůle učiniti něco pro naše vdovy a sirotky, ve smyslu výše uvedeném, mějtež ještě tolik síly učiniti i pro tyto naše hochy a nezapomeňte jich na vánoce. Nezměrný vděk ovane Vás zadostiučiněním. Vše na našich bedrách. Cítím tíži tohoto úkolu i kdybych Ti dnes nepsal tyto řádky, nevím, nevím jak bych pod ní ob-

stál. Spočívá halvně na mně, neboť jsem jednatelem dobrovolníků a jako bývalý dobrovolník, umím ocenit její dosah. Hoši prádla sami nepotřebují, co je nejvíce potěší to jest něco ke kouření, tabák, cigarrety, dýmky, sem tam nějaký nůž, čokoláda, cacao, uzeniny, konzervy, biscuits, kondensované mléko a když již něco z prádla, pak hlavně ponožky, sweaters, pletené čepice na zimu atd., jakž Americký Červený Kříž rozdává. Konečně možno poslat na jedince na naši adresu dárek peněžitý k vánočním. To však vyříd' prakticky sám bratře pořadateli a podle Vašich poměrů zasílatelských. A tu snad peníze poslati bylo by konečně přece jen nejlepší a nejjistější . . . Tolik jsem chtěl říci i promiňtež, je-li toho mnoho a nezazlyvejtež, beru-li celou ruku, když Jste nám podali prst. Činím tak proto, poněvať jsem přesvědčen, že kdyby Jsi byl zde a viděl co zde třeba, učinil bys o čem píše. Pokládám se tudíž prostě za Tvé oko, jež vidí-li něco, nepřehlédne to, ale zdělí přesný a správný obraz všeho. Upřímný dík a pozdrav br. Vsetečkovi, jenž se za nás přimluvil u bratří a sester v Clevelandě.

Tisknu Ti horoucně ruku a s upřímným bratrským díkem za Tvé konání volám všem Vám naše Na zdar!

Jaroslav Polcar,

16 rue de Richelieu, Paris, France.

Bern, Švýcarsko, 24. září.

Čas letí, skoro již chýlí se opět rok ku konci a dosud zkáze a pohromě není konce. A naše úkoly jeví se již dnes nad jiné světleji a čistěji nad křišťál. A jméno jejich hlavní jest svoboda. Co vyžádala si již obětí, co bude třeba ještě námahy, aby všem národům malým dostalo se volnosti, aby demokracie šířila se celým světem vzdělaným. Veliký ideál Slovanstva poznenáhlu blíží se ku své metě a vážnost okamžiku jest veliká. Svoboda a práva lidu veškerého a vybavení se z aristokratického konservatismu již nadechází a nedejte se zvyklati v nadějích svých nijakým zvěrstvem, nijakým násilím nepřátel odvěkých Vašeho národa i národů slovanských vůbec. Již okolnost, že veliký národ slovan-ský svrhl jho carismu měla by stačiti k povzbuzení, že jako kácel se jeden trůn, že budou padati druhé, až lidstvo si uvědomí vlastní sílu svou. Nejsou všechny zvěsti vždy příznivé, ale to nevádí, neboť vytrvalostí nás Sokoly již učil Tyrš a dle jeho slov bratři zachovati se máme, jako zachovali se ti všichni ze zajatců srbských i na druhých frontách, již byli celkem naši i Vaši.

Minule měl jsem příležitost pohovořit si s vynikajícím činovníkem sokolským "z Česka", kde ti Vaši mnoho trpí, jako naši v Záhřebě a moji vlasti. Nedostatek musí ve všem býti veliký a přece s okem jiskřicím mi prál: "Podzim přiblížil se a my zvýšili doma činnost. Řady naše pravda prořídly, ale zůstali tu starci a ženy. Nelze stanouti a čekat až poměry se změní a potom mluvit teprve zase o práci. Proto pečujeme, na vzdor příkoří a překážkám o dorost, naši budoucnost. Ženy konají v tom ohledu divy. V Sokolnách samý lazaret a proto se jde ven — do přírody, tam i volněji se mluví . . . Všechno úsilí běže se jednou cestou za blaho a svobodu národa. Zdokonaliti nutno život příští a národu svému zajistiti velikou budoucnost. V tom směru zástupci lidu našeho jsou sjednoceni. My pilně sledujeme každý krůček našich v zahraničí a hlavně v české Americe, jsme hrdi na naše Sokoly, at' v zajetí či v práci rušné i obětovné, hrdinné a na vlasti své dobro. Zápas za životnost našich ideí jest v proudu a Sokol jinak jednati nemůže, nežli aby vždy byl na místě svém . . ."

Rozhovořili jsme se i o poměrech druhých a potřebách životních, jak v Čechách, tak u nás. Avšak ty zprávy všechny vyzněly smutně, jako ohromné jeví se mezery v tom slovanském šiku sokolském, tak ohromné, že ruka se chví a mysl znovu zaletá tam, kde bratře drahý znovu měli by-

chom být, jako společně, když "radili jsme" v té ubohé Srbsku. Těm našim dobrovolcům tolik jest třeba pomoci, zraněným i chorým nutno vlastním jejich jazykem pohovořiti, povzbuditi a jinak pomoci, však znáš a tu jen pro sám osud, abychom dosti ještě měli energie k postupu naší organizace a za naše ideály a jménem Sokolství dále konati mohli služby vlasti své. Pozdrav bratry a sestry milé, slovanské šiky naše a tu zem, před jejíž sochou svobody skláním v obdivu svoji šíj, abych znovu šel, kam povinnost volá, každého bratra, každého Sokola, Slovana, na "mejdan slovanský"

Dr. B. Borčič.

Camp Lee, Va., 25. září 1917.

Drazí! Přijměte ode mne sokolské Na zdar! a stisknutí ruky s kterými jsem se již rozloučiti nemohl pro nedostatek času, neb stále jsem tomu sám nevěřil, že musím na vojnu. Nebudu psáti co a jak bylo cestou ale poznamenám, že jsme přijeli a ještě pro nás vše připraveno nebylo a tak jsme zkusili dost. Z naší wardy jich bylo do třech dnů 24 u lékaře což dokazuje samo. Mne se ale nechytlo nic, zimy jsem však zkusil dost jako nikdy před tím, neb jsme dostali první den jenom jednu tenkou deku a spali jsme na postelích bez slamníku a polštářů a ty matrace, které nejsou ze žádného jemného drátu, tlačily každého, zkrátka bylo to trnité lože, po cestě jež trvala 23 hodin a 4 hod. být na místě než-li se vlak hnul, žádný spánek a pak toto přivítání, tu není divu, že se nám to zamlouvalo. Tyto dny jsou zde velice chladné noci.

Ten náš "execírák" jest ubohý, jest vystaven na vykáceném lese tak přes ty pařezy a kořeny vesele kobrtáme též samé dolíky a toho prachu jelikož půda jest zde písčitá. Přeji mnoho zdaru naší Tě. Jed. Sok. "Říp!" Na zdar!

Miloslav Janouch, M. G. Com. 320th Infantry Reg.
Camp Lee, Va.

Toledo, O., 27. září

Den 3. září se stal dnem památným a významným jak pro Národní Sdružení, tak pro Sokola. Hosté někteří přijeli hned v neděli, jen aby co možná si přivezli dojmy toho nejlepšího druhu z Toleda a také si přivezli, jak čtenář dočte v následujících řádcích. Jiní v noci a ostatní v pondělí dopoledne. Košílek červených jako máků na poli se kmitalo sem a tam vesele, jako by na truce se shromáždily a bily v oči těch, kteří by se asi d'ábelským smíchem rozechotali, když by uviděli jenom zdejší Sokolstvo v průvodu s několika členy Národního Sdružení a Slovenské Lígy. Nemám v úmyslu napadat žádné zdejší spolky, avšak myslím, že nebude asi na škodu, když bude lepší věnována pozornost návrhům ve schůzích některých zdejších spolků, jak náboženských, tak nevěreckých. Měl by si každý napřed všechno dobře rozmyslet, než dá svůj hlas, neb hlasuje pro něco většího významu. Když by si každý dobře rozmyslil návrh, který dal nějaký protichůdce naší národní věci asi týden před onou manifestací, zajisté jsme mohli dosáhnouti toho, co jsme chtěli, totiž, abychom vzbudili pozornost zdejších časopisů. Vzbudili jsme, avšak to zase nic nepomůže naší věci národní, nýbrž prospěje jenom tomu nenáviděnému Sokolu, který jest příliš obětavým proti jiným pro věc národní a proto snad ta nenávisť. Že většina toho lidu, který přihlížel, jak se Sokolstvo řadí do průvodu, sedla na lep několika nevědomcům, Austrii věrným pacholkům, jest věcí nad slunce jasnější. Když jsem se už nemohl déle dívat na ten velký chomáč našeho lidu nerozhodně se dívajících na ty, kteří už stáli v průvodu, šel jsem a vybědnuj se jim: "Pánové, proč pak vy nejedete do průvodu, tak jest to vaše povinnost jako moje? Nic jiného jsem neuslyšel jen drzý chechtot dobře mě známého výtečníka, kterému o

nic jiného nejde než o ten všemohoucí dollar a když může jenom se ukázat některým zdejším katolíkům s pokrytecky složenýma rukama. Avšak, aby měl nějaký lepší úmysl vykonat něco užitečného pro věc, pro kterou jiní obětují životy i majetky, od toho jest vzdálen tisíce mil a chce mermomocí dostat se do popředí a býti nějakým předákem zdejšího katolického lidu. Opravdu se hodí hezky anglické přísloví: "Kill a man like president Lincoln and let you live is not right". Takový pán by učinil lépe, kdyby se už od nynějška raději vyučoval maďarštině pro případ, že by se mu to nelíbilo žít v svobodné zemi slovanské, na kterou se tak těšíme, aby se pak mohl vystěhovat do Maďarska, kam i tak patří pro jeho slovanské cítění a měl by nejbližší cestu. Jak jsem již jednou podotknul, průvod byl velkolepý, kdyby nebylo vozu allegorického s různými nápisy, žádný by neřekl, že jest ten průvod pořádaný Č. N. S. a S. L., nýbrž průvod čistě rázu sokolského. Však hostů taky přijelo; celkem 92 a to z Detroit a z Clevelandu. Průvodu se účastnila 180 lidí, z toho 130 Sokolstva, 13 od Slovenské lígy; Sokolstva v kroji bylo asi 86 celkem. Průvod vyšel za hudby asi v jednu hodinu po poledni. Dlužno podotknouti, že trubačská četa z Detroit se cestou činila a dodávala ráznosti do kroku. Někdo by si myslil, že jsme pochodovali jen tak bez praporu; to by se škaredě zmýlil, prapory bratrů od Havlíčka a Tyrše hrdě nad námi vlály a asi uvedly některé kolem stojící do mrzuté nálady. Asi kolem druhé hodiny jsme se dostali k budově Y. M. C. A., kdež již čekal fotograf. Po fotografování všichni vešli do vnitř, kdež už sedělo hodně lidí více národností. Br. Jirásek zahájil program. Prvním řečníkem byl starosta města Toledo, Mylroj. Kdo ho slyšel mluvit, zajisté mu to bylo divné, když mluvil o Janu Husovi a Žižkovi, našich dvou velkých mužích. Druhým řečníkem byl dr. Smetánka, jenž promluvil za N. Sdružení český i anglicky po malé přestávce a na konec pan Dexner z Pittsburghu, Pa. za Slovenskou Lígu.

Po přednesu "Kde domov můj?" nastupuje žactvo počtem 7 pod vedením br. Botka ku prostným s tyčemi. Hoši si získali zaslouženého potlesku za odměnu. Po malých hoších nastupují sestry Sokola Detroit ku evičení vedeny br. Jiráskem. Držely jste se, to vám dosvědčil velký potlesk, kterým vás odměnilo obecnstvo. Po odchodu sester nastupuje členstvo Sokola Moravan k prostným; evičeno uspokojivě. Po evičení prostných odchod a ihned nástup ku evičení na nářadí rovněž uspokojivým výsledkem. Tu nastupuje družstvo Sokola Detroit; teď pozor! jest slyšeti sem a tam šepem, věl uvidíme něco nového; zatím se postavilo družstvo do pohovu k bradlům a br. Jirásek přecvičil povinný výkon a pak jeden po druhém hezky provedl dobře složenou kombinaci volných. Ty kdo chce vidět, at' si zajede do Detroit, který je neviděl zde. S bouřlivým potleskem odcházejí, načež nastoupilo smíšené družstvo, v kterém byli representanti třech jednot: Sokola Moravan, Sokola Detroit a Sokola Havlíček. Br. Jirásek vedoucí; ovšem toto družstvo se nedalo zahanbit. Jen br. Jirásek nějak hrdě se kroužil na té hrazdě. No, on už jest starší, umí si vše lépe rozmyslet jak mladší, on ví, jak to má dělat. Není nadarmo přísloví: "on už jest v letech, má lepší rozum."

Po evičení byl odchod zpátky na karách do naší tělověičny, kdež se rozproudila srdečná taneční zábava. Avšak ta dobrá stará kopa br. Fryš, Domanský a ještě někteří nám ujeli hned večer a pak jeden za druhým, až k naší litošti jsme zůstali zase sami. Všem jednotám Havlíček, Nová Vlast, Sokol Tyrš, Sokol Cleveland a Sokol Detroit vzdávám srdečné díky za jejich hojnou návštěvu. Dále jednota Sokol Bridgeport necht' přijme srdečné díky za nářadí, které jsme od nich obdrželi. Pak-li jsem něco zapoměl zdělit, tak vám to povím příště. Se sokolským Na zdar!

Jan Jiskra.

Camp Pike, 2. října.

Drazí bratři! Předem ode mne přijměte sokolský pozdrav, konečně mám chvíli čas, abych vám napsal několik řádků, nevím zdali vás to bude zajímat, nebo nic dobrého Vám psát nemohu a mně se ulehčí, když sobě trochu postěžuju ačkoliv to nerad dělám a nikdy jsem se o tom žádnému nezmínil, ale dnes musím nebo zde není člověk, který by mně mohl rozveselit. Jest tomu již dosti dlouho, co jsem se rozloučil se všemi českými dobrovolníky, kteří se nalézají ve Fort Douglas. Mezi nimi byl také Frank Renský, s tím jsme jeli až do Kansas City, tam sem ho viděl naposled a ačkoliv jsem mu psal doposud jsem nedostal odpovědi. Bylo mně líto, že jsme se museli tak náhle rozejít, bylo nám vždy veselo a těšili jsme se, že nás alespoň několik Čechů pojede pohromadě do Francie a najednou, nás osud rozvedl. Byli jsme totiž někteří posláni do různých Campů ku výcviku. Bylo jsme jen dva Češi, co odjížděli z Fort Douglas; Frank Renský jel do Rockford, Ill. a já sem jel do Camp Pike, Arkansas. Abych Vám to vypsál jak to zde vypadá, není moc hezké. Případá mi to jako v Texas až na to, že zde jsou lesy, prachu je zde až 1½ stěviece a jen dost málo foukne vítr a člověk nevidí před sebe na dva kroky, a pak je to daleko od města, jezdí tam pouze automobily a ty ještě nejsou k dostání. A pak ta cesta, než člověk přijede do města, tak kouká jako mlynář samý prach, tak to nestojí vůbec za to, tam jet. A zde není také nic, co by člověka mohlo těšit.

Je zde jen Y. M. C. A. a taková společnost mně nebaví, ku čtení tam nemají nic jen bibli a rozdávají tam testamenty a podobné a tomu já se vyhybám, a Čechů zde není vůbec. Prošel jsem všechno, ale Čecha zde není k nalezení, tak jsem zde mezi samými svatými. Někdy mně to připadá jako v nebi, nic neslyšet než svaté písně zpívat a máme zde jednoho kazatele, tak je to hotový kostel. My zde máme ty nejhorší státy Arkansas, Mississippi, Alabama a Tennessee, a ten lid je nevzdělaný, většina jich neumí psát ani číst a kdybych to neviděl, tak bych nevěřil, že ve Spojených Státech je takový lid, ale za to jsou pobožní jak jsem vám již zdělal, a pak ta práce s takovým člověkem. Někteří jsou tvrdohlaví, že není možná je něčemu naučit a s takovými lidmi se musí zacházet různě, jinak by s nimi člověk ničeho nepořídil. My máme nařizeno, co nejpřísněji s nimi zacházet, je to perná práce. Raději bych sloužil jako prostý voják nežli se zde honosit jako sergeant, člověk aby pracoval ve dne i v noci. Minulý týden jsem cvičil a tenhle týden zase mám jinou práci. Nyní přichází těch 40 procent branců, tak chodím na nádraží pro ně a uvežu je do přijímací stanice a pak ku plukům, kam který patří. Tak pracuji jen 6 hod. denně, neboť se každých 6 hodin střídáme, tak nevím jak dlouho zde budu. Dal bych za to vše, kdybych se mohl dostat odsud pryč, ale nemám vyhlídky žádné, a teď sem přicházejí většinou černoši. Budou zde dva černé pluky a to je teprve podívání. To se ani nedá popsat, bude zde všelijakého lidu až to bude vše hotové. Celkem je zde 38 tisíc mužů a místo je zde pro 40,000 a stále ještě přistavují nové budovy. Je to podívání na takový Camp. Jest jako velké město. Celý Camp obsahuje 8 čtverečních mil. Je zajímavé vidět takový Camp, ta obydlí pro mužstvo, zázemí a maštale a všechno možné a bylo to všechno vystavené v krátkém čase před šesti měsíci. Zde nebylo nic jiného nežli samé lesy a dnes je to jako moderní město zařízené s vodovodem a elektrickým světlem a vůbec vše je pohodlné a teprve bude až to bude všechno hotové, i myslím, až to všechno bude připravené tak nás pošlou jinam a tak to půjde až se tahle krutá válka skončí. Zkusil jsem zde již mnoho, ale těší mně, že je to všechno pro naši drahou vlast' a pro svobodu nám tak milé, a možná, že zakusím ještě mnohem více, ale bez smutku by nebyla radost' a čím větší jest naše utrpení, tím větší bude naše radost'. Ovšem, bude-

me-li ještě žít až bude naše drahá vlast' svobodna. Tak prozatím již jsem toho naškrábal dost'. Bud' tak laskav a uveřejni něco z toho dopisu. Jsou tam ovšem chyby, nejsem žádný písař, nebo to co umím jsem se naučil sám. Chodil jsem jen do německé školy neboť u nás jiné nebylo. Po druhé vám pošlu zajímavé obrázky, doposud jsem neměl času nějaké brát a bud' tak laskav a pošli orgán na udanou adresu. Odpust't, že tu adresu tak často měním, není moje vina a pak jsem rád, když dostanu něco českého ku čtení a zvláště zde. Tak Vás ještě všechny sokolsky pozdravuju i celou sokolskou rodinu a zůstávám Váš

Louis Klein, Sgt. M. G. Bat. 334. Com. B.
Camp Pike, Little Rock, Ark.

Omaha, Neb., 2. října.

Ze řad našich sokolských junáků je mnoho vojínů, toho byly nejlepší důkazem prořídle řady, které jsme viděli v neděli 24. září — kromě toho v příštích dnech několik Sokolů ještě odjede.

Sokol srbský společně se Sokolem českým a Sokolice Tyrš pořádali veřejné cvičení, v So. Omaha. Starosta Sokola srbského I. Krstič přivítal přítomné. Známý pracovník br. E. Tůma srdečně a bratrsky promluvil, vyzývá všechny ku společné práci. Zároveň vzpoměl na slet sokolský ve zlaté Praze r. 1912 a nynější válku, kdy Sokolové dokázali pravou slovanskou lásku a bratrství. Řeč jeho byla odměněna potleskem, — zavedla nás daleko do drahých domovů a mnoho nám připomněla. Následovalo pak prostné žáků Sokola srbského. Druhé: žáčky "Tyrš", prostná. Sokolové "Tyrš" cvičení na hrazdě, Sokolové "Fuegner-Tyrš" cvičení na bradlech, Sokol srbský cvičení ve skoku vysokém a prostná. Těloevičný tanec provedly dorostenky "Tyrš" a prostná Sokolice "Tyrš." Poslední číslo programu byly skupiny na železném kruhu Sokola srbského. Bez rozdílu Sokolice i Sokolové byli výborně nacvičení, což se nejlépe dokázalo krásným provedením. Návštěvníci pak svoji spokojenost a obdiv dokázali neutuchajícím potleskem. Zásluha velká patří br. Fr. Šnajberkovi, nynějšímu cvičiteli Sokola srbského, velí — srbsky — je z něho pravý Srbín. U Srbů zvláště pak u Sokolů je velice oblíben a práce jeho je uznávána a vůbec je nenahraditelný jak Srbové sami říkají. Odměnili se jemu nejenom láskou, ale zároveň dárkem, zlatým řetízkem se srbským odznakem, který zajisté bude mu vždy, milou upomínkou. Cvičení Sokola srbského a veliký pokrok v tak krátké době, bylo důkazem, že br. Šnajberk je výborným cvičitelem. Všem Sokolům českým i srbským voláme "Na zdar!" Cvičitel srbského Sokola: "Zdravo!"

Anna Tomášková.

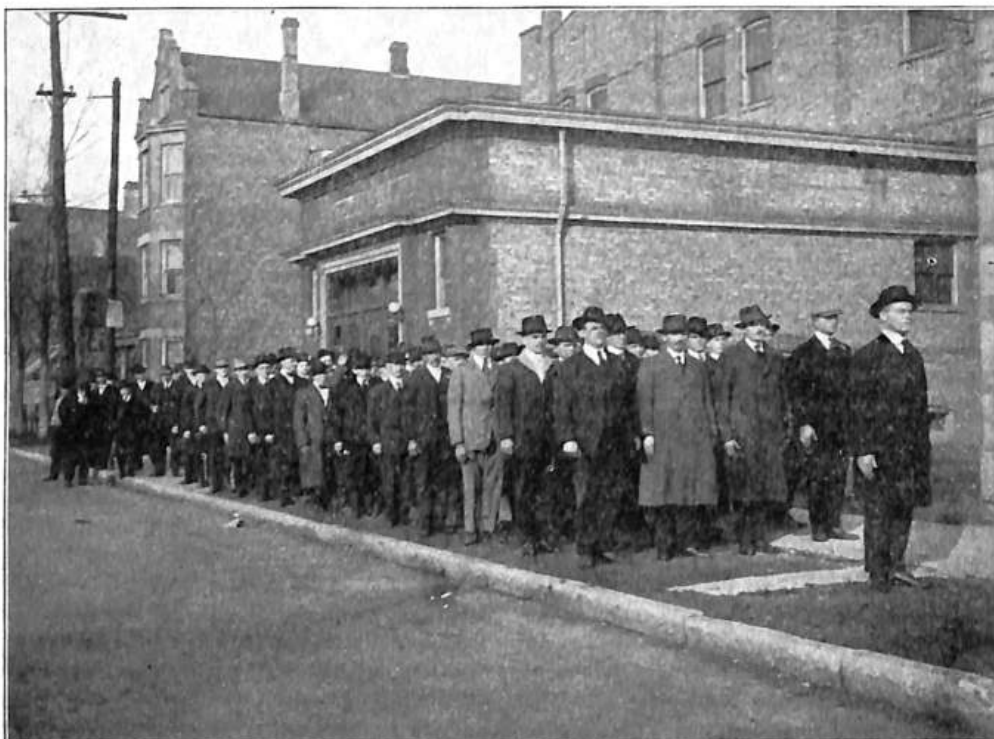
Syracuse, N. Y., 4. října.

Musím se zmínit o naší činnosti v táboře vojenském U. S. Army. Ten čas utíká jako voda, tak že jsme zde již čtyři měsíce. Když jsme vstupovali do táborů tohoto prání naše bylo být pohromadě Češi a Slováci, jak nám bylo slíbeno ale ihned na začátku nás rozdělili do několika různých pluků. Totéž se stalo s hochy z Chicaga. My byli jsme dosti často pohromadě i hoši chicagští a měli jsme dobrý úmysl, totiž založit kroužek Česko-slovenských dobrovolníků, a že bychom tak měli malou čítárnu a pro ty co neumějí anglickou řeč, učít je a ty co by měli zálibu ve cvičení, že by cvičili. Avšak sešlo nám z toho i co jsme chtěli udělat pro dobro všech nás. Když začali organisovat pluky dle evropského způsobu, probírali nás a doplňovali staré pluky a tím nás rozprášili ještě více, tak že jsme naši věc nemohli učinit skutkem. Jest nás zde ještě trochu pohromadě ze Sokola z Yorku, kteří chodíme jednou týdně do Y. M. C. A. v Syra-

cuse, neboť se nám stýskalo po cvičení na nářadí. Co se týče vojenského cvičení, to nám jde teď hračkou. Nejvíce se věnuje pozornost cvičení na bodáky a zároveň házení kamenu ve velikosti granátu, což se užívá v nynější válce nejvíce. Též všichni musí být velice obeznámeni s puškou rychlopalnou a dělem, což jest také jedna dobrá metla na nepřítele. Zároveň kopají se zákopy vždy čtyři čety a to pod dozorem francouzského důstojníka, který sem za tím účelem přijel, aby vše vysvětlil. Doufáme, že v brzkou budeme následovat ty s kterými jsme byli zde pohromadě. Podle zpráv, které se tak povídají mezi námi, myslíme, že na nás řada nepřijde až budeme vycvičeni důkladně, což jest přáním každého z nás. V době nynější jest vidět, že se přece tu a

pisky, abych mohl sestavit zprávu do našeho milého "Sokola Amer." a s uspokojením zděluji, že naše jednota za poslední leta dostala své povinnosti sokolské i národní. V tělocvičně návštěva byla dobrá, zvláště dorostu, avšak návštěva dospělých za poslední rok poklesla, a nevím, jak bude dále, neboť nám odcházejí do boje za svobodu všech národů 2 z nejlepších evičitelů a sice náčelník a evičitel Antonín Supík a bývalý evičitel Jos. Řehoř, jimž jsme uspořádali na rozloučenou malý banket a obdarovali malým dárkem na památku. Nuže jděte bratři, kam Vás povinnost naši nové vlasti volá, a nezapomeňte nikdy, že jste Sokoly a Češi. My pak zachováme milou vzpomínku na Vás a doufejme, že vrátíte se zase mezi řady naše. Na místo odcházejícího náčel-

Chicagští dobrovolníci čes. slov. armády.

Bratři: V době, kdy čeští bez výjimky vyjádřili se pro úplnou samostatnost národa československého a celý národ sjednocen za požadavek onen se postavil, nezbyvá Sokolstvu nic jiného, než za onu věc se zbraní v ruce se postavit. Takovou práci chtěl od nás zakladatel Sokolstva; takovou národ český od nás žádá. Cvičili jsme pro sílu a zdatnost tělesnou i duševní, abychom jednou touto pomohli lidu českému ku svobodě, úplné samostatnosti. Zanechte nyní cvičení (vyjma ovšem cvičení mládeže, dorostu a žen) a pojd'te do boje! Budeme pokračovat až vlast bude svobodná. Bude pak radost v zemích českých nezměrná; bude radost ze svobody; bude i radost za ni umírat. Bud' zvítězíme, nebo umřeme; však otrocky žít již více nechceme. Tisíckrát jest lepším za svobodu umírat nežli v porobě žít. Na zdar! Jan Oldřich Sedlák, býv. spol. evičitel N. J. S.

tam pracuje ve prospěch věci naší, ale to jsou stále ti samí. Ale kde pak jsou ti, kteří se bojí sáhnout do té kapsy, která jest naplněná, ale zase jenom z těch, kteří již dali. Doufám, že přání sebrání jednoho milionu se splní, když budem všichni společně pracovat i bez těch, kteří stále ještě nevěří. Jestli přání naše se splní a svobody českému národu se dostane, poznáme všechny ty, kteří kdysi před námi dvěře zavírali. Tím dopis můj končím. S bratrským Na zdar!

Joseph Szama, 47 Inf. Co. M.
Syracuse, N. Y.

Westfield, Mass., 18. října.

Jest již čas, abych podal také nějakou zprávu o naší malé zapadlé české osadě ve Westfield, Mass. Přehlížím zá-

níka zvolen nový člen náš, avšak starý a osvědčený Sokol z Čech, Augustin Koudelka. Hlavou mihne se mi vzpomínka, že první myšlénka povinnosti národní, vznikla z našich řad sokolských a za pomoci místních spolků Řádu Tom Jefferson čis. 215 Č. S. P. S. a sboru Hvězda Svobody čis. 54 J. Č. D. utvořen výbor, který pod názvem, "Výbor na osamostatnění a podporu českého národa", sebral nejeden dolar ve prospěch Čech, na náš celkový počet dosti velký. Se založením Čes. Nár. Sdružení se přidal k celku kdež pracuje dodnes jako odbočka Č. N. Sdr. Dále musím se zmíniti, že předešlého roku jsme založili českou školu s pomocí místního sboru Hvězda Svobody čis. 54. J. Č. D., a tu byla školní návštěva až překvapující, školu navštěvovalo přes 70. žáků a žákyň i dospělejších. Pořádány byly dvě zdařilé zábavy,

kdež třetí třída sehrála jednoaktovku "Švédové v Praze", druhá třída přednesla pěkné kuplety i básně a třetí třída opět básničky. Vyučoval zde učitel Jindra Crossman. Avšak jak to bude letos se školou? Doposud nic. Ku konci podotýkám, že naše jednota pořádala ve spojení s místními spolky zábavu ve prospěch Am. Červeného Kříže, která vynesla \$98.20. Na zdar!

Frank Třešňák.

St. Paul, Minn., 20. října.

Dne 14. října otevřena byla síň Č. S. P. S. opět pro účely národní jakož i pro náš tělocvik. Síň jest opravdu moderní a mnohem větší, nežli byla dříve, pak též máme zdravotnější zařízení v celé budově. Naše jednota zakoupila nové krásné piano a též máme nové nářadí, tak že se vyrovnáme každé jednotě ve Spoj. Státech. Jen teď záleží na nás, aby jsme evičírnu naší drželi v činnosti. Bratři se dosti činí, ale co jest s těmi již se v posledních pár letech oženili, ač vždy před tím pilně a dobře evičívali a teď co se stalo? Sestry naše v poslední schůzi odhlasovaly přistoupení zpět k nám jako odbor neb se necítí dosti silnými přistoupit k Obei Sokolské. Doufám ale, že budou hledět s námi pracovat pro dobro našeho dorostu. Cvičební hodiny Sokolek jsou slabě navštěvovány; sestry, které evičívaly některé též jak bratři provdaly se a jest Sokolství konec a některé mají snad jiné důvody nesokolské proč evičení nenavštěvují, ale měly by v době dnešní použít lepšího stanoviska než osobních záležitostí a hledět život ve evičírně vzbudit do větší míry. Mládež jest z nás nejpilnější z čehož i sám mám radost. Dne 29. listopadu máme na programu veřejné evičení, tak chceme opět veřejnosti st. paulské ukázat, že jsme ještě živi a hodni jména Sokol. Též Technický Odbor okrsku našeho se nám takřka celý rozjel na vojnu. Hledíme získat nových sil a znovu zřídit výbor ten, což učiníme dne 28. října. Pak ale musí každá jednota býti nápomocná, aby výbor tento mohl celý okrsek v činnosti udržeti. Myslím, že jednoty minnesotské uznají, že celkové a společné technické vedení jest zde zapotřebí a tak že nesmí se želit nějakého toho dollaru. Vždyť jest možno pořádati jen pár zábav neb divadel v roce ve prospěch věci této, tak že pokladna ani neucítí. Hlavní však věc jest, aby každá jednota hleděla ze svého středu získati členu i sestru, které by hleděly opravdu ve prospěch naší věci. Není u nás omluvou, že nerozumí evičení atd., pouze dobrá vůle a zájem jest zde třeba. Pak jsem jist, že letošní zimu přiučí se každý co mu třeba bude-li pilně do kursu okrskem pořádaného chodit. Zamýšlíme společnému evičení čili kursu každý měsíc aspoň den neb dva obětovat a k tomu bude třeba dobré vůle, aby dojížděli oni evičitelové a evičitelky na místo kde určeno bude, aby nabyli látky k evičení pro příští měsíc zase do další hodiny kursu. Víím, že nelze jinak nám zde naše evičitele připravit jen touto jedinou cestou neb jsme všichni dělníci: za prvé nemáme času a za druhé ty kulaté se nám dosti nekoulejí, jiní zase mají rodinu a všeliké takové překážky. Bratři schopní nám hnedle všichni odejeli a tak nyní do práce bratři a sestry, nahrad' me místa jejich! Dále hled' me v každé jednotě co nejvíce mládež evičiti a získati je pro naši budoucnost, neboť jest naše jediná naděje pro budoucnost. Doufám, že čtenářům tohoto listu dosti zřetelně pochopitelně co zamýšlí Technický Odbor Okrsku a že postarají se práci tuto co nejvíce ulehčiti a to tím, že svědomitě a pilně bratry a sestry do kursu vyšlou a vysílali budou každý měsíc, což bych i sám rád ve prospěch celku viděl a doufám, že i se zdarem půjdem v před.

Fr. Drassal.

Camp Grant, 28. října.

T. J. S. Čechie! Jak někteří asi víte, byl jsem povolán k národní armádě Spoj. Států a jsem u dělostřelectva pluku 333. prozatím v Camp Grant. Jsme tady všichni z 84

divise pohromadě a krmějí nás lepší, nežli Kaiser sám sebe. Jsem tomu velice povděčen, že jsem chodil do evičení a dávám všem mladým Sokolům radu, aby pilně evičení navštěvovali a obzvláště "military training", neboť každý Sokol to má pak o hodně lehčeji, nežli jiný, protože se snáze naučí ostatní. Kdyby některý Sokol měl sem cestu a šel okolo, at' se u mě zastaví. Jsme na South Front Str. a 12. St. aneb at' mě píšou, každý lístek těší. Preji "Čechii" a všem Sokolům i sestrám mnoho zdaru, jsem se sokolským Na zdar!

Ant. Veselý,

Batt. B. 333rd F. A. Bld. No. 1153 South,
Camp Grant, Rockford, Ill.

Chicago, 31. října.

Neviděl jsem v minulém čísle "Sokola Amerického" zprávu o jubileu jednoty Nová Vlast v Clevelandu. Byla to oslava, která nesmí býti opomenuta beze zmínky v našem orgánu, a když z clevelandských nechce se nikdo pochlubit, musím to udělat za ně.

Jel jsem na oslavu dvacátého pátého výročí Sokola Nová Vlast co zástupce Sokolské Obce. Počasí nebylo velmi příznivé ani v Chicagu, ani v Clevelandu, když jsem se tam dostal v neděli ráno, 30. září. Ale studené a deštivé počasí nedovedlo utlumiti sokolské nadšení. Nebylo sice okázalého průvodu městem, jak bylo původně plánováno. Dle příkazu Sokola New Yorkského, který při oslavě svého padesátiletého jubilea průvod vynechal jako nesrovnávací se s nynější vážnou dobou, usneseno bylo i v Clevelandu změnití původní plány a omeziti se na oslavu domácí.

Byla nanejvýš zdařilá. Členové jednoty, Sokolové i Sokolice, dostavili se v stejnokroji, a seřadivše se v zahradě šli dvojstupem do síně, kde přátelé jednoty ve velikém počtu již čekali. Oslava jubilea se dělila na tři části: odpolední slavnost, jaksi oficiální, potom přátelská večeře, a pak ještě hudební a zábavní akademie.

O odpolední slavnosti nemohu referovati úplně. Tlumočil jsem jednotě Nová Vlast a jejím hostům blahopřání Sokolské Obce k jubileu tak významnému a odevzdal jsem činovníkům záslužní listiny pro následující bratry: Jan Žák, Fr. Nekvasil, Fr. Hana, Václav Kopačka, Jan Chabek, Fr. Sakryd a A. Flegel. Byl jsem však nucen odejít ihned po své řeči, poněvač účastenství mého bylo třeba na jiné schůzi téhož odpoledne v zájmu nám drahé věci národní. Byl jsem však opět přítomen večer bohatému programu, z něhož zvláště uznání zaslouží evičení vybraného mužstva na bradlech i hrazdách. Veliké shromáždění přijalo všechna čísla s povděkem a bavilo se výborně až do půlnoci.

Velmi se mi líbila budova Sokola Nová Vlast. Mimo prostranné síně mají jídelnu a kuchyni, a kolem zahradu, kde je zařízení pěkná evičírna. Musím též pochválit členstvo Nové Vlasti. Ač mnoho mladších bylo již na vojně, když jsem hochy viděl poslední den v září, má tato jednota ještě pořád veliký počet mladých, statných členů, a jsem přesvědčen, že Nová Vlast bude čteně zastoupena v té mohutné československé armádě, až po dobytém vítězství vkročí do matičky Prahy.

Následující den navštívil jsem ještě Sokol Cleveland, a účastnil jsem se informální porady clevelandských předáků sokolských, bratra K. Bernreitra, starosty Rebecky Sokola Cleveland, a starosty okrsku Vsetečky. Promluvil jsem o postavení Sokolstva v této těžké, vážné době. Odešel jsem s přesvědčením, že naši v Clevelandu jsou si plně vědomi své povinnosti co Češi a co Sokolci.

Všem bratrům, s kterými jsem se seznámil v Clevelandu, zvláště pak bratru Bernreitrovi a bratru Ptákovu, děkuji za srdečné uvítání a pohostění, kterého se mi od nich dostalo.

Frank J. Kubeec.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS

o pravidelné schůzi Výkonného Výboru Sokolské Obce,
konané, dne 29. října roku 1917.

Schůzi zahájil starosta br. Čermák za přítomnosti 14 zástupců. Nepřítomní br. Václav Brouk a sestra M. Šlauffova, oba omluveni.

Zápis o pravidelné schůzi ze dne 24. září přijat, jak čten.

Br. Přeck, starosta Sokola Nová Vlast, děkuje za vyslání zástupce br. Kubece ku jejich oslavě 25letého trvání a žádá o nestranný posudek Památníku vydaném u příležitosti této.

Br. Brouk dopisem děkuje se ze členství Výk. Výboru, protože mu změna zaměstnání nedovoluje schůze navštěvovati. Jednateli uloženo na jeho místo zavolati br., jenž měl nejvíce hlasů při volbě zástupců Výk. Výb.

Ústřední Vzdělávací Odbor, oznamuje, že zvolil bratry J. S. Dibelku a F. J. Musila za zástupce do Výk. Výb. Jednatel k tomu podotýká, že nedostal úkolu v minulé schůzi mu danému, aby dopisem vyzval Ústřední Tech. Odbor o zvolení po dvou zástupcích do V. V. a to z té příčiny, že v návrzích jak předloženo jednotám, počet zástupců do V. V. stanoven byl na 16 členů, následkem toho V. V. nemůže být rozšířen.

Al. Humla Serg. v Camp Sheridan v Montgomery, Ala. posílá zdravici členům Výkonného Výboru.

Br. Bernreiter člen Sokola Cleveland, žádá o informaci v otázce osamostatnění sboru Sokolek a br. jednatel čte odpověď na onen dopis, a táž schválena.

Pan Anton Vašíček, dotazuje se, zdali Sokolská Obce by zakročila proti členu neuvedené jednoty v Clevelandu pro přijímání zápisného, kteréž pak neodvádí.

Jednatel odpověděl na dopis ten, že upozornil Okrskový Výbor na tuto nepřístojnost a žádá vyšetření.

Sokol Havlíček-Tyř v delším dopise činí dotaz jak Výk. Výb. zachová se k organizaci Česko-Slovenské Armády. Br. Čermák vysvětluje stanovisko jaké zaujal br. Fisher, předseda Č. N. Sdr. a předkládá zároveň písemné vysvětlení stanoviska Sokolské Obce, které Výk. Výb. přijmul za své a v podobě svolání rozhodl se uveřejnit jak v místních časopisech tak i v orgánu.

Ženský Odbor Sokolek Nová Vlast, dotazují se zdali může co Odbor, ze své pokladny koupiti dluhopisy a půjčky Svobody v obnosu \$50.00 a zda má posílati příspěvky pro Č. N. Sdružení prostřednictvím Výk. Výb. V odpovědi má jim býti zděleno, že z vlastní pokladny jim možno podporovati podnik vládní a že v otázce druhé mají se řídit usnesením Výk. Výb. před nějakým časem učiněným a jestli již peníze nějaké místní odbočce Č. N. Sdr. odvedly, aby Výk. Výb. zdělily obnos, tak aby Výk. Výb. měl výkazy.

Br. Podhora, účetník Těl. Jed. Sokol Edwardsville, stězuje si na nečinnost členstva.

Plzeňský Sokol navrhuje, aby Výk. Výb. změnil dluhopisy, které v držení má za úpis půjčky Svobody a br. jednatel zděluje, že na návrh ten po poradě s br. starostou a pokladníkem rozhodl se pro koupi dluhopisů za \$1,000.00 a dluhopisy držené příležitostně za hotové vyměnit, aby se předešlo možné ztrátě na nich. Jednání předsednictvem schváleno a Plzeňskému Sokolu má býti podáno vysvětlení v tom smyslu.

Pan Josef F. Jedlovec vojín Spojených Států, v Anchorage, Alaska, děkuje za zaslání brožuru "Our Task, Aim and Goal", kteroužto pomůckou umožněno mu seznámení jinonárodovců se snahami sokolskými.

Těl. Jed. Sokol New York, navrhuje, aby Dr. Štefaník pro své zásluhy o věc Česko-slovenskou jmenován byl čestným členem Sokolské Obce. Jednateli uloženo návrh ten předložiti jednotám k odhlasování.

Br. Rudiš-Jičínský předkládá dopis z Francie, v němž kvitován jest příjem obnosu 1728.— franků s podotknutím co dobrého přinesl. Dopis uveřejněn bude v příštím čísle Sokola Amerického, zmínka o tom učiněna jen proto, by se strádajících hrdinů nezapomínalo, při tom je žádáno uložení jistého poplatku na členstvo pro účely další podpory. Br. Kubece k tomu podotýká, že Č. N. Sdružení bude nuceno žádati o pravidelné příspěvky členstva a žádá, aby nějaké rozhodnutí v tom smyslu bylo Výkonným Výborem učiněno a oběma účelům finanční pomoc byla zabezpečena. Po delším rozhovoru o věci té, usneseno vypsati mimořádný poplatek 10 centů měsíčně na každého člena a z toho, aby připadalo 9 centů na Č. N. Sdružení a 1 cent na podporu zajatců, bojovníků a jich rodin, usnesení toto má býti jednotám ohlášeno a má vejíti v platnost ihned. Jednatel zděluje, že Sokol Moravan v Toledo poslal příspěvek \$15.80 a Těl. Jed. Sokol Detroit \$3.00 pro zajatce a táže se na koho má vystaviti ček, aby peníze ty byly odeslány. Usneseno, aby zaslání sprostředkoval redaktor.

Těl. Jed. Sokol Tyrš z Omaha, Neb., žádá další vysvětlení ohledně oznamování členů odvedených k vojsku a usneseno, by na zprávách čtvrtletních byli uvedeni co odstoupili a učiněna k tomu poznámka, že jsou ve vojsku. Jednatel odporučuje, aby členové tací byli uvedeni na zprávě pouze jednou a odpočtení také jednou a když se vrátí, průkazným lístkem vykáží at' u té neb jiné jednoty, aby oznámení byli co noví členové vojínové.

Br. Václav Gregor z Wilson, Kans., stězuje si, že v jednotě zbyli pouze dva cvičící členové a že jednotu čítá nyní 11 členů, vzato na vědomí.

Těl. Jed. Sokol Žižka, v Dallas, Tex., předkládá dopis br. Kabáta Fr. a táže se, zda mu má býti přestupní listina vystavena. Vzhledem k tomu, že dopis onen, a dřívější jednání toho bratra v nynější době je v odporu se snahami národními a povinnostmi sokolskými, usneseno, dáti souhlas na odepření vydání přestupní listiny a po případě i vyloučení. Zpráva o sletu Župy Jižní ve Fort Worth, Tex., pořádaného, odkázána redaktoru Technické Hlídky k uveřejnění.

Ženský Odbor Sokolek Portland, Oregon, v dopise zděluje, jaká práce ve prospěch Č. N. Sdružení byla konána, což vzato na vědomí.

Sokol Slávský míní, že by nejen dobrovolníci měli dostávat legitimace ale každý člen Obce. Jelikož legitimace pro dobrovolníky jsou zvláštního druhu a většina jednot vydává vlastní legitimace, usneseno, návrh vydání jednotných legitimací předložiti sjezdu.

Předsednictvo Župy Západní činí dotaz zdali by neměly býti pořádány v příštím roce závody župní a Výkonný Výbor nevidí příčiny proč by tak nemohlo býti učiněno, zbývá-li v Župě ještě dosti členů závodění schopných, má býti upozorněna, že příští sjezd Sokolské Obce bude konán v srpnu. Co se týká stížnosti br. náčelníka, má býti podáno vysvětlení, že zprávy jeho nebyly uveřejněny proto, že dosud i z ostatních Žup zprávy podány nebyly.

Těl. Jed. Sokol St. Paul, Minn., zasílá poplatky a zděluje jména členů k vojsku přistouplivších.

Než přikročeno ku čtení účtů podán dotaz týkající se účtů v minulé schůzi povolených, za vypisování diplomů pro jednoty shledáno, že příčinou dotazu byla chyba v položce vykazující počet diplomů a tím záležitost vyřízena.

Když přečten účet Národní Tiskárny za říjnové číslo Sokola Amerického, všeobecně uznáváno za nutnost neroz-

širovati více S. Amer., aby vydání se zmenšilo, zvláště nyní, když poštovné bude zvýšeno.

Další účty jak zpráva jednatele nížeji uvedená vykazuje povoleny ku vyplacení.

Br. Kubece podává zprávu o své návštěvě v Clevelandu a zděluje, že tam byl bratrsky přijat a poslání své dle nejlepších svých sil vykonal a několik porad s tamními bratry o věcech týkajících se záležitosti Obce i hnutí pro zorganizování Česko-Slovenské Armády měl. Zpráva tato s vděkem na vědomí vzata.

Br. jednatel upozorňuje, že Sokol Chicago vlastní skříň, která by se hodila pro uložení stoček a jiného majetku Výkonného Výboru a že s br. Hrubým vyjednával cenu jakož i místo. Záležitost ta ponechána mu k vyřízení.

Na místo poděkovavšího se br. Brouka, za archiváře zvolen br. Šimeček.

Tajemník Ústředního Vzdělávacího Odboru předčítá zápis o schůzi v němž opětována jest potřeba různých divadelních knih, jakož i příležitostných řečí, rozšíření rubriky pro Vzdělávací Odbor. Z ohledu na nemožnost získati nějaké takové divadelní spisy z Čech, a protože nedostatek vhodných zdejších knihkupectví, je nedostatečný, požádán tajemník Odboru o vyhledání příhodných her a doporučení jich jednotám. Pokud se týče rozšíření rubriky usneseno nerozšiřovati list vzhledem stále vzrůstajícímu vydání a měl-li by Vzdělávací Odbor redaktora pro tuto část a honorování bylo by nutné, má býti vyjednáno s přispívajícími redaktory o snížení odměny o pět dolarů měsíčně, tak aby redaktor Vzdělávací přílohy měl stejný honorář.

Br. Makyta, starosta Sokola Komenského, stěžuje si, že se jednotě jeho nedostalo odpovědi od Sokola Havlíček z Clevelandu o důležité záležitosti přijmutí jednoho člena, žádá, by Výkonný Výbor vyžadoval od jednot správné vyřizování záležitostí podobných k uvarování se neshod možných.

Br. Doležal míní, že příspěvky na zajatce, trpící, atd. měly by býti posílány na Výkonný Výbor, který by pak podporu takovou posílal na místa v okrouhlých větších obnosech, má býti na to učiněno upozornění v Sokole Americkém.

Br. Čermák zmiňuje se o ochotném příjezdu br. Sedláka, bývalého společného evičitele k agitování pro Česko-Slovenskou Armádu v době kdy zaujímal čestné postavení na Universitě v Lincoln, Nebr. Přítomný br. Sedlák žádá o zapůjčení svítilny k promítání obrázků, aby za pomoci její přednáškovou cestu mohl lepším výsledkem konati.

Ku stížnosti do nečinnosti předsednictva Župy Střední, br. Mueller, starosta, podává omluvu, že nemohl býti přítomen poslední župní schůzi, neb byl zavolán do schůze Výboru Českých Spolků pro rozšiřování prodeje vládních dluhopisů druhé půjčky Svobody.

Tím jednání vyčerpáno a br. jednatel předkládá finanční zprávu jak následuje:

Příjem za říjen 1917.

T. J. S. Schenectady, N. Y., za příspěvky.....	\$ 15.85
Sokolky Portland, Ore., za příspěvky.....	1.80
Sokol ve Wilson, Kans., za příspěvky.....	4.20
Sokol Moravan, Toledo, O., za příspěvky \$11.30, pro zajatce \$17.30, pro Č. N. S. \$10.90.....	39.50
Sokol Havlíček, Cleveland, O., za knihy.....	2.00
Br. Pávek, Jordan, Minn., za knihu Skupiny.....	1.50
Br. K. Kolena, za Tab. evič. a knihu Skupiny.....	2.75
T. J. S. D. a P. V., New York, za příspěvky.....	13.95
Sokolky Rozvoj, za příspěvky.....	5.55
Sokol Westfield, Mass., za příspěvky \$9.60, za výměnu čeku 10c	9.70
T. J. S. Little Ferry, N. J., za příspěvky.....	25.80

T. S. Montgomery, Minn., za příspěvky.....	21.85
Br. B. Zoubek, Cleveland, O., za knihu Skupiny.....	1.50
T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill., za příspěvky.....	81.15
Sokol K. Jonáš, Abie, Neb., za příspěvky.....	19.40
T. J. S. St. Paul, za příspěvky.....	23.65
T. J. S. ve Fort Worth, za příspěvky.....	4.20
T. J. S. Svornost, Bronx, N. Y., za příspěvky.....	10.20
Ž. O. S. Nová Vlast, Cleveland, O., za příspěvky....	16.90
Br. J. Bednářík, Chicago, za knihu Skupiny.....	1.50
Br. Fr. Kopecký, za knihu Skupiny.....	1.50
Sokolky Libuše, Omaha, Neb., za příspěvky.....	1.60
Sokol Praha, Prague, Neb., za příspěvky \$21.70, do f. sj. \$6.90	28.60
T. J. S. Milwaukee, Wis., za příspěvky \$44.40, za výměnu 10 ctů	44.50
Ž. O. S. Havlíček, Cleveland, O., za příspěvky.....	7.35
Br. Fr. Drassal, za knihu Skupiny.....	1.50
Sokol Chicago, za příspěvky	119.30
T. J. S. Crete, Neb., za příspěvky	24.60
Sokolky San Francisco, Cal., za příspěvky.....	1.65
Sokolky Vlastenky, Schuyler, Neb., za příspěvky....	1.15
T. J. S. Edwardswille, Ill., za příspěvky.....	7.40
T. J. S. D. a P. Newark, N. J., za příspěvky.....	4.00
Br. Podmajerský za knihy	4.75
T. J. S. Minneapolis, za příspěvky \$24.30, na výměnu čeku 10c	24.40
T. J. S. Plattsburgh, Neb., za příspěvky.....	14.70
T. J. S. Omaha, za příspěvky.....	56.95
T. J. S. Newark, za příspěvky.....	18.90
T. J. S. Detroit, za příspěvky \$61.25, na výměnu 10c..	61.35
T. J. S. Mělník, Wis., za příspěvky \$15.60, pro Č. N. S. 13.00	28.60
Tábor Slovanské Lípy, za příspěvky \$87.90, do fondu sjezdového \$33.20	121.10
Br. Svoboda, Detroit, Mich., za knihu Skupiny.....	1.50
Sokol Detroit na zajatce	3.00
T. J. S. East Islip, N. Y., za příspěvky.....	6.90
T. J. S. Cleveland, O., za příspěvky.....	63.10
Sokolky Blesk, Baltimore, Md., za příspěvky.....	3.35
T. J. St. Louis, za příspěvky.....	69.22
T. J. S. Čechie, za příspěvky	32.40
T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., za příspěvky.....	36.85
Sokolky, Dallas, Tex., za příspěvky.....	1.55
T. J. S. Oklahoma City, Okla., za příspěvky.....	7.80
Plzeňské Sokolky, Chicago, za příspěvky.....	16.48
Sokol Slávoje, Chicago, za příspěvky \$27.00, za knihu Skupiny \$1.50	28.50
Sokol Slávský, Chicago, za příspěvky.....	49.60

Úhrnem

Vydání za říjen 1917.

Ček číslo:

102 Národní Tiskárna za říj. Sokol Amer., 12 str. více (9 M) \$377.08, doprava \$61.95.....	\$ 439.03
103 Dr. J. Rudíš Jičínský, za red. říj. S. Amer.....	45.00
104 Jarka Košar, za red. říj. S. Amer.....	15.00
105 J. Čermák, za red. říj. Tech. Hlídky.....	15.00
106 Tomáš Vonáček, služné za tři měsíce \$120.00, poštovné \$11.23	131.23
107 The Franklin Co. za štočky	15.58
108 Čes. Nár. Sdružení, příspěvky různých jednot..	500.00
109 Kubece Fr. J., cestovné do Clevelandu.....	25.00
110 J. R. Jičínský k odeslání zajatcům.....	18.80
111 Amer. Státní banka na dluhopis 2. půjčky Svobody	1000.00
Celkem	\$2204.64

Příjem:	Vydání:
Příspěvky \$1092.40	Tisk Sok. Amer. \$ 377.08
Do fondu sjezd. 40.10	Doprava S. Amer. 61.95
Na výměnu 40	Redakce 75.00
Pro zajatce 20.30	Štočky 15.58
Pro Č. N. S. 23.90	Služné činovníků 120.00
U. T. O. za knihy . . . 20.00	Poštovné a dovozní . . . 11.23
	Cestovné 25.00
Celkem \$1197.10	Č. N. S., pro zajatce 1518.80
Z min. měs. 4099.05	
Celkem 5296.15	\$2204.64
Vydání 2204.64	
Hotovost \$3091.51	

Finanční stav S. O. na konci října 1917:

Dluhopisy	\$4,000.00
Směnečné pohledávky	1,353.05
Hotovost v pokladně	3,091.51
Záloha na nářadí	785.61
	\$9,230.17
Fond sjezdový	\$2,300.08
Fond sjezdový směn. pohl.	109.00

Fond Sok. Obce	300.00
Fond úrazový	404.00
Fond kurzový	104.85
Fond Ú. M. Š.	6.20
Fond Č. N. S.	121.68
Fond Ú. T. O.	1,063.39
Fond Vzd. Odboru	103.57
Různé	15.15
Pro zajatce	1.50
	\$4,529.42

Cyrill Popelka, taj.

ZÁPIS O SCHŮZI Ú. T. O.,

konané dne 8. září 1917.

Schůzi zahájil br. Paskovský za přítomnosti br: Košare, Čermáka, Pecivala, Pokornýho, Paula, Brouka, Žitnýho, Slivy a Tomše. Zápis o poslední schůzi čten a schválen. Jednáno znovu o sestavení klíče k soustavě sokolské pro anglický překlad, ale po delším rozhovoru o věci té usneseno upustiti od myšlenky vydání soustavy v anglickém jazyku, neb by to vyžadovalo velkého nákladu a nebylo by možno

Příjem za III. 1/4-letí 1917.

	Příspěvky	Fond sjezd.	Úroky	Předplatné	Knihy	Na výměnu	Různé	Zajatcům	Ú. T. O.	Celkem
Srpen	579.28	17.45	20.60	1.00	1.50	.10	65.10	—	3.20	688.23
Září	263.60	8.80	—	1.00	1.50	—	41.75	—	4.00	320.65
Říjen	1,092.40	40.10	—	—	—	.40	23.90	20.30	20.00	1,197.10
	1,935.28	66.35	20.60	2.00	3.00	.50	130.75	20.30	27.20	2,205.98
Z minulého 1/4-letí										5,752.97
										7,958.95
Vydání										4,867.44
										3,091.51

Vydání za III. 1/4-letí 1917.

	Tisk S. Am.	Dopr. S. A.	Redakce	Štočky	Ú. T. O.	Pošt.	Tiskopisy	Různé	Služné	Cestovné	Pro zajatce	Dluhopis	Celkem
Srpen	370.55	61.95	87.00	52.10	536.51	5.75	78.50	200.00	—	—	—	—	1,392.36
Září	651.64	122.50	75.00	12.14	250.00	19.56	15.50	124.10	—	—	—	—	1,270.44
Říjen	377.08	61.95	75.00	15.58	—	11.23	—	500.00	120.00	25.00	18.80	1,000.00	2,204.64
	1,399.27	246.40	237.00	79.82	786.51	36.54	94.00	824.10	120.00	25.00	18.80	1,000.00	4,867.44

Příjem.

Příspěvky	\$1,935.28
Fond sjezdový	66.35
Úroky z banky	20.60
Předplatné	2.00
Knihy	3.00
Výměna	.50
Různé	130.75
Pro zajatce	20.30
Ú. T. O.	27.20
	2,205.98
Z min. 1/4-letí	5,752.97
	7,958.95
Vydání	4,867.44
Hotovost	\$3,091.51

Vydání.

Tisk Sok. Am.	\$1,399.27
Doprava Sok. Amer.	246.40
Redakce	237.00
Štočky	79.82
Ú. T. O.	786.51
Poštovné	36.54
Tiskopisy	94.00
Různé Č. N. S.	824.10
Služné	120.00
Cestovné	25.00
Pro zajatce	18.80
Půjčka Svobody	1,000.00
	4,867.44

očekávati výsledků odpovídajících aspoň poměrně. Pak znovu jednáno o obrazech při evičení a usneseno naevičovati obraty dle povelu na obě strany. Br. Košar předkládá návrh evičebního úboru pro společná Sokolie a míní, že by bylo radno obrazce v barvách provedeny dáti do Sokola co přílohu. Rozhodnuto však vzbudit u sester všude zájem o otázku tu a míti je k navrhování dle jejich úsudku nejvhodnějšího oděvu, aby pak na sjezdu mohlo být k uspokojení všech a hlavně pak zdravotního požadavku rozhodnuto. Br. Čermák upozorňuje na nevhodnost evičení pro dívky, která mají být naevičována pro příští slet Župy Střední a rozvedena o těchže delší debata a učiněna výtka, že evičení nebyla předložena Ú. T. O. ku schválení než byla dána do tisku.

Příjem: za knihy v červenci	\$ 5.07
Za knihy v srpnu	3.20
Zbytek z minulého měsíce	1322.12
V pokladně	1330.12

T. Vonásek, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI Ú. T. O.,...

konané dne 7. října 1917.

Schůzi přítomni byli bratři: Košar, Čermák, Pecival, Jebavý, Sliva, Žitný, Brouk, Tomeš, Vonásek, sestra Kazdová, br. Paskovský předsedal. Nepřítomnost z min. schůze omluvil br. Jebavý, z této sestra Zárobská. Zápis o minulé schůzi přijmut byl beze změny. Čten dopis bra. G. Kašpara spolu s jeho zprávou o schůzi Ústředního Výboru Župy Východní a obsah jeho s potěšením na vědomí vzat. (Zpráva uveřejněna je na jiném místě t. l.) Br. Košar zděluje, že byl požádán br. jednotou Havlíček o sestavení návrhu na akademii a nějaké technické pomůcky a odevzdává dva doll. za 2 knihy družstev, jež Sokol Havlíček převzal od Sokola Nová Vlast. Jelikož knihy ty jsou nyní prodávány po 50 centech, usneseno poslati za přebývajících doll. technické knihy nějaké. Br. Košar uvoluje se vyhověti žádosti o návrh na akademii. Usneseno poslati blahopřejný dopis T. J. S. New York k dovršení 50leté činnosti, čehož bude vzpomenuť při těchto domácích oslavě dne 13. října. Jelikož české Sokolstvo je již spojeno, má být Slovenská Sokolská Jednota upamatoována na slib, že přistoupí ku Svazu, jakmile spojení bude docíleno a Slovenská Sokolská Obec má být též požádána o přistoupení. Jednatel má oběma Ústředím zaslati podrobnosti povinností a výhod. Br. Košar zděluje, že nácvik evičení prostných Župy Střední byl odložen, až by evičení ona byla prozkoumána Ú. T. O. do 1. prosince. Br. Čermák navrhuje však, aby s naevičováním se neodkládalo, ale aby jen evičení dětská byla opravena, když se ukázala tak nevhodnými, ostatní aby zůstala nezměněna. Projevuje také náhled, že by články stanov předpisující předkládání evičení k schválení Ú. T. O. měl býti zrušen a to z té příčiny, že bratři sestavující evičení jsou citliví příliš na doporučení zlepšení a pak také proto, že Ú. T. O. nezbyvá času k procvičení sestav, aby posudek mohl být co nejsprávnější. Jinou choullostivou závadou je, že navrhovatel nemůže sám ukázati navrhovanou sestavu, kterou by si mohli členové Odboru jinak vykládati. Br. Čermák předkládá vyobrazení obleků evičebních pro ženy a na jeho návrh usneseno požádati bra. Košara, by je obkreslil a svůj návrh k nim připojil a tyto kresby aby byly sestrám evičebním předloženy k prohlédnutí a k výběru toho nejvhodnějšího. Návrhy mají předloženy býti sjezdu k rozhodnutí. Sestra Kazdová přinesla s sebou svůj evičební oblek a při evičení, jež po schůzi následovalo ustrojena v něm poukazovala na přednosti jeho. Je to oblek z jednoho kusu blumrsovy. Br. náčelník chce žádati župní náčelníky o správné podávání zpráv, aby mohl příštímu sjezdu předložiti řádnou zprávu o činnosti tělocvičné v našich

jednotách a dovoleno mu vypracovati návrh na dotazník k tomu potřebný. Br. Čermák upozorňuje, že zpráva náčelníka nemá být hromadou číslic statistických, ale měla by být obrazem, z něhož by možno bylo vyčísti potřeby doprovázené radou k jejich odstranění.

Jelikož sjezd se blíží a na vyzvání již několikrát opěťované návrhy na zdokonalení závodního řádu nepřicházejí, usneseno zvoliti výbor, který by pracoval na návrzích nejen pro řád závodní, ale i zlepšení organisace technické Svazové. Na výbor zvoleni bři. Čermák, Košar a Paskovský, sestra Kazdová má poskytnouti rady pokud žen se týče. Výboru dáno na ruku, by stanovil závod pro dorost ve hrách, by závody lehké atletiky byly pro dorost hlavními a na náčiní podřadnými. O formulování závodů žen rozpravena delší rozprava a většina klonila se k náhledu, že Sokolie by měly být pouze diplomem odměňovány za účast svou na sletech ukázkovými evičeními. Br. Čermák odporučuje, by k závodům prostným nebyl určován nástup jednotný, ale aby známkována byla různost nástupu, což by podněcovalo evičitele k sestavování nástupů rozmanitých a provedení jejich by poučovalo mnohé o bohatosti látky. Br. Košar přimlouvá se za odstranění klasifikace cen první, druhé, třetí, ale jest jen pro vysvědčení procentní. Odkázáno výboru. Jednatel zděluje, že Národní Tiskárna dodala místo 500 výtisků knihy Skupinu 606 a že nabídku svou snížila dle počtu stránek na \$190.00; bři. Holanové počítali si však za vazbu o pět doll. více s výmluvou na řezání a skládání archů. Br. Čermák táže se, zda by nebylo možno cenu knihy snížit, když jsme dostali o 100 výtisků více, ale protože cena výtisku přijde po odražení těch knih darovaných na \$1.47 a protože poštovné bude zvýšeno, usneseno nechati cenu na \$1.50. Br. Paskovský žádá, by mu bylo dovoleno dáti tisknouti letáky s obrazy evičení skupinových, které by mohly být rozeslány po slovenských a jiných tělocvičných jednotách by rozprodej byl usnadněn. Svolení k tomu dáno s dodatkem, by i jiné pomůcky technické byly při tom také oznámeny.

Vydání:

Čís. čeku	
86 za obálky na knihy a obálky na dopisy	\$ 11.00
90 za tisk knihy Skupiny	190.00
94 za red. Tech. Hlídky	15.00
100 za vazbu knihy Skupiny	60.00
Celkem	\$276.00

Příjem:

Za knihy	\$ 4.00
Zbytek z min. schůze	1330.39
Celkem	\$1334.39
Vydání	276.00
Zbývá	\$1058.39

T. Vonásek, jednatel.

ZÁPIS O ŘÁDNÉ SCHŮZI

Ústředního Vzdělávacího Odboru Sokolské Obce v Americe, která byla konána, 19. října 1917 v Chicagu.

Po zahájení schůze předsedou brem J. B. Dibelkou byl schválen zápis o minulé schůzi, který v doslovném znění byl otištěn v minulém čísle orgánu.

Po té předložil jednatel dopis ústředního výboru Župy Pacifické z 2. října, v němž oznamují, že k utvoření župního Vzdělávacího Odboru bude u nich přikročeno v příští schůzi; avšak nežli se tak stane, chtějí míti ještě v říjnu aspoň jednu přednášku k vzpružení sokolských zásad atd., i žádají nějaký materiál, téma nebo pomůcky k přednášce. Jednatel vyhověl hned 8. října a zaslal některé pomůcky

přímo oznámenému řečníkovi, br. Rud. Křížovi v San Franciscu, Cal. Schváleno.

Sokol Tyrš z Omahy, Neb., chce sehráti divadlo a přeje si v dopise z 8. října nějakou sokolskou nebo dobrou českou hru, jejíž provedení nebylo by spojeno s velkými výlohami, neboť u nich není prý žádný výběr cennějších dramatických děl; vyřízení přejí si mítí rychlé, ještě před schůzí Ú. V. O. Protože Ú. V. O. nemá ještě vlastní knihovny, obešel jednatel místní knihkupece a prohlédl jejich zásoby z nichž doporučil 4 hry. Odpovědi se mu do schůze nedostalo. Schváleno. Na to jednatel žádá přítomné bratry, má-li z nich některý dobrou divadelní hru, aby ji zapůjčil laskavě k potřebě Ú. V. O.

Na to br. Krásný pjakožto bývalý jednatel Vzděl. Odboru dřívější N. J. S. podotýká, že takovýchto a různých jiných žádostí přijde později mnoho, takže bude dosti práce, a proto navrhuje, aby Ú. V. O. byl opatřen vlastním peněžním fondem pro běžná vydání, aby se mohlo rychleji pracovat. K tomu podává vysvětlení br. předseda, že Ú. V. O. má právě nyní \$103.57 z fondu vzdělávacího odboru bývalé Župy Fugner-Tyršovy, a že v zářiové schůzi Výkonného Výboru Sokolské Obce dostalo se zástupcům Ú. V. O. ujištění, že peníze na všechny potřeby budou Ú. V. O. vždy poskytnuty.

Br. Zachotina žádá, aby při jednání a předseda opatřili potřebné pomůcky do knihovny, zejména theoretické k přednáškám, a navrhuje, aby se též koupily dobré divadelní hry pro potřebu jednot; sám prý přinese příště seznam. Oba návrhy byly přijaty a usneseno ještě, stáhnouti knihovnu bývalých vzdělávacích odborů Národní Jednoty Sokolské a Župy Fugner-Tyršovy. K vybrání a zakoupení potřebných knih pro knihovnu Ú. V. O. jmenování br. předsedou při jednání a Zachotina.

Br. Raisler navrhuje, aby se upozornilo v orgánu, kdo kdo by chtěl Ú. V. O. darovati nebo prodati různou sokolskou literaturu a dobré divadelní hry. Tento návrh přijat s dodatkem jednatele, aby se vyzvaly jednoty k záměně nebo prodeji knih, zejména divadelních her.

Br. Zachotina navrhuje vydati informační brožuru o Sokolstvu, o jeho cílech a významu národním, kterou by všechny jednoty dávaly svým novým členům, aby tito byli o cílech a úkolech Sokolstva náležitě informováni. K tomu cíli mohla by se vypsati soutěž na nejlepší práci, po př. mohlo by se upotřebiti něco z podobné literatury České Obce Sokolské. Odloženo.

Na to jednáno o knize bratra Dra. Rudiše-Jičínského; poněvadž br. Vonásek, jednatel Sokolské Obce, nedostavil se do schůze, nevíme, jak daleko pokročila práce se subskripci na tuto knihu.

Po té jednatel předložil seznam několika dobrých divadelních her, jež možno sehráti skoro všude bez velkého vydání, a vyzval přítomné bratry, aby jeji doplnili. Seznam bude otištěn v orgánu.

Při jednání o zavedení "Vzdělávací Hlídky" v Orgánu, která má býti věstníkem Ú. V. O., rozpředl se čilý rozhovor. Br. předseda oznámil, že Výkonný Výbor Sokolské Obce ve svém sezení 24. září tento oddíl v orgánu povolil a dovolil pořadateli zvětšiti "Sokola Amerického" o 4 stránky.

Br. Raisler mluví o tom, jakou by naše "Vzdělávací Hlídku" měla býti, jak by totiž měla býti řízena, a navrhuje, aby vedení její bylo svěřeno jednatelem Musilovi. Na to jednatel odpovídá, že orgán má již tak tři redaktory a že on ve schůzi Sokolské Obce navrhoval, aby ony 4 stránky pro "Vzdělávací Hlídku" byly povoleny z dosavadního počtu stránek bez zvětšování orgánu, což však nebylo přijato; usnesení Výkonného Výboru Sokolské Obce, jež jest otištěno v říjnovém orgánu na stránce 333., zní tak, že orgán se

zvětší o 4 stránky, že totiž v něm bude naše "Vzdělávací Hlídku" "v případě, bude-li (pořadatel) mítí dosti látky od Vzdělávacího Odboru". Tím ovšem práce se "Vzdělávací Hlídkou" spadá na nás a jednatel se táže, kdo z bratří by se chtěl té práce ujmouti. Debatu ukončil br. předseda oznámením, že o této věci promluví v příští schůzi Výkonného Výboru S. O.

Na konec žádá br. předseda, aby se zvolili dva zástupci Ú. V. O. do Výkonného Výboru Sokolské Obce. Zvoleni při předseda a jednatel. Na to schůze ukončena.

Ferdinand L. Musil, jednatel.

PŘEHLED TĚL. ČINNOSTI OKRSKU MINNESOTY.

V jednotách Minnesotského Okrsku jest nouze o schopné síly cvičitelské, obzvláště pro mládež. Proto bude pořádán průpravný běh v St. Paul pro cvičitele a cvičitelky našich jednot a dle možnosti dělných bratrů a sester jeden celý den v každém měsíci a to v neděli, jinak není možná, a něco se učinit musí, chce-li pak každá jednotka mítí do jisté míry sílu cvičitelskou. Obětujeme trochu více času a peněz ku vzdělání cvičitelů a cvičitelek zvláště. První den kursu počne dne 20. prosince v 9 hodin ráno přesně pro bratry a 2 odpoledne pro sestry. Večer v 7:30 společné cvičení bratří i sester, probíráno bude dětský tělocvik. Očekáváme od bratrů a sester posluchačů dobrou přípravu a vytrvalost, pak držíme se hesla: "Ku předu s dobrou vůlí!"

Jednota v La Crosse takřka spí a br. Poláček cvičitel, přislíbil co možná nejdříve započít s cvičením dorostu, očekáváme uspokojivý výsledek. V Montgomery se br. Linberger činí znamenitě s cvičením dorostu, ale sestry? Doufáme, že jednotka dostojí povinností v dnešní těžké době, kdy Sokolstvo chceme, by konalo svoji svatou povinnost.

V jednotě New Prague jest duch dosti čilý, obzvláště Sokolice se činí a i dorost úspěšně se nám tam vyvíjí, bratři v počtu as 10 cvičí stále, tot' opravdu snaha našeho Jeníka Ptáčka, jenž všemožně se přičiňuje jednotu přivést na stupeň opravdu sokolský. V Hopkins jednotka po odchodu bratrů na vojnu, zvláště pak br. Millera poněkud v činnosti ocháblá pokud se týče členstva, ale dorost se dosti činí a doufám, že i Sokolky počnou vyplňovati místa v tělocvičně všude, kde je bratři zanechali prázdné. Br. Luňák pochopil svou povinnost a chopil se s chutí úkolu cvičitelského a spolu s bratrem Hejdou povedou na dále naše káňata pro věc naši. Návštěvou průpravného kursu bratři tito nabydou látky ku cvičení a práce jim pak půjde hravě. V Minneapolis žactvo dosti dobře pokračuje, jen bratři málo cvičí, ale očekáváme nápravu, Sokolky uznaly, že jest jejich povinností zastávat Sokoly v době válečné, a proto též daly se do práce, a spolu br. Forstem a sestrou Týrovou snaží se postavit po bok ostatním našim jednotám, což jest potěšitelné, a jisto že v příštím přehledu činnosti bude Minneapolis jedna z nejčilejších jednot okrsku našeho.

V Owatonně jest v tělocvičně živo, 14 až 18 bratři cvičí, sestry též v počtu 14 cvičení stále navštěvují. Z toho vidět, že v sestře Šustákové, cvičitelce, a v bru. Stránském, cvičiteli, jest opravdová láska a zájem pro věc sokolskou. Kurs náš bude velkou pomocí pro ně oba. Dorost se též v oné jednotě zmáhá. Co se týče jednoty St. Paul jest v tělocvičně živo, dorost a žactvo v počtu as 70 cvičí stále, a bratři průměrně as 12, sestry též průměrně 10 cvičí. Bratr Landa zastupuje br. Drassala při cvičení vždy v úterý, kdy br. Drassal jest zaměstnán ve veřejné tělocvičně městské. Br. Landa činí se dobře, a jednotka může jistě s radostí pohlížet na to, co dnes ve cvičiřně má. Br. Sklenář mladší jest druhým ve sboru cvičitelském a cvičí bratry vojenská cvičení 20 minut každý cvičební večer, což je výhodné pro bratry, kteří musí na vojnu. Oba cvičitelé jsou dosti schopní a snaží se dostáti

své povinnosti, což dokazuje, že chápou snahy naše a že mají lásku k věci sokolské. To napomíná jim a jednota St. Paul může se chlubit se svojí činností a pokrokem. Třetí člen odboru našeho jest mladičský bratr Vin. Vondrák, jenž opravdu přilnul k práci a Sokolství tělem i duší. Rádi sledujeme postup jeho. Přehled technický bude opět konán z jara, proto též doufáme, že jednoty naše budou se činit, aby okresek náš měl opravdu co nejlepší síly cvičitelské. Technický Odbor nehledí na cvičitele se stanoviska zda dovede dělat veletoce neb jak umí křičet, nýbrž jakým dovede být vůdcem a vzorem družstvu jemu svěřenému. Raději vidíme lehké a jednoduché, ale dobře provedené cvičení, nežli krkolomný výkon špatně provedený, protože dále tím bratrským směrem. Na zdar! Za Technický Odbor okrsku

Fr. Drassal, náčelník.

ZÁPIS ZE SCHŮZE TECH. SVAZU ŽUPY VÝCHODNÍ, konané, dne 30. září 1917 v D. A. Sokolovně.

Schůzi zahájil náčelník Jos. Gregor za přítomnosti bři. Myslivečka, Klečky, Kolmana, Konopáska, Krause, Jertmara a sestry Tůmové. Nepřítomni bři. Vozáb, Klein a sestra Jirsová; omluven br. Kašpar. Čten dopis Ústředního Výboru D. A. S. Žádá, by byla vyslána vzorná četa za Tech. Svaz ku slavnosti Č. N. Sdružení na den 15. prosince; dopis přijat a družstvo se vyšle. Br. náčelník zděluje, že obdržel pozvání, jakož i žádost o vyslání vzorného družstva ku bazáru spojenému se slavnostním večírkem, na 9. října do Majestic Hotelu vých. 72. ul. pořádaném Francouzským Těl. Svazem. Přijato a družstvo se připravuje. Br. jednatel zděluje dopisem, že zaslal pozdravný telegram ku slavnosti 25letého trvání D. A. Sokolek v N. Yorku; přijato a zároveň usneseno zaslati pozdravný přepis Těl. Jed. Sokol. v N. Y. ku jejich jubelium. Zpráva z veřejného vystoupení žactva a Sokolek, dne 2. září v parku p. Stotzkého ve prospěch Č. N. Sdružení v N. Y. vykazuje čistý výnos \$101.00, což bylo odevzdáno odbočce Č. N. S. a zábavním výborům T. J. S. a D. A. S. zaslali se mají poděkovací dopisy za jejich přičinění ku zdanu tohoto vystoupení, jakož i br. Fred. Martynymu za dar, jenž věnoval ku vylosování, což přispělo k většímu finančnímu úspěchu. Účet od tiskárny Hlasu Lidu za 500 výtisků závodních eviků na obnos \$8.00 a 100 výtisků pozvání ku závodům \$1.50 přijat a vyplacen. Účet br. Kleina za dvě cesty do City College a ztrátu času v obnosu \$3.00 přijat a vyplacen. Br. Šolc zasílá účet na \$12.00 a za cesty do City College a Stotzkýmu. Jelikož v účtu nebylo objasněno za co jest obnos \$12.00, usneseno zaslati br. Šolcovi účet nazpět s dopisem, aby zaslal vysvětlení. Na návrh br. Kašpara v dopise. by se odbývalo co nejdříve opět společné cvičení Svazu, usneseno, aby se příští cvičení konalo, dne 21. října ve 2 hod. odpo. v místnosti Slov. Sokola vých. 63. ul. Bři. Mysliveček, Konopásek, Klečka a Gregor zvolení na přípravný výbor. Br. náčelník apeluje na Sokolky, aby si ve svých jednotách učinily návrhy na příští cvičební úbor. Usneseno, aby přesporním bratřím v Tech. výboru zastoupených, jízdné do schůzí a společných cvičení bylo hrazeno z pokladny. Br. Mysliveček oznamuje, že se ustanovuje česko-slovenská armáda, jež přijímá dobrovolníky od 18. roku a jsou povinni podrobit se lékařské prohlídce a přihlásiti se možno v úřadovně Č. N. Sdružení. Načež schůze náčelníkem skončena. G. Kašpar, jednatel.

ZÁPIS ZE SCHŮZE TECH. SVAZU ŽUPY VÝCHODNÍ, konané, dne 28. října 1917 v Sokolovně T. J. S.

Schůzi zahájil náčelník Jos. Gregor za přítomnosti bři. Myslivečka, Kleina, Krause, Konopáska a sestry Jirsové; br. Klečku zastupoval br. Boskovič. Nepřítomen br. Vozáb

a sestra Tůmova. Omluven br. Kolman. Zápis z minulé schůze čten a přijat. Dopis od tajemníka slavnostního výboru Č. N. Sdružení čten. Žádají o zaslání slavnostního čísla do programu; jednatel vyřídí. Účet za telegram ku slavnosti D. A. Sokolek v N. Y. přijat. Br. náčelník zděluje, že vzorné družstvo vystoupilo na bazáru Francouzského Těl. Svazu 9. října a bylo přijato nadšeně a vystoupení bylo skvělé, cvičili na bradlech. Dále zděluje náčelník, že společné cvičení Svazu, jak bylo ustanoveno na den 21. října, se nekonalo, ježto se cvičenci nedostavili a dále bylo jakési nedorozumění s majitelem místnosti, pročež usneseno pořádati příští společné cvičení 4. neděli v lednu 1918, spojené se závody v prostných. Tím cvičenci budou míti větší zájem, taktéž i Sokolice, pro členy určeny 3 sestavy prostných, pro Sokolice 3 sestavy kroužení kuželů. Dále bylo zděleno, že T. J. S. v Little jest nečinnou, že tam vůbec necvičí ani žactvo. Jednáno, má-li se tam vyslati zástupce, což ponecháno k vyřízení jednateli, aby do příští schůze podal zprávu, v jakém postavení se jednota ona nalézá. Podán návrh na utvoření Vzdělávacího Odboru pro Župu Východní, což přijato a jednatel má dopsati na Župu T. J. S. a D. A. S. na jejich vzdělávací odbory, aby se zorganizovaly pro Župu Východní Svazu Česko-Slov. Sokolstva, jenž by pak uspořádal přednášky a rozhovory v jednotách a byli tím nám nápomocni povzbuditi slabší jednoty, jež lehce propadají v nečinnosti, zvláště v nynější těžké době. Přijat návrh, aby člen Tech. Svazu, který se nedostaví po tři za sebou jdoucí schůze, byl vyloučen a na jeho místo povolán nástupce. Na to schůze skončena br. náčelníkem. G. Kašpar, jednatel.

ZÁPIS ČÍS. 8

sepsaný o řádné schůzi Župy Střední konané, dne 17. září 1917.

Přítomno 16 bratří a 3 sestry, nepřítomni a neomluveni zástupcové z jednot: Slovan, Čechie, Tábor Slov. Lípy, Rozvoj, ze žen. odborů pak nepřítomny sestry ze Sokola Havlíček-Tyrš, Tábor Slov. Lípy, Sokola Slávského, Chicago, Komenský a Rozvoj.

Schůzi zahájil starosta br. Dr. Mueller a omluvil nepřítomnost br. Dr. Rudiše-Jičínského, taktéž omluven br. Peroutka.

Přečten zápis o schůzi ze dne, 20. srpna t. r. a schválen s tím dodatkem, že zapsáno též býti mělo usnesení ve příčině nájmů ze síně, což vysvětliti měl br. náměstek.

Ženský Odbor Děln. Amer. Sokola v New Yorku zve ku slavnosti svého 25letého trvání na den, 23. září. Zaslal se blahopřejný dopis.

Náčelník br. J. Košar zděluje, že do Výk. Výb. Sok. Obce přišla stížnost Sokola Milwaukee, který na přesrok dosáhne 50 roků svého trvání, že Tech. Odbor Župy Střední usnesl se příštím rokem pořádati společné vystoupení Sokolstva v Chicagu a že spíše by toho zasluhoval Sokol Milwaukee, aby v jeho sídle u příležitosti jeho jubilea společné vystoupení Župy se konalo. Po delším rozhovoru schváleno usnesení Tech. Odboru, aby však bratři v Milwaukee byli odškodněni usneseno pořádati k nim o jejich jubileu společnou vyjížďku. O usnesení tomto uvědoměni budou dopisem, bližší pak podrobnosti projednány budou později.

Br. Musil zděluje, že ustaven byl již Ústřední Vzděl. Odbor a žádá, aby i Župa naše svůj Vzděl. Odbor si zvolila. Usneseno v té příčině, aby každá jednota i žen. odbor vyslaly po dvou zástupcích, Župa pak sama aby zvolila pětičlenné předsednictvo tím způsobem, že br. starosta, jednatel, náčelník a pokladník dotyčné členy předsednictva jmenují.

Na vědomí vzato zdělení, že dne 7. listopadu pořádan bude na chicagské universitě "Český den".

Vzhledem k poslednímu vystoupení Župy o "Staročeském posvícení" Č. N. S., kde naše trubačsko-bubenické čtyři řady

pochodujících v nepořádek uváděly, projeveno přání, aby pro podobná vystoupení spojily se v jeden řádný sbor a společně, aby se též evičily.

Poněvač i ten náš český zpěv vážně usneseno, aby Župní Vzděl. odbor, jakmile se ustaví, ihned na přetřes vzal otázku utvoření pěveckého odboru, bychom za různých okolností nebyli nuceni takřka se dožebrať výpomoci spolků jiných. Při tom upozorňuje br. Mrázek, že Sokol Chicago má v archivu svém slušný počet hudebnin a že by snad bylo možno je získati.

Br. Sedlák zděluje, že do bazaru Č. N. S. daroval br. F. Průcha hrazdu a že přes veškeru námahu prodalo se lístků pouze za \$28.00 a žádá, aby celá záležitost byla již skoncována, ježto bazarový výbor s tím již nechce ničeho mít. Proveden tudíž tah lístků a vytáhla sestra Velísková lístek, dle kterého vyhrály hrazdu Sokolky Vyšehrad. O tom zdělí se jim dopisem, zároveň pak upomenuta bude jednota Sokol Tábor Slov. Lípa o zaplacení nevrácených lístků.

K vědomosti vzata zpráva br. Žitného o schůzi Č. N. S.

Usneseno, ježto Tech. Odbor žádných peněz nemá, aby účty jeho byly placeny ústředím, zároveň má br. Košar ve V. V. Sok. Obce žádati, aby obnos, který býv. Tech. Odbor Župy Fugner-Tyrs odvedl Sokolské Obci, byl dán nynějšímu našemu odboru zpět k upotřebení.

Br. jednatel zděluje, že předány mu byly br. taj. T. Vonáškem některé knihy býv. Župy Střední jakož i zbytek na penězích v obnosu \$23.66. Dle účetní knihy jsou za mnohými jednotami nedoplatky, jichž celková výše jest kol \$400. Usneseno nedoplatky vymáhati. Dotyčné jednoty budou o výši svých nedoplatek vyrozuměny zvláštními dopisy.

Vzhledem k tomu, že oznamování navržených členů jednotl. jednotám jest nepraktické a příliš mnoho času zabírá, usneseno požádati V. V. Sokolské Obce, aby vydala prohlášení, aby navržení noví členové oznamování byli ve spolkovém orgánu "Sokole Americkém".

Příjem v této schůzi činil \$28.66. Vydání, nájem ze síně \$2.50. Hotovost v pokladně \$141.68.

Na zdar!

M. Brichta, jednatel.

Zápis čís. 9, sepsaný o řádné schůzi, konané 15. října 1917.

Schůzi zahájil o půl deváté za přítomnosti 8 bratří a 4 sester br. jednatel a žádal, aby vzhledem k nepřítomnosti jak br. starosty tak i jeho náměstka zvolen byl k řízení dnešní schůze některý z přítomných bratří. Aklamací zvolen br. V. Sedláček.

Pro dnešní schůzi omluvili svoji nepřítomnost bři. Fr. Macák a Josef Mareška. — Čten zápis č. 8. a bez námitek schválen. Ohledně vyřízení některých bodů tohoto zápisu zděluje br. jednatel, že upomenuty byly jednoty příspěvky dluhující a že Sokol v Milwaukee v důsledcích také upomínky zaslal dopis, v němž zděluje, že veškeré župní příspěvky řádně má zaplacený. Jak zjištěno, nesrovnalost povstala tím, že účetní knihy býv. Župy Střední nebyly řádně vedeny, že položky a platy byly sice v denníku zapsány, avšak některé do hlavní knihy nepřeneseny, následkem čehož v hl. knize jeví se nedoplatky. Usneseno proto, aby účtující výbor knihy ty přehlédl a zprávu o tom podal.

Plzeňský Sokol zasílá dopis v němž zděluje, že Forest Preserve Commission of Cook County zakoupila ve Stickney, Ill., asi 40 akrů pozemku, ježž miní propůjčiti tělocvičným učelištím a žádá, aby Župa naše hleděla Sokolstvu tam vhodné místo získati. Usneseno učiniti tak, aby však žádost Župy větší váhy měla, vyzvou se veškeré jednoty, aby se svými tech. odbory podaly žádosti podobné a aby je zaslaly Župě, která je jako přílohy ku své žádosti přiloží.

Referát o schůzi krajského výb. Č. N. S. přednesený br. Zachotinou vzat k vědomosti.

Ustavující schůzi Župního Vzd. Odb. svolati má br. jednatel na den, 24. října. Usneseno dále, aby v rubrice naší

Župy v "Sokole Americkém" oznamovány byly též schůze župního tech. odboru, aby se bratři dle toho řídit mohli, zaříditi má br. náčelník.

Poněvač jeví se bezpříkladná liknavost bratří o návštěvě župních schůzí, usneseno poukázati na to v orgánu našem a jmenovati tam jednoty, jichž zástupcové schůze špatně neb vůbec nenavštěvují.

Schválen účet jednatelův poštovné za III. čtvrtletí v obnose \$2.21, účet Plzeňského Sokola ponechán k poukázání do schůze příští.

Příjem v této schůzi \$19.40, vydání \$2.21, hotovost v pokladně \$158.87.

Na zdar!

M. Brichta, jednatel.

JEDNOTÁM SDRUŽENÝM V ŽUPĚ STŘEDNÍ, ZEJMÉNA JICH ČINOVNÍKŮM.

Když před 10. měsíci ustavila se Župa Střední tu zdálo se, vzhledem k účasti na ustavující schůzi, že půjde všechno jako na drátku. Žel, že zdálo se jen tak! Dnes po deseti-měsíční činnosti, vlastně nečinnosti, přicházím k jinému názoru.

Schůze jsou chabě navštěvovány a jsou mnozí zástupci, kteří byli právě jen v té prvé schůzi ustavující, mnozí pak za celou tu dobu jen dvakrát uznali za dobré do schůze se podívat. Když dle jednacího řádu jsem na to dotyčné jednoty upozornil a žádal, aby na místo takých liknavých členů vyslaly do Župy zástupce nové, kteří by o věc lepší zájem jevíli, tu ač jest tomu již **půl třetího měsíce**, neuznaly jednoty za dobré tak učiniti, ba vůbec ani neodpověděly s výjimkou jedné jediné! Náprava se nestala a zvolení zástupcové tak jako dříve do schůzí nechodí. Došlo to tak daleko, že poslední schůze, jež připadla na den 15. října, hnedle by se nebyla mohla konati, bylot' o půl deváté přítomno pouze 7 zástupců, kterýžto počet do 9 hod. stoupl na "obrovskou" cifru 12, t. j. asi **pětina** zástupců!

Jiná ještě lepší ukázka jak rozumíme kázni a dochvilnosti sokolské jest toto: Podle usnesení župního byly, dne 19. září, zvláštním dopisem všechny jednoty vyzvány, aby jmenovaly své schopné zástupce do Ž. Vzděl. Odboru, kterého již jako soli potřebujeme, ustavující schůze konati se měla, dne 24. října. Schůze však **nemohla** býti svolána z té příčiny, že ze všech jednot do 22. října **pouze 5** oznámilo své zástupce, v ostatních jednotách patrně nemají času takovými malichernostmi se zabývat! Kam to vlastně spějeme? To jest ta naše vyspělá sokolská kázeň a porozumění pro věc sokolskou, to jest to naše nadšení pro věc dobrou! Takto na jazyku, ústy máme té práce hodně mnoho, ale ve skutečnosti skutek utek! Jest sice pravdou, že naši nejnadšenější hoši jsou tam, kam je volala povinnost sokolská i vlastenecká, že odešlo nám mnoho dobrých členů, horlivých pracovníků! To však neznámá, že my ostatní, zde zůstavši, máme založiti ruce v klín a nestarati se o nic! Naopak tím úsilovněji jest třeba pracovati, tím nutnější jest užší semknutí se našich řad, jak bratři tak sester, ku společné a neunavné práci. Kdo nechce s námi pracovati, nepatří mezi nás, raději menšími buď' mež na počet, za to ale většími v práci sokolské!

Na zdar!

M. Brichta, župní jednatel.

PROVOLÁNÍ.

Chicago, Ill., koncem října 1917.

Drazí bratři a sestry! Z Francie, Italie a z Řecka volají k nám zmrazení dobrovolníci čeští a slovanští, vdovy a sirotky mnohé, legionáři z cizineckých družin i družin ruských, choří a nemocní na všech téměř frontách, abychom jim pomohli hmotně, zásilkou šatstva, prádla, novin a knih atd. Po celou dobu války činili jsme tak rádi a úsilovně pracující, vykonali jsme mimo jiné drobné práce poměrně

více, nežli sami jsme očekávali, pečující zejména i o naše zajatce. Na tisíce franků poslali jsme i zásob kdys do Srbska, pak množství beden do Řecka pro srbské uprchlíky a zajatce, vloni třicet tisíc rublů našim na Rus a sedm tisíc franků do Francie, jako dar vánoční našim družiníkům a nyní znovu poslali jsme chorým zajatcům, legionářům a jich pozůstalým do Francie nejen hmotnou pomoc osm set franků, ale i čtrnácte beden prádla, zásob, šatu a j. v., vedle individuálních zásilek našim lidem na Rus. Na kolik učinili jsme pro ubohou, zdeptanou Srbii netřeba zdůrazňovati, neboť' známo jest, že pomocná akce lékařská vyšla z našeho středu a hlavně bratří i sester sokolských. Dnes posíláme do Paříže dobrovolníkům našim, srbským a českým legionářům jedenácte set dollarů, jako dar k vánočním a pokladna naše jest přímo vyčerpána. Pracovali jsme klidně, tiše a jdeme dále, snažíce se zejména o soustavnou podporu všude kde našim třeba a to bez rozdílu! Z toho důvodu žádáme Vaše ústředí, aby přimluvalo se u členstva svého veskerého, řádů, sborů, odborů a jednot Vašich, aby k účelům našim humanitním a na naši pomocnou akci každý člen a členka uvolili se přispívati celým jedním centem měsíčně pouze a jsme jisti, že tímto způsobem získáme obnos tak značný, že k soustavné podpoře a k nahromadění potřebného fondu zatím stačí. Očekávajíc příznivé vyřízení děkujeme Vám již předem jménem těch ubohých, válkou postížených našich lidí, krve z krve naší.

Za Česko-slovenský Pomočný Výbor:

J. F. Štěpina, předseda. Jos. Vokřál, tajemník,
1735 W. 18th St., Chicago, Ill.

Výbor: Pí.: Hrychová, Lišková, Mazačová, Dr. J. B. Bílek, Dr. J. Rudiš-Jičínský, K. Kopecký, J. Anděl, V. Černý, Bohuš Hák, Otto Vašák.

PÍSEMNICTVÍ.

Mohlo by se říci, že v poslední době pochválíme ten kalendář "Amerikán", jakoby tu jiných ani nebylo. Ale není divu, neboť' i vydání této publikace na rok 1918 vyniká nad jiné a kniha sama v ladné úpravě dokazuje znovu a znovu, že vydavatelstvo Aug. Geringera, 2520 So. Crawford ave., přestěhovavši veliký závod svůj a denník "Svornost", nelenilo, aby poskytlo svému čtenářstvu četbu co nejlepší, ilustrace opravdu vhodné, k textu přilehající a původního rázu, vedle celé řady obrázků časových a podobně. Nám zamlouvá se, že kalendář věnován jest památce velikého básníka Svatopluka Čecha, jehož vzpomínati budeme příštího roku zvláště, neboť' bude deset let od doby, kdy pěvec "Písní otroka" vydechl naposled. Jsou tu cenné příspěvky, zejména povídka "Zpěvy Svobody", od R. Jar. Pšenky a pak již shledáváme se se starými známými českoamerické tvorby, jako: M. Ir. Folkové-Bělohlové, Václava Lenocha, jehož českoamerická povídka "Zlatovláska ze mlýna" jest nejlepší prací kdy jím napsanou a jest krásně ilustrována, Zemana-Vatry, M. Maška, mladého člena naší literární rodiny Miloslava Breuera, Zdenky Kroužilkové, Ant. W. Julise, L. W. Dongresa, Vlasty A. Vrázové, a j. Mimo to obsahuje kalendář velmi bohatou stat' "Paměti starých osadníků", šestnáct stran nejpodarenějšího humoru s veselými obrázky pro smutné chvíle, podrobný přehled světové války a množství další zajímavé a užitečné látky. Titulní obrazy jsou dva: Skupina zahraničních pracovníků za svobodu československého národa s Milanem R. Štefaníkem v čele a Nová budova vydavatelstva "Svornosti" v Chicagu. Celkem vykazuje kalendář 335 stran čítec látky a přes sto ilustrací. Vzhledem k tomu všemu jest ovšem cena 50 centů velmi nízká.

Jest již celá řada sokolských "Památníků", jež jako důkazy práce naší a činnosti poskytují nám zrcadlo v kterém

věru, že jen vzhlížeti se můžeme a jako průkopníci práce národní ukázati, že v těch dobách dřívějších se na mnoha místech kutilo trochu jináče, nežli ti mnozí lidé nedávno sem přijedší by Vám rádi napovídali chtěli. A kdyby se bylo nekutilo, jakž mohli bychom míti ty steré doklady padesátiletí, čtvrtstoletí a podobně, vedle té spousty mnohých zkušeností zažitých v jiném prostředí, za jiných poměrů a obětí nesčetných i mnohých nezdarů. O tom nejlepší doklad našli jsme v "Památníku" T. J. S. Nová Vlast, jakž k 25letému jubileu vydán byl v Clevelandě, O. Jest pěkná to knížečka, pěkné úpravy a ozdobena mnohou i ilustrací sokolskou, vedle celé řady prací známých činovníků našich, jako br. Košare, Čermáka, Vonáška, Mrlíkové, Sakryda, Bílého, Přecha, Hodáše, Tichého a jiných, vedle našeho příspěvku drobného. Však ze všech těch prací nejlépe se nám zamlouvá skvostná přímo vzpomínka, jakž napsal ji brk sokolský zvláště schopný to jest: "První Sokolský sbor v Clevelandě a proč se neudržel." Tu jsou sneseny br. V. Šnajdrem zkušenosti těch našich v začátku, obraz o tom jak se kdysi postupovalo, co konalo a v čem jevíly se mnohdy překážky a vylíčení to věru, že hodí se nejen na český Cleveland, ale i na druhé větší naše osady, kde Sokolstvo zapustilo kořeny své, snažíc se o výchovu tělesnou i mysle členstva svého i zachraňujíc tu mládež naši našim kruhům. Prožlукlý šotek sazečský jen jedině dopustil se chyby, když pod obraz našeho nezapomenutelného Fuegnera vepsal, žeť Tyrš, chyba v díle sokolském velice nemilá. Za to výběr oznamek jest vhodný a obrazy sletové skutečnou ozdobou knize, již každému z našich jen vřele doporučujeme a knihovnám sokolským zvláště.

Celé půlstoletí přešlo od té doby co v život vešla jedna z nejčilejších jednot sokolských T. J. S. New York a jestli věnovali jsme jí a práci její činovníků číslo minulé našeho listu splatili jsme tak jen účet všech nás, vůči tomu New Yorku, jenž v Sokolství nad jiné vždy vynikal, ano vynikl i tentokráte, když vzhledem na těžké doby jubilejní oslavu odbyl způsobem co nejpřiměřenějším. A k tomu náleží i skvostně vypravený jejich "Památník", ozdobený na desce kresbou českého umělce Viktora Preissiga a krásným titulním obrazem presidenta Wilsona, senátora Kenyona a kongresníka Sabatha, vedle úvodní básně br. Jarky Košare. Pak již následuje podobenka jediného žijícího zakládajícího člena br. A. Wokála a vylíčení práce a činnosti jednoty od samých počátků s mnohými památnými obrazy z různých období jednoty, jakož i podobenky zasloužilých činovníků starších i doby přítomné. Druhé čtvrtstoletí činnosti T. J. S. New York napsal br. Jos. A. Knedlhans a také tato část' vyzdobena jest mnohými ilustracemi, jako všechny následující jednotlivých odborů, spolu s krásnou ukázkou z knihovny a všeho toho i co po stránce národní a dobročinné se vykonalo. Také seznam členstva jest zajímavý a ukázka práce žen a Sokolek. Nad mnohou tou stránkou se jistě pozastavíte, neboť' podáno tu v přehledu vše co třeba, abychom chápali tu drobnou i význačnější činnost sokolskou, výchovnou a tělocvičnou zvláště. Následují pak jednotlivé články a vzpomínky, zejména na br. Pavlíka, naše příspěvky, práce br. Matouška, Šnajdra, Vonáška, Čermáka, Poláka, Štíbra, Buňaty, Myslivečka, Křížka, Hrocha atd. Z těch pak příspěvek Čermákův a vzpomínky Šnajdrovy nejlépe se nám zamlouvají, prvého jako člena bývalého T. J. S. New York a druhého proto, že rovněž týkají se dob prvotních, dob na které se žel tak leckde zapomíná. Kniha sama jest vkusně vázaná a spolu s vlastní výpravou díla slouží jen ku cti tiskárně "New Yorkských Listů", kdežto pořadatelsví zaslouží si naše uznání i jsme si jisti, že čtenář najde tu mnohé co sloužiti mu bude nejen ku poučení, ale i k povzbuzení k další práci a obětím na dobro věci naší české i nové vlasti naší. Bylo vydáno nákladem jednoty a ta i vyřizuje zakázky, pokud zásoba stačí.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912,

Of Sokol Americký, published monthly at Chicago, Illinois for October 1st, 1917.

State of Illinois) ss.
County of Cook)

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared George Mach, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Expedito of the Sokol Americký and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are:
Publisher: National Printing & Publishing Co., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.
Managing Editor: Dr. J. Rudiš-Jičínský, 1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill.
Editor: Jaroslav Kořáň, 1928 So. 63rd St., Berwyn, Ill.
Business Manager: Tomáš Vonašek, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

2. That the owners are: (Give names and addresses of individual owners, or, if a corporation, give its name and the names and addresses of stockholders owning or holding 1 per cent or more of the total amount of stock.)
Sokol Union of America.
President: Jos. Čermák, 2533 So. Central Park ave., Chicago.
Treasurer: Bohuš Háek, 1834 Laflin St., Chicago.
Secretary: Cyril Popelka, 1453 So. Kedzie ave., Chicago.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: (If there are none, so state.) None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

National Printing & Pub. Co., Publishers,
per George Mach, Expedito.

Sworn to and subscribed before me this 29th day of March, 1917.

(SEAL)

Joseph A. Brabec, Notary Public.
(My commission expires July 1918.)

NOVÍ, Odstouplí a vyloučení členové.

— Do T. J. Tyrš v Clevelandu přijat byl Václ. Kuncel.

— K T. J. S. Lorain, O., navrženi byli: Jaroslav Malík, Jaroslav Dušek, Václav Ingriš. Václav Tomášek odešel k vojsku.

— Ze sboru Sokolek Libuše v Omaha, Neb., odstoupily: Antonie Ouřada, Anna a Božena Horák, Emma Potáč. Vyloučena pro neplacení Susie (Mašín) Husík.

— Z T. J. S. Praha, Prague, Neb., vyloučení byli: Jan Pálevský, Ed. Šimánek, Ant. Vašina, Jan Soukup, Jan Peterka.

— Z T. J. S. Fugner-Tyrš, Omaha, Neb., vyloučení byli: Karel Stranglen, Julius Svoboda, Frank Laitner, Frank Peklo.

— Do T. J. S. St. Louis, uvedeni byli: Rudolf Macků, Jiří W. Triska, Ottakar Sádlo, Ant. Adámek, Karel Nohavec, Jos. Michálek. Odstoupili: Lad. Svoboda, Emil Klečka, Jos. Hejtmánek.

— Do T. J. S. Westfield, Mass., přijat byl Aug. Koudelka. Odstoupil Frank Kupec.

— Do T. J. S. K. H. Borovský v Ennis, Tex., přijat byl Rudolf Švajda. Do armády dobrovolně vstoupil Jindřich Šátek. Dále přijati byli: Fr. Patřil, Alois Novák, Jan Kovář, Emil Gajzur. Do vojska vřaděn byl Jan Homolka. Vyloučen Frant. Šedivý.

— Do sboru Sokolek Libuše v Dalles, Tex., přijata byla Růžena Slámová. Odstoupily M. Tůmová, A. Rendebová, M. Mrkívková, A. Kovářová.

— Do Sokola Slávského v Chicagu přijati byli: Emil Blažek, Čeněk Slezák, Karel Kopp, Otto Wolf. Vystoupil Pavel Lebloch.

— Ze ženského sboru Vyšehrad v Chicagu vystoupily: Františka Burdová, Barbora Frohlíková, Josefa Keslova a Victoria Málková.

— Z T. J. S. Čechie v Chicagu nastoupili vojenskou službu Jan Urbánek, Chas. Lidd, Wm. Kotek.

— Z Čes. Amer. Sokola v Chicagu vystoupil Chas. W. Vyhnanek. Minule oznámený co vyloučený Josef Průcha se vyrovnal a odstoupil.

— Do Plzeňského Sokola v Chicagu přijati byli: Henry Sabath, Josef Hynek, Otto Huml.

— Ze sboru Sokolek Tábor Slovanské Lípy v Chicagu se poděkovaly: Karolina Konvalinka, Karolina Šterba, Hedvika Růžička, Zdenka Wolf. K Plzeňským Sokolkám přestoupila Jennie Víta.

— Z T. J. S. Tábor Slovanské Lípy v Chicagu vystoupili: Jindřich Šindelář, Ed. Šmejkal, Jan Zeman, Frant. Vlasatý. Vyloučen Aug. Daněk. Zemřeli: Rud. Kapsa, Dr. K. Ocásek, Ant. Horn. V armádě jsou Jan Šrámek, Frant. Kouba.

— Ze sboru Plzeňských Sokolek vystoupily: Kristie Hejhal, Ella Zajíček, Paulina Handlík, Růžena Ině, Emilie Novotná, Julie Semerák.

— Do žen. odb. Sokola Komenský v Chicagu přistoupily: Anastazie Košťálová, Antonie Vočílka. Vystoupily: Růžena Ondruš, Johana Pondělíček.

— Z T. J. S. Oklahoma City vystoupil J. J. Novák.

— Do T. J. S. Schenectady, N. Y. znovupřiját vyloučený Václav Horníček po odvolání urážky Sokolstva.

— Do T. J. S. Lorain, O., přijati byli: Václav Ingriš, Josef Jezele, Karel Novotný, Frant. Ballada, Josef Klásek, Jaroslav Malík, Jaroslav Dušek, Josef Tittel. Vyloučení pro neplacení Ondřej Paroubek, Frant. Duchoslav. Odstoupil Anton Mašín. K vojsku odveden Václav Tomášek.

— Do Sokola Chicago uvedeni byli od 21. června do 21. září: Petr Glossa, Karel A. Mřížek. S přest. listinou ze St. Louis Karel Trčka. Odstoupili: B. Frančík, Al. Kříha, Fr. Novák, ml., Jan Obalil, Fr. Panoch, Jos. Říha. Vyloučení pro neplacení: Karel Suchý, Jos. Piotrovský. Zemřeli: J. J. Záhrobský, Ludvík Nový, J. Čermák.

JEDNOTÁM SOKOLSKÝM.

St. Louis, Mo., 9. října

Jednotám, které odkoupily lístky na moderní bradla, která dala se do výhry Česko-Nár. Sdružením v St. Louis, Mo. slouží k vědomí, že vytaženo bylo číslo 395, které je v rukou Těl. Jed. Sokol Mladochůch v Racine, Wis. Zároveň vyslovujeme všem upřímný dík za odkoupení lístků pro tak šlechetný účel.

Za Nár. Sdružení v St. Louis, Mo. Na zdar!

Aug. Tesař, před. výboru.

V. K. Triska, taj. výboru